gå°

gā , gīt , gād ,

pl. gìŋa ;

pres. sg. —r ; imper. sg. gā !

" pl. = ; " pl. gān !

pret. konj. gìŋa ;

// Ersätts stundom av gāk ! (nat. sis. ut. mest genuina !)

Nr 3600 Börrby, Ingelstads h.
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå, gik, gått

Pres. sg. -r

Pret. part. gån

hon. e. kanske gån.

nåd, Hon har kanske

N. f. 79. gått ut.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.
forts.

Pret. part gåen
(oftast gan)

sin - tyyjelmüsa e -
gåen, - ska - de - snårt
borja - bø - båfor.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borja

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16)

ga-ózan raskt (vb.
förflytta sig (t. ex. om
hästar) - sona, som
kona, ga-ózan.
n. f. 94. | snáked gár
inté. det talesättet är ännu
gängse. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

17)

gå vb.

de går dær o. rävar x) om nätorna m. f. 94. / för so ginge de (gick till fots). m. f. 94. / han går som et nät. m. f. 94. / de gik sjön (om döda). m. f. 94.

x) systrar med lite av varje

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

18)

gå
26.

dær - ha - gad -
rést - 2 - ad.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

ga 6
vb.

dær ˌ ha ˌ konad ˌ
vád lid (s: vatten), so ˌ
mùlan (vattenkvarnen) ha ˌ
gád . n. f. 94 / dær ˌ vá en ˌ
sorts ˌ dìma dær ˌ gik ˌ óp
(steg upp), orken ˌ tit da ˌ vá. 1)
n. g. 94. / en ˌ ur trunder kone ˌ

1) när det rinner

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
vb.

I knäft ga - aw - me - dén (hårda tag mot honom, överträffa honom, dvs. en i fråga om kroppsjuro sjuk-domar erfaren gammal bonde). N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°;

gå°n, gå°n, gå°n pl.,

gång, gång pl., gå°d,

gå°n v.

gå gå°n åbri nunstäns.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

je (prät.)

'gick'

"pær den lìla je te pìjan"

sos b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå° v.

gå, går, gått, gått

gådd

gån hem, gångta, mål,

åles lön mi vädla

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson, 1970

Örnahi se

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

gakk imper., 2. pers. sg.

gakk " , " " pl.

M 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

gå jfr gå vb.

Pres. sg. -r

" pl. = Pret. Konj. gi̇̀ge

Pret. part. gån, gått,
gånna

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

gå
vb.

gån pret. prat.

gånar pl. ('gångar')

nú l ~ jún snárt gán.

K. f. 85.

hónt ha, da, gád? (hur har det gått (avlupit)?) K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3/

gå
vb.

dén han - jtjs - ja -
hær o - stàga (gjök ju hær
och slag dank). K. f. 85. /
de - så - knáft o - ga - hùm.
K. f. 85. / dí jìga - ja (konj.)
o - rìga (telefonera). / han - e -
gàn - vék. Han är död. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) dær e två år gå vb.
gåna. Det har gått två år.
N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

gad yin (sup.)

, gätt ygn '

Sv. L. III : 3 : 18

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

je gin (prat.)
'gick igen'

"kaem je gin sa jäsalet.."

sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

je (prot.)

'gick'

"je ta àltars ..."

Lv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

jïga (prat.) läs: jïga

'jingo'

Sv. L. IV : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

ga gɨʒ

Pres. sg. -r, jìja

" pl. = jìja (pret. konj.).

de-jìja-lØžə pə-

bàkana. M g. 65.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup. Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här är ingen nöd går ödfolk, det går ingen nöd på folk. K. f. 72.

gå fort.

hita ginga - ga lädad, detta ginge gu utan svårighet. K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

ga ; gar , — i gett , gäyt eller gäzt ;

gan , gad . gi.

gå

1 en gå 2 gonbbäklen te

bård gåna (Ni har ju nyss gått till bords)

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå.

gått, gått, gått pl.

fått, fått pl. gått.

de fått o hått.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå , gitt , gått

gi'r

Pres. sg. -r ; gått (pret. part. ntr.)

" pl. = ;

de ~ gir a ~ taxtkløsa.

di' e ~ go ~ gått (gången).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå gå gad

pres. sg. -r;
" pl. = ;

pret. part. gån;
pl. gånа;
imper. sg. gå"
" pl. gån;

hån ~ r ~ hört, ad ~ bölles tos
(Bollas dumme pojke) ~ gån ~ från
~ ~ ~
år. gak | får ~ frölsn (hos vilken
" | han haft tjänst);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå,

gått, -n, pl. gått,

fått, fått pl.

gått, gått imper.

gått ej i stuan,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°

gå , gick

n. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd

Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå,

gøu, - r, jø,

jøjr pl., gøud,

hym gøur o rypor

i sàagra,

© 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå gick gått

gått i skolan

gått i skolan / han
gick i o. bedrev
M. S. 73 böjnorna. Han
lurade bönderna
Tomelilla (om en affär-
man).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han ~ l ~ fènast gan, gå
han har gått alldeles fortb.
nyss (M. f. 68);

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°, vb

gå, gr el. gitt, gad

gånes, pres. part.

gìnga, pret. pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå.

gå, gå, gå pl.

gick, gingo pl. gånd.

gak imperat.

i gaun o tvillan.

vi fau vål gån

i skulan vål hitta

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå.

gått, gått, gått pl.

fick, fingo pl., gått.

gak imperat.

gak ud o tå nuna

pantöflor.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå.

gått, gått, gått pl.

fått, fått pl. gått.

de fått o fått

kanske i fjärd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå, gick, gått

Pres. sg. -r, jiga

" pl. =

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

de. gnga. altid (o: drak-
tiga) åred úd (om ston).

M. G. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gå

dör ha- du- gått hela
baghalen av där ha-
du gått å med träckorna,
att hela bakstycket gått
av

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå, v. (gack)

gak

(jämte gå, gån nyttjad som imperativ till gå, ej hos de yngre);

gak äfv. so. flanhålsad, dvs. går, gå, o. frys (K. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå:

gå i bet. "lyckas":

de jäfs i ja forvånar mi

över -ed.

1950. Trans. Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

nu e de gåd fors.

sin kos.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå ~~gaak~~

gak

(nyttjas stundom som
imperativ till gå).

tåla du, gak! Ge dig
till tals, gå!

Nr 4563 O. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå , gått , gådd

gîja

Pres. sg. -r

" pl. =

Impers. sg. gå

" pl. gån.

Pret. part. gån ,

gådd , gånna .

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°

han. ha. gått. o. forts.

lest. för. prästen.

dä gnja. ute vära glutta här

(d: i skolan här).

de. gnja. o. kräsla o. vora.

dåla på. ala ler (på alla sätt).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå.

gått, gått, gått pl.,
fått, fått pl.,
gått v.
han hade inte gått
dit.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

gån (pa.)

gången

"--hällten au vntomgån"

4347:7.

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

gå ner

(om solen)

4347:3

Nr 5414 Kvärresta 1, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå.

gått, gått, gått pl.

fått, fått pl.

gått.

de har fått gått.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

pres. part. gående

kom gående, kom gående.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

impr. sg. gak!

gák dú i gús nawn!

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelstads h.
Nils Bengtsson 1939

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå, v.

gitj ; pret. = j itʃ

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå.

gått, gått, gått pl.

gick, gingo pl.

gånd. gak imperat.

de gick nu hon gånsk

gör. det gick med en

gång / med dans /.

Nr 3914. Vallebergа, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ga° vb

ga gar gått gån(or) gad gak

ga gåtta eller gått

gan gången gå

gak ägd, hon

hon har gått hälma

han slo ihjäl sig med ett gälnäs sät

(plötsligt.)

M. Areskoug 1922 № 312. INGELSTAD

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaº Ve

gan

avvinnad, nedlagen

ja va rent gan

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaº ve

ga hen

gaº hädan

Ja e hengàna

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaº ob

ga ad

gå åt, envisas med
vilja nödga ngn. till

han gets ad mi sa fårkd

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ga°

ga fjuk gad
gizə

pres. sg. -r
" pl. =

dær gizə, du o tikséra
ma pagana (om underbofat
o. värnpliktiga.)
N.f. 94
Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°
vb.

Pret. part. pl. gåna

du. va - gåna - derifrå.
de hade gått Derifrån.

M. y. H.
Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°
vb.

gå óp gå° i dagen (om
bergsrund)
gå sónt (samlja områden)
går gå flisan óp. M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

imper. sg. gak!

gak óp a stat fram a
tóp dóren!

1951. 12/11. Anslunda. Ingelstads hd

1)

gå ; {gick / gått} ; gånd gå

Pres.g.-r ; {sg. gånga / pl. gånga} Imper. sg. gå pl. gån

Pret. part. gån, gånd,

N.-f. 94 m. fl. gånna.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°, v. ~~gacke~~ vb.

gak

imper. sg. 'gå°'

gak ə́j! (inbjudan till
ngn att stiga in).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

gå
vb

gar dan höjt, so
gar da óp i rören (så
går åvanpå upp i dikningsrören). N. f. 94. / ga ud
o sé om de ha gått (vänt)! /
N. f. 94. / ga mod väg.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

dén fick gå ti vikad gå
som. den fick användas till
vicket det vara mände. / hån
n. f. 94. / hade gåd för-
na. Han hade gått
i skolen för henne
(d: den lärarinnan).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

ga°
vb.

dör jeja vr vákt,
pa stora tóry (Stora Torg
i Kristianstad). M. f. 94.
--- om de ga mé dóm. M. f. 94.
de hade gad for smót (för
sakta; kor.). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5)

gå
vb

é hån gån? Har hon gett sig av? é du gåna./... orked hål dé gå ja på. n. f. 94./... skola dær dá va dålat ma ålja, so han skola gå tór... (om en bil). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6) dærfor jétte ed, go gå vb.
nte for dóm (:: ekonomiskt).
n. f. 94. | de gjøa o. forsóma
dóm (:: "försumade sig", skóue inte
sina åligganden). n. f. 94. | de
gk ta sèlana po hèstana.
Det (:: vatnet) nådde till sel-
donen på hèstana (:: då man körde
över en bolställe.
vp. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7)

gå
vb.

de gik for ét ród.

det var samma benämning (namn), det var samma sak.

n. f. 94. / de gnga áltid o

lagda i dóm (ledde korna)

n. f. 94. / de gnga óp tr smís-

torpagårens fél. Deras ágor grick

upp till Smedstorpsgår-

den gående.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8)

gå
vb.

dær jìga di so

lijnt (lugnt, skyddade). n. f. 94.

dær jek ja mìen stén-ti (sten
åt; vid vägläggning). n. f. 94. /
sti'n gar ed vék (bort), dær
som e klóvor (om vätare).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9)

gå
vb

han va en trägen
mån ti o gå ja arbéta. m. f. 94.
hån fik gå (tvangs att springa
så fort han orkade. om en
hast, som reds hårt). m.
f. 94. / de plöjda nöta givare
en de fik (d: för hästarna
att dra plogen). m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10) ga av hólk gå° ga° vb.
i ax (om korn). M. f. 94. /
dær jek ór-a-ed (om ox i
mjöl). M. f. 94. / de hàda-
ja gåd (gått för sig). M.
f. 94. / dær e dé mållor, som
ha gad vàrma (om väder-
kvarnar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11) han fik ga miltsaxes gå° vb.
sin ti tàmarp (gå° för
mjölkvagnen; om en häst).
N. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

12)

gå
vb.

dær va jo én
stòkhólm, som jek
dóm (rymde från dem, dvs.
poliserna). n. f. 94. /
så gar ed jo tí. n. f. 94. /
de ble jo gånes hìma
(lämnade ej hemmet, förrän
de var vuxna).
n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

13) de gïza latare gå
(konj). n. f. 94. / han
mata ja ga rfrúd (lämna
sin gärd på gr. av obe-
stånd). n. f. 94. / ... so
lèja òta dá e ẋta gèna.
n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

14) han går mé (gå åt, förbrukas). gå vb.

n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

15)

... so dan ä̀nta grfs. gå° (vb.
vrj så° att den inte blev
med (om en dörr). N. f. 94.
skola de ga mér pó nóm
(skulle han, hv. grisen, bli
ännu mer angripen av röd-
sjuken), so. far ga
riga (till veterinären) sjún. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16)

gå
vb.

tidorna gik - ja ógr
det blev ju bättre ekono-
miska konjunkturer. m. f. 94.
so - ja ja - de - te - märknes
(till marknaden). n. f. 94.
de - gik - ja ja - gådorna
då, so - de - sog - stämpa-
na (så att det sjöng efter det).
n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

171)

~~gå~~
vl.

telefónarbétare de
bára gnya - o - móra - sé
(gick och hade det makligt).
n. f. 94. / so - gar - dær -
fùga - på - dom (sjukdom
på dem). n. f. 94. / da - gar -
fárt óver, hàgad (tiden för
~~så~~dessköran). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

18)

gå / vb.

lẹdavánad jek- ĩd. Ledgångsvätskan rann ut. N-f. 94. | da- jike på trẹslẹ́d (vid körning med släde, under vars oskodda meder lagts träförstärkning). N-f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå gå

gå gått

gå

pres. sg. -r, -

1. pl. = -

hun - bygg - rådet

brend, når - de - gå - på -

dåren (mot, dörren)

bénan gå som -

M. g. 76. kårtgavrja M. 6-76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°

gå , gitt , gått

pres. sg. -r, gjèra

" pl. =i

pret. part. gått , gått,

gåna ;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ga°

ga , gitʃ

pl. gìja

pret. pact.

gar

de gìja sa smó

a sejdrǿa, de gingo oa

sakta oa "segdrogo" (om

ǿ Hoka oxar)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

når sénan bér-
gån, so kámor
ligan.

gå
forts.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hobo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå av

v.

gå av gått av

gå bort

han är nykter, full

ha gått av han är nykter, spriten har gått bort.

M 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå i råd

rådgöra

han kånde jo gad i ra me vas.

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå med

gå¹ må¹ (går, gick, gånd, mågån, gå) 1) fr., gå med, följa med, 2) intr. gå¹ med, gå åt. e kåståna mågåna?² J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå med v.

gå mé

förbrukas

påjana ha gad mé

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå med v.

gå mä

reda sig med

la kona gå mä én

M 35

NF 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå upp

gå ôp

stiga (om löner och priser)

drägalägnen (dryglönen) dan-

ska gå ôp

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gående
vb.

gående n.

mycket gående mycket gående (t. ex. under ett visst slags arbete).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gående
s. ~~gå~~ ~~vb~~
s.

gång n.

gående

handlingen att gå;
i delig gång.

1-s.

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäggra tig

gägra si (- ar, - a, - ad, - a)

l. gägra si o. s. v., refl.,
gudgla sig.

hum fiffnud ja en flaska
le o gägra si mä i hälsn.
Granteorik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gål
adj.

gal

odrägtig (om kor). Predikativt.

hun ǰrk gál et år

N. J. 94.

Jfr. mest i ssr. ga gál.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåll.

goul

kåan goun gåll.

kon kastan.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäll.

gôul i förb.

gou gôúl :

inta bli i kalv.

kwälm gou gôúl.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåll.

gɔ̀ul a.

-a ɲl.

hɔ̀n jɛ̀ɲ gɔ̀ul.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gåll

gan x), obest. pl. gåna

ofruktsam, ej dräktig; SB, AB

(om ko);

Måne i d. med gången,

perf. part. av gå 2.

x) sic

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gällfår
kb.

golfår

den breda mittelfåra som uppstår vid plöjning av ett fält.

N. f. 94.

Jfr × melfår.

Nr 5008 Snredstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gällskur.

gulskúr, -ur s.
det breda mellan-
rum, som uppstår
mellan ringarna
på en hos kon,
när hon kastar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gällokun.

joulokúú, -hn s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gållskur

gàlskuir, ˋ – ˊ en

det mellanrum mellan åldersstrecken
å kons horn, som uppstår, om
kon ej är ej föder någon kalv.
D: när inte kum kàlar, bler där
brit (bretˉ) melom strèdzana,
där bler en bray skràma (skråma),
ˉnjan där bler en skuir ynˉ;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

* gålå
sb.

gålå

gråd får mellan två punkter vid en å; i denna ledde ans vatten in, om man för något ändamål ville torrlägga ån för, t. ex. för att rensa upp en kvarndamm, som

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) *gålå
ån bildade. J ss.
Gårdlösa by, Smedstorps sn,
Ingelstads hd, skall syste-
met enl. uppgift ha prakti-
serats.

so jorde du en liden
golå va sidan". *) M. f. 94.

Jfr propr. Gållån.

*) Genuint: sian.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) 1. gång
ob.

goz, ˊen, ˋa

(t. ö. fåll)

han ~ fik ~ en ~ snäp här

goz han ~ fik ~ o ~ ˋsmäkte

ˊ(d: bränn'n åt mig).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. gång sed.

pa-én gó:z samtidigt,

vid samma tid-
fälle

da-ha-skö:ad à:uhópa

pa-én gó:z. / flè:ra gò:za. K.f.85.

de-fiyaw máy tí-ad én gó:z. K.f.85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gång

gozˌ, ˈen, ˈa, ˈana sb.

gång au gå°gs°, t. ex. trädgårdsgång, gång gå° kyrkos. gård, ˈpark e. d.

ga-ud z. hå°ven o. skafla gréstad av gò°zana! (och skyffla gräset bort från gångarna).

K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång;

gång, -'ar s.

-'a, -na;

de é många gånga

bå'tar;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gång; pl. -a

tillfälle

två gånger om året.

Två gånger om året.

N. f. 73.

många gånger, många gånger.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gos, -en, -a

1) gång att gå på

2) till fälle vi vå här möja

gösa förut (M.f.68)

ja fick pryl en gos av

husbonden M.f.58. den

gösen ja lasom blé-frí för-hùmand

(M.f.68)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång s.

gång r.

gång

INGELSTAD

Ingelstorp

№ 312. M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gog i förb.

jöra gög pu med.

förstöra något,

göra av med något.

han jörk gög pu

hat (d)e hädla

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igång

gaz

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gå, -an s.

gå-a, -na.

många gå-a kan mycken
måka dé kan unta
vél ha måkad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gog i förb.

jo:a gög ju mud.

föstöŋa något.

kan jo:a gög

ju stöld.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gång, -ar s.

gång- , - na.

de va flera

gång.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gå, -'n s.

gå'a, - na.

han va han fö'r gå'a.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

ön od gång = en i
staden.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

goz, pl. -a

(tillfälle)

möza göza.

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gog, -en, -a, -ana

Å. kiisfälle

man -én blåsana gog
häftist, plötslist, oförmodat

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaz r. j ½-a gång

2. gång

M Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gaz

" en gáz kum je ... "

Fr. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång
s.

gång pl. -a

fira gånga så stort

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gång, -ar s.

gånga, -na.

so sjuka de två

gånga.

Jr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång:

en od gången.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gång, — ar s.

gånga, — na,

de va flera gånga.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàza; gòza gång
K.f.72. K.f.72.

gàza (obest. pl.)
(tillfälle). m.f.65

màza gàza, många gånger
M.f.65.

fira gòza, fyra gånger. K.f.72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gå, gå i förb.

– ja-a gå, ja-a gå ju
med. – fråtöra
något, göra av med
något.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gos, -en, -a

1) trädgårdsgång o. d. 2) tillfälle o. d.

3) omgång

en gos spjälor (strumpstickor) o jora höfor me.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gaz i förb.

jaza gåz ju med.

förstöna något, göna

av med något.

kan jåra gåz ju

av-kuda.

N:r 3914 Vallebergа, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1840

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gay 1 ²⁄₋a (eller ²⁄₋or) gång s.

gång

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gos, -'en, -'a, -'ana 1. gång sb. m.

gång att gå på

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

2. gång

goz, -'en, -'a, -'ana sl.

m.

(till/fälle)

nú en goz i hést. / nón

gózˌ blør dær vel non

- sorts vènzy, 2. ad

N. f. 94. / (omslag i händelse-

utvecklingen).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) ja rǫ̀ga tǫ̀vlan 2. gång sk.
(måltavlan) non gǫ́z. n. f 94.
dẹ kona dẹ́d non gǫ́z. n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

dé gòzana han 2. gang
ha layt an sèla po
en hást, dé e lát
rèknada. M. f. 94. /
den gózen anv., som tids-
korj. i betyd. 'då': den
gózen de nte skola há en

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4/ läzor, so skola 2. gång sv.
hen släktas. *) N. f. 94.

*) Kopa - form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. gång
Sb.

gɔ̄z

hippologisk term: vägrande steg

dær va ɔ̀ta non gɔ̄z. en hon, han va trìpad (hon trippade), en hästʃ.

n. y. 94 Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. gång sk.

goz

I uttr. som: ta i góz,
dra i góz (en vagn).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gång

gon, -en

(att gå på)

de. stå på. gången

(d: i kyrkan)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gång.

gōz, -en, gōza (, gōzor

(tillfälle)

mōza gōza, många gånger,

ofta. — boda-én o. flér

gōzor.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gång

gaŋ, -'en

I konkret betyd.: gång

att gå på.

här e- so- 'iden

plas, bara en- små'lor

gaŋ o- gå'.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gång

gång, gång, pl. gånger
(ö. ä. tr. betydelse: tillfälle o. d.)

på en gång, på en gång. En gång är ingen gång, två gånger är ingen gång. Desto oftare. En enda gång. Ströman (fumlig) många gånger på knäna (knogarna).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gong

(tillfälle)

en gong för.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra, gorz fra,
göra slut fra.

gång
forts.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gōz, -an, gòza (gaz i sedan)

1. gång att gå på.

2. tillfälle

många gòza, många gånger

M. fl. 76. i gaz, i gång (M. fl. 76)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gonz m.; pl. -a;

(till fälle)

nån gonz (= i nnje fall någon gång)

nån gonz, någon gång.

flera gånga, flera gånger.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång.

gog, -'ha s.

'a, - na:

de va moga gòga.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gå:oz, -en, -a

1. trädgårdsgång, gången bakom kreaturen i ladugården

2. tillfälle

äv. goz (mest i bet. 2.)

han va hår tra gòza.

Nr 3600 — Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånga f. gångstol (för barn). † gånga

21
Nr 1~~12~~1. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångjärn
sb.

gozjärn n., pl. =

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångkläder, s.

gångkle

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånglucka

gazloga, --an

dörr i port (för gångtrafik)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gångriden

gazrdsen, m. och b., n.-rdsed, pl. -rdsna, eg. gångriden, om i skrefvet af ridning. J.

när de rija bårbrsda, bo de let gazrdsna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångstig
se.

gozstíe m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångvagn

gånevoçn, m., -en, pl. -a,
-ana, ~~gång~~ g. gångvagn,
inrättning med eller utan
hjul, hvari små barn få
lära sig att gå.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångvagn s.

gångevagn ! vagn ?
gångvagn, i vilken småbarn lärde
sig att stå och gå.

s. 205

Andra uppt. uppgiva vöja för
Valleberga.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

går

ˈgɑ:r ˈgɔ:r

309:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gården

'gården'

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gar, -en, -a, -ana

Sv. gårdsplan.

en gamal slårved gar,
en gammal illa underhållen
gård M. f. 65.

dær e nona gåra o
hús, lid av lårt. M. f.
60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Arnelöw

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gå:r, -'ɛn, -'a, -'ana,

sónt hå: dɛ: ʉ:da gɯ:
gå:rana (gå° (de stɯ:re) bond-
gårdarna]

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånd.

gåun, -ån o.

-a, -na.

nor fjöttskåwnan

skuj vanta kan

kj ifro gåunan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gar, -'en, -'a, -'ana

de sate stòra sæhèsor ve
gåren.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård
s.
forts.

genitiven gårdens
i vissa förbindelser, t. ex.:
gårdens folk husfolket på
gården; gårdens hönz
gårdshunden; gårdens
tjór gårdens kjur, kju-
ren på gården
M. f. 84
Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

s. forts

gårsens folk de. tokatöja (tröska)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård.

gåu, -åns.

-åa, -na.

de e gåusas jön.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gå:r, ´-en, ˋ-a, ˋ-ana,

gå:rden ofta = herr-
gården i byn, d. v. s.
Ingelstadgården.
gå:rdarna betyder ofta 'de stora
gårdarna', 'herrgårdarna'.
vå- gå:rdarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gar, -en, =a, =ana m.

1. hemman, jordbruksfastighet

2. gårdsplan.

(i mera pregnant bet.)

gårarna äv. = herrgårdarna,
de större bondgårdarna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -en, -a, -ana

här går, varje gård
(H. f. oo)

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård II

i bet. gårdens byggnader. gårdskomplexet:

vi ska kàlka gåren te den fosta máj alor te přys

(gammelt bruk).

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård,

går, — ar s.

— a, — na,

har e mǫga stǫre

gǫra,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

går, -en, -a, -ana s. gård s.

gård

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -en, -a, -ana;

(i samma betydelser som i riksspr.)
de välte låsed på gåren (gårdsplanen) (K.f.84)
bestinorlet nok so brände-
min går op (M.f.68);
i ålra tidor slepte de kreatyren
med te vans (till vattning) på
gåren (på gårdsplanen) (M.f66);
fèmtan skiltna som på-
den inbòjda gåren (M.f.68);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård, s.

gå:r/, -ən, -a, -ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

104.

gård.

gå̀ur, -ùr s.

-a, - na.

glèmeya gå̀ur dan e

vel itùkrøyd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånd.

gå̀n, -'ån s.

-a̲, - na.

de e al̲ mått

ju gå̀na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård.

gå:n, -'ne s.

-'a, -na.

de a gå:nas jö:r.

det är gårdens jord.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -en, -a
bondgård
sin va-dar-flera
po-rå
gåra. Sedan var där
flera gårder på rad. Han
hade sju gåra o
brantvi. Han hade
sin gården och
brännan.

N. Y. 73.
Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

gånd,

gå̄ˀn, -ˈna s.

-ˈa, - na,

han va nˈeˈa i

gå̄ˈna,

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gård.

gen. gårds

de é gårs hås,

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -'en, -'a

där - va - gi'tan hus, som
hörde gården tc.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han bör hävd | gård forts.
i gården (på gården,
på hemmanet).

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -en, -a, -ana m.

(i samma betydelser som i rspr.)

Sulnor om Hermans hårs går söder om Hermans Hanssons gård.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård s.

gar -a

gård

de va gårslens hoj

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) gård

går, -'en, -'a, sb.

-'ana m.

1. byggnaderna till en bondgård.

2. gårdsplan (till en gård)

3. större bondgård, mindre eller större herrgård.

N.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) gård

gåra, gårana sb.

ofta i betyd. 'herrgårdar(na)'

gården av, beteckning för den numera stycksåde Smedstorpsgården: gården höstadan ... de ej gräset (där). N. f. 94. på gårana på herrgårdarna. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) gård

hum hade gad
ve gårana (herrgårdarna)
o gort kåraarbåj (mans-
arbete). N. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) gård
sb

på gårsens mark
b. på gårsens p. herr-
gårdens (= Smedstorps sä-
teri) mark. vi gik på
på gårsens. N. f. 96. /
gårsmén (herrgårdens med-
han smida bära te gåren
(för herrgårdens bruk). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) dær va ja bode gård (so. gàra o hùs (bondgården och stugor). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäid

gæn. 'æn

di læ ɛyɛ pɔ gæ̀n

el. gæ̀n

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård II

dæ va jo en gæ som
hæda fylàn

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gor, -en, -a, -ana m.

1. bondgård (med fäv. på byggnaderna).
2. gårdsplan

de- rjegja - jo gårlen
(täckte ryggåsarna med halm)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

gård

går, -an, -a, -ana

bondgård l. herrgård

sin lägår stälan o-

gårana spridda. Sedan

lägga hemmanen

M. S. 79. och gårdarna

spridda.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gård

de hade högsta va-
gära. Man höll högstar
vid herrgårder (l. mycket
stora gårdar).

N. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gård.

gården 7 best. form
= herrgården, den när-
maste herrgården eller den när-
maste/större gård, som torpare,
husman o.d. gjorde dags-
verken vid.
de skola göra vissa
da och gården.

Borby M. J. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -en, -a, -ana

m.

Av. gårdsplan.

gården "herrgården"; så benämndes en herrgård av underlydande bönder och ortsbefolkningen i övrigt. U. 6, 76.

de fyra gårdarna, alla tre gårdarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårddotter

gåradsdotter f.
bondedotter, åbodotter

jfr × gärdtös

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårddotter

gåradhustor f.

bonddotter

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsdotter s.

gårdatter

dotter till husmansägare,
åbodotter

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdgräbba

gåragrubor, ˊ – ˊ – na

åbodotter, bonddotter

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåndakvinna.

gåùnakviya, -an s.

-or, -na.

fru på en gård.

gåùnakviyorna jiyk

må bälaja.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdkvinna

gårakvinja, pl. ~-ior,
~-iorna f.
bondhustru

gårakvinnorna de ~ fina
sant o ~ skura ~ kniva, få.
M. f. 60. // s: × hammarskäl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gårdkvinna

gårakvinja ; pl. -- -or

bondhustru

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdlösejord

galösejör

jord inom byn Gårdlösa

n. 1/94

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdlösing

gol'øsiŋ, pl. -ar -a sb.

i mening från byn Gårdlösa,
Gårdlösabo

n. f. 94. m-fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdsman

gàrdmán

hemmansägare

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Ö. Vemb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdport s.

2
gårdsport, -en, -a, -arna. s.

inkörsporten till gården

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Translat. Tag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdspråk
s. b.

gårdspåg m

bondson, åboson

Jfr × gårdson

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gårdpåk

gàrapàg. m.

bondson, hemmansägare-

son

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdpåk
sb.

gårapåg m.
bondson, hemmansägareson

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdspåk
sb.

gårapåg m.

åboson, bondson

N. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsdräng s

gårsdrängj

" Nels Gårsdrängj "

4546:4

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsdräng.

46.

gårsdräz m.

snickare vid herrgård (t. ex. förr vid Smedstorps såteri). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdson
1b.

gårasån m.

åboson, bondeson

R. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdson s.

gårdsön

son till hemmansägare,
åbo son

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdson
sb.

gårason m.
bondson, åboson

Jfr × gårdpåk

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdson

gàrasbnor, ˋ – ˊ – na pl.

åboson, bondson

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Ageskrug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdson, s.

gårsön

son, som är född i en bondgård.

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gårdson

gårasön ; pl. ˊ-ˊ-or

äv. gårasöˊn , ˊ-ˊ-or ;

hemmansägare son, bondson

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårasån m. gårdson

gårasånor pl. sb.

bondsöner

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdson

gårasön m.

bondson

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsplan

gårsplånen (bf. sg.)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsplan

gårdsplan

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsplets
sb.

{gårsplås, -en
gårsplås

gårdsplan

dær va lîdan gårsplås.
n.-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsport.

gåsspjört, - hn s.
inkörsport till en
gård.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 gårdsrum

gårsrum, n., -ed, pl. =, -en,
gårdsplats, - tomt. Sj.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdssmed

sb.

gårsmé, -ɛ -n m.

smed anställd vid en herrgårdssmedja (så kallad vid Smedstorps säteri). gårsmén han smida bära tr gåren (för herrgårdens bruk). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdställe

gårdsställen (best. pl.)

bondgårdarna

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gårdtös
sb.

gåratös f.
bondflicka, hemmansägare-
dotter

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdtös

gårdtös; pl. = — ÷ or f.

bonddotter, åbodotter

Jfr × gårddotter

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"gårdtös
sb.

gåratøs, pl. ~ - ~ or f.
bondedöter, hemmansägare-
dotter

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdtös
sb.

gåratös f.

åbodotter, bonddotter

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gås, -en, -s, gäsna f.

1. gås i allmänhet (i sg.)

2. gåshona.

gäsnas gen. pl.

Jfr gåse

Jfr u. Mattias.

de hade så mån gäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gas, -an, gas, gásan f.
Speciellt i betyd 'hongås', då det
gäller sg.-formen;
dær værpte gásan nya o. lå-
úd ðzana; m.f. 61;
vr. tzørde a ýsta o. sælde
jés (m.f. 66).

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäs

gas m. jas

kåsabå jäs, uttryck för

fiskmåsen.

Ingelstorp. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås, -an; -ar, -arna

Ö. Hongås

de bant hóga nona-
gära a-gäsen, som-
dé fälda.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gås; pl. gäs, 'en

gäsen o. fåran gåsen

och fåren

N. J. 75 Nr 7473. Ingelstads hd

Motorp Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås.

gås, -ˊhn s.

jäs, -ˊhn el. jäsbna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, gås , s.

gås/, -an; gås/, -na

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

108.

gås.

gås, -ar s.

jäs, -ar.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gås, -en f.

Ä. i betyd. 'tongås'

R. f. 71 Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.
Tostorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gås

"för röven hade tål
en gås ..."

315:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gas, -an

gås

pl. gäs, gäsna

(gåshona)

där la. gåsen o. rula.

ädj. m. g. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gas f. i pl. gås

best f. pl. gåsen eller gåsna

gås

M. Areskoug 1926

Löderup. Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

gås, -ar, gäs, -ar gås sl.

1. gås; allm., utan hänsyn till kön. I denna betyd. torde pl. gäs så gott som alltid användas.
2. hongås (i mots. till gåsa 'gåskarl'). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

gås
sb.

de va jé:s, som
ploka óp sódant (d: spill-
säd). m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gås, gås, gåsen

Ss. i inskränktare
betyd. om longås.

--- när de hade-
låt kn. lugna ålor-
gås. - nu tjafsa (snattra)
gåsen, nus vl. de tid.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so. skola. du. gås
id o. stryga. fort.
åvrad, ånorna o. jésan.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäs, f., gåsen, pl. gäs, gäs
gässna och gässkna, gåshona.

gåsen fick inte mer än
gässlinga. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gåzen (best.f.sg.)

gåsen

so-stak-gåzen nében
ved o-bét-dom-n-lóred.

Ö. Ingby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås
forb.

gæs (pl.)
gésna (best. pl.)

...en hø̀ra (herde) ti-gésna.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåo.

gåus, -'hn s.

jås, jåsa el.

jåsna.

dy nu ud jåsna

pu hàvravöjn dan

kan di gåu o stryjja

àvra.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Pettersson 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gaz. – en, gas, jäsna l. jäsen

ån. gaz, gas;

1) gås i allm.

2) hongås i motsats till gåshane

(gazh).

Tr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gas, -'en, gäs, gäsna

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gas ; -en ; gäs ; gäsen
l. gäsna

so göla gäsna forblijad ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

forts.

gaz (jämte gas)

M. J. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås
forts.

Å. 'dum kvinna'

--- an gås eller en fjäna
eller en höza.

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-gåsabacken

gàzabàken (best. sg.)

I mkr.: gå- fa. gàza-
bàken, gå och vänta på sin
husfrus nedkomst, särskilt om
tiden närmast före denna.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsåbåken eller + gåsbacken

gåsabåken m., användes endast i uttrycket ligga på gåsabåken, ligga på gåsbacken, hvilket sages, då mannen under hustruns barnsängstid ligger i särskild säng.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbete.

gö̲̲usabè̲̲da, -ad s.

dan e knaft
gö̲̲usabè̲̲da.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsblomma

gåsablömor
(pl.)

tusenskōna.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsablommor

gåsablömor fl.

Bellis perennis

Hört av upptecknaren under
hans barndomstid i Smedstorp

1902 - 11

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsblomma

gåsablomp; pl. ~ sb.

tusenskönа, Bellis perennis.

Hört i Smedstorps stationssamhälle under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsblomma

gåsablómor (obest. pl.)

tusenskära (Bellis perennis)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbröst

gåsabrÿst l. gåsabrÿst,
n. -, -ed. pl. =, -en, gåsbröst.

Vi fingo tre piksdålor järed
for gåsabrÿsten i blecken.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbröst
sb.

gàsabrèst
(som maträtt)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbröst

sb.

gåsabräst n.

(ofta röket)

maträ.

n. f. 94

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsdun

gàzadùn n.

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk s.

gåsa bänk

näggrant bänk inuti
dörren i dagligstugan
med hake för gås, som
murade

k f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåsabäŋ̇k, – – – en

bänk vari gäss lågo och ruvade ut ägg (numera ur bruk);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåsabänks

väggfast bänk i dagligstuga
med rede för ruvande gås

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåsabänken

en bänk i stugan

s. 17, 19, 121.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåsabænk, -en M. f. 61;
bänk i dagligstugan med
utrymmen för gäss, som här
pysade ut ägg;

-- en gåsabænks nyanom-
dören. där värpte gåsen
nyss o. låg hård äggana; M. f. 61;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåsabäzk *)

bänk i dagligstugan med
husmingsstålen för gårs.

*) Nyare för -x bägyg 1-1.

R. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tostorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gàzabáŋkʃ

bänk i dagligstugan, där
reder iordninggjorts för rö-
vande gäs.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk, s.

gåsabänk.

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåsabäxtj -en

(samma bet. som i övriga Skm.)

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåzabæŋʧ

bänk innanför dören till dagligstugan, där gässen lägo och ruvade.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåsbänk

gåsabänkz, -n.
gåsabänkz

bänk i dagligstuga,
där gåshonan låg på
ägg. (s: där lå. gåsen
o. pua - lidz).

m. g. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Lödemp. Ingelst. hd

Hugo Arnekrans 1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

forts.

gåzabänkza (obest. pl.)
väggfast bänk i stor-
stugan med särskild plats
för en ruvande gås (sedan
länge ur bruk)

U. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsdun
sb.

gàsadùn n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåse

gåske, ± en, sb.

gåskarl,

gåshanne

gåsåna bf. pl.
(med starkt bi-
tryck på pen-
ultima, tvol. nyt.
starkare än semi-
fortis).

K. g. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 + gåse

gås, m., -n, pl. gås, -na, gåskarl. J.

1 2

röven ha tad gåsen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåse.

gɔ̀ʉsh, -hn s.

-`a, -na.

gåskarl.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåse.

gåuzk el. gåusk, -ans.

-a, -na.

gåshamne.

z enligt Läka.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gåse
ob.

gå̀ska, -an m.

gåskarl

R. f. 7/ Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.
Tostarp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåse,

gåsa, -n s.

-a, -na,

gåskamme,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåse s.

gås/k, -an; -a, -na

gåskarL

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåse

gå̀z̀k, -̀en

gåshanne;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsk, -en, -a m. *gåse sb.

gåskarl, gåshamne

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) gåse
sb.

---o gåsen han

jer vår ("ger skall", kackelar
och fräser*)) lasom en häx.

M. f. 94.

*) Varskor, när det kommer
främmande personer i trägården.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåse.

gåsa, -an s.

-a, -na.

gåshank.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gåse

gåse m.

gåskarl, gåshanne

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåse
s.

b.f. gåsen, hanne av gås.

uptecknaren anmärker: "obs. grav accent"

s. 35

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòsa

o!

* gäse

gäse?

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåse

gåzen (best. m. sg.)

gåshanne, gåskerl.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoba Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåse

gåsk, -n m.

gåshanne, gåskarl

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåse

gåsa, -n

gåshamn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×gåse

gåza m. s. fort.

gåshamne, gåskarl

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàsfeū

gàsafit n.

gàsfloū

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsåfit eller gäsfett
gåsafit, n., -et, pl. fattas,
gåsflon.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfett

gåsafit, `--'hd

gåsflott;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfett
sb.

gåsafit

gåsflott

--- gåsafit, som de
smorde på brö. n. d. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gåsfettemat s.

gåsa fetta mål

brödskiva, bredd med gåsfett

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~gåsfjäder~~ sb.

gåsafjär

kollekt.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder

gåsafjär, -- an (kvdl.)

den va lia bra som
gåsafjären.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder

gåsafjär

Ån. kollekt.

Nr 6754. Ingelstads hd

Benestad Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder

gåsa fjär

(kollektivt l. som ämnesnamn).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder

gåsaffjär l. gåsaffjär, m.,
– n, 1/ utan pl., kollektivt,
gåsfjäder, 2/ m. pl. – a, – na,
gåsfjäder, om stycken, ~~af sad~~
enstaka gåsfjädrar. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder

gåzafjær

av. gåsdun;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder

s.

gàzafjär

Äv. koll.: fjädrar av gås
(t. ex. i dynor)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsflock

gåsaflök, -n;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×gåsfäll s.

gåsafål, -en

flyttbar inhägnad för gäss

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gåsfåll
86.

gåsafål

flyttbar fålla för
gäss på gräsbete;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfålla

gàzafäla (trol. mask.)
flyttbar fålla för gäss
på gräsbete.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. S. 84
1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde
sb.

gåsahyra m.
gåsvaktare
M. Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde
sb.

gåsahöra m.

gåsvaktare

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde

gàsahøra

gåsvaktare

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gåsherde

gåzahøre m.
gåsvaktare

M. f. 84

Borby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsahöre eller gåshere

gåsahöre, m., -n, pl. -höra, -na, gåsvaktare.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98 № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsåhøre eller gåsherk

gåsahøre, m., -n, pl. -høra, na,

gåsherde.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde s.

2
gaos-ahøre, -n, -høra, -na. s.

'pojke som vaktade gåsen, då detta voro ute på' bete'

№ 317.

Ingelstads hd.

Transcr. Tng.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde S.

gåsahöne, m., gåsvaktare

en leden gåsahöne

s. 68

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås hund.

gåsahörk, -hn s.

-a, -na.

en som vaktar gäss.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde

gåsahöra m.

gåsvaktare, gosse som vaktar gäss

n. f. 75

Ulstorp

Nr. 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde

gåsahörja, ˋ-˙-en, ˋ-˙-a, m.

gåsvaktare.

Nr 4501 75

Nr 4501 Lödemp. Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde

gå̀zah̩ø̀rd

pojke som vaktar gås, gås-
vaktare;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde.

gåsahörn, - hn s.
- a, - na.

pojke, som vaktar
gäss.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåshus

gåsahus n.; fl. =;

avdelning i byggnad

för gäss.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

K. L. 72

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gås-kroe
s.

M. gåsakroa

gåskråva

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåskött

s.

gåsakyt

s. 25.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåskött

gåsaffyd l. gåsaffyd, n.,
-hd, utan pl., gåskött. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsaskyd eller. gåskott

gåsaskyd, n., -ed, pl. -ar,
gåsskaū.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305. J.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåskötte

gåsatfjyd

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåskött

gàzaʃʒýd, ˋ--ˊad

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsaftsyd n.

gåskött
s.

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåslort

gàsalòrt

da kan bòdas mi en ~
(näml. om kon mist förmågan
att idissla), som de gé
kòln.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gåslyng

gåsalyng l. gåsalyng, m.,
-en, pl. -a l. -or, -na,
gåsflock. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåspenn 5.

gàsapèn

gåspenna

Mera genuin form är
fönl bland gàsapènna

M f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

gås-penn

M. gåsapena

gåspennor. s. 14

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

gåsapen r. j – or

× gåspenn

gåspenna

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gås-penn,

gåsapén, -en s.

-a, -na,

gåsfjäder, gåspenna,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1). gåspenna

gåsåpsen

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

1) Med starkt betryck på penultima.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspenna

M. f. 58;

gåsapän

(skrivpenna av gåsfjäder)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gäspenne s.

gäsa pänn

gäspenna

Bf 25

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gåspenne

gåsapärla, -ln s.

-a, -na.

gåsfjädern.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåspenna.

gåsapenn, -enn s.
-a, -na,
gåspenna.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspenna

gàzapɛ̀na

gåsfjåderpenna

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspenna

gåsapénk m.

gåsapénor (obest. pl.)

gåsfjäder; ä. gåsfjäder som skrivdon

M. f. 75. Nr 1501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspenna

gåsapenna, -n

gåsfjäder att skriva med

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspenna

(forts.)

gå·zapän

1) gåsfjäder,

2) skrivpenna av gåsfjäder.

M. J. 84.

A 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Arenskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspenna
sb.

gåsapèna m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspenna

s.

gåzapän

fort.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäspiga s.

gäsa pi/a

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspõlsa

gàzapulsa

kors beredd av gåskött ?

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsrad
sb.

gåsarå

en rad personer som går
bakom varandra
en riktr gåsarå. / 2.
gåsarå i rad efter varandra.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsnede.

gåsarhjdə, - ln s.

- a, - na.

nu kumər kan tɛ
o lidja sam ln
prins i ln gåsa-
hjdə.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsrede

gåsarbjelke m.

M. G. 75. 1)

gåsabjelken, ~bjelken

(best. sg.) M. G. 63.

1) d = ð mellan t och l.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsrede

gåzarùdh, -- -a;

ligg- och värpställe för gäss;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsrede

gåsarnjéda m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås-sida

gàsa-sía f. fiol. (gyantsa.)

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåssida

gåsasia f.

(rökt) sidstycke av gås.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås-sida

gåsasida

sidostycke av slaktat gås.

s. 69.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässida s.

gåsasior / pl.

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåssida

gàzasia

dorkat sidstycke av gås.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gässladder

gåsasla'dor n. M. f. 61

gässens kacklande;

I samma betyd. gåsafa'dor l. fa'dor;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gåstadder

gåsatådor n. M.f.61
gåsatådor M.f.66, H.f.84;
gåskackel, gässens kackland e;
Jfr simpler tádor ds. (*taddor);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåstadden.

gåsataåder s.

gåskackel.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsa-vinge m. gåvinge.

1

gåsvingarna tillvaratogos o användes till
dambörstar i första hälften av 1900-talet, då
man ej kunde komma åt med kvasten.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäsvinge
sb.

gåsavink; pl. ˋ–ˊa

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsunge
s.

M. gåsaunga

s. 34.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsaggs.

gåsaaggjed

'gåsågget'

4847:J

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsägg

gàsaégz n. ; pl. =

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsagg

to.

gàsaḍgz n. j. pl. =

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsögonsdräll
sb.

gåsaynsdrägel
(ett vävnadsmönster).

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. 5-8.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsögonsdräll

gåzaynsdröjel

(ett slags mönster vid
vävnad av dräll).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsåurta eller gåsört

gåsaurta, f., -n, pl., -urtor,

-na, tusenskönn, bellis.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsåurta eller
gåsaurta, f. -n, pl. -urtor, -na,
gåsört
lusknäkona, bellis perennis.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåta, s.

gåta

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåta s.

gåtor (pl.)

'gåtor'

308 b

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåva s.

gàv/a, ˈ-an, ˈ-or, ˈ-na

M/95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåva.

gå̀va, - an s.

-a, - na.

mà̀knadsgå̀va.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåva

gàuſa, -`an, -`or, -`orna;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåva s.

gåwa 2 2or

gåva

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda sb.

jädfa, -an, -or f.

hær va ïza jädor.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda s.

jädd/a, -an; -or, -na

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 81

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jädda, -an, -or f.

fasta. jädor M.f. 65.
v. mözen. jädor di
vä. där v. müsarénan.
M.f. 75. lid. äl o.
lid. jädar M.f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jädda, -an, -or ƒ.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jädpa, pl. ~or

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jädja, ± an; ± or sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

gädda 1. gädda, s.,- n,
pl. -dor, - na, gädda. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jädfa, -'an, -'or

de fäoza bo -'or o ál.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäddakelå.

jädahlöu

ell utslag, som man
fick, om man badade,
när "vallnet kommar".
och kan jou barjöt
i tönagåvorna so kan
kan(n) ok jou nèda ju
ha jädahlöu e for nud.

Nr 6815 Ingelstorp. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäddhlå.

jädahlöu

utslag.

de fryk jädahlöu

ou vanld i

åyana.

NI 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gål

jal, -'en

plural betydelse: gålarna

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäl
s.

jélen l. jèlen
(best. sg.)
inkräm i fisk
ta- úd jélen fost!
M. f. 97

Ö. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gäla
ab.

jèla, =
rena till
jela, sil

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gãla

jàlfa, -`de, -t

reusa (färsk) sill

de jälde ältid sílen,

ɔyan de sàltan (saltade

den)i.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Aasbrink 1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld
sb.

gäl, -en
skuld, skuldsumma
n. sf. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåld
sb.

gel
skuld, gemingskuld
de-va-gél ált skópa
(:: hemmanet var stärkt
skuldsatt).
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåld, s.

gal

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld

jel, -an (pl. ej belagd)
skuld, penningskuld;
(M. f. 66, K. f. 84)

de e rént beseqnorlat, o.
so. ha de jél! det är alldeles märkvärdigt (: aŭ de kunna sig det och det) och så ha de skuld (: tiŭ rŭga på allt) M. f. 66;
då hade ja min jél betäld,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälda
vb.

jala, gín, jalda, gín

återbetala (skuld)

--- jala, nud, gín.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälda

jela, yén, betala tillbaka;

M. f. 66, K. f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jæla jälda, betala gälda

j. yrr; j. tr bága

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälda
v.

jela - ɣín

betala ɨgen, återgälda

nú far - du - jela - ɣín

du - du - ha - lánt

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jɛ̄la ijin; jɛ̄lor, jɛ̄lde, jɛ̄lt, jɛ̄ld, imperat. jɛ̄l; gälda, betala igen. (gälda igen)

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäldhål

sb.

jelhúl n.

hårt skuldsatt hemman.

de va at jelhúl.

n. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäldhål

jälhål¹, n., -et, pl. lika, -en,
eg. gäldhål; lägenhet, hvars
innehafvare har stor skuld.

Hum kom i ed bra jälhål¹.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fkl. fattig + gäll

fkl, m. 1 fälen, inkräm, undan-
tagande mjölke och ram, i
fisk. 1.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäll

jel, -ad m. f. 61;

vad som rensas bort från sill;

ssg. silajel ds.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jol n jastorat gåll

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla gäller perfav gälla

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

jilja, =, ÷ adj;

(kastrera)

jila svín

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gälla

jèla, gälde
(vara giltig o. d.).
vara av vikt l. betydelse.

de- gälde o- fa- nid-
t'gad t- jul, det gälde
a- fa färdigtvätat till jul.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gälla

jälpa, = ,-ad

kastrera, snäpa

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

gå²la l. gå²la (gå¹lor, gå²lde, gå²lt) intr., gälla, kosta.

ha gå¹lor si¹len for å¹len?

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla ×

gälla, gälar, gälla, gälad, gälla

imperat. gälla; urlaga inkrånet

ukom rom och mjölke ur sill.

ur ja två öre ölen för ur

gälla sillen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäl²a ; gäl²ar, gäl²a, gäl²ad, participp gäl²ad, imperativ gäl²a, uttaga inkråmet ur fisk samt afskära hufvud och fenor. × gälla

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gälla

gilja, =, -ad
snöpa, kastrera;
pret. part. m. sg. -ad;
en gilad stud, en snöpt stut;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 x gälla

jälfa. = M.fj.61;

rensa sill, ta bort innanmåte ur sill;

jala. síl;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla.

jälla, -ar, -a pl.

-a, -ad.

jälla sil. ; rensa sill.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gälla.

jälla, -ar, -a pl.
-a, -ad.
jälla sil. taga
gälarna av sill.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

jilfa ; = ; -ad

(kastrera)

yla svín

Enl. uppgift brukade man vid kastrering av svin stryka fotsvett på såret för att hejda blodflödet.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

gilla, = ,-ad;

Pret. part. gilad

(kastrera, snopa)

min får han gila värlón ósa. m. f. 60.

M. f. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla vb

gåla, gålde, gålt

gälla

störa, gålande kåra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × gålla
v6.

gàla, =

resa sill (skära huvudet av och ta ut innanmàtet).

gàla sil
N. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gälla
vb.

gilla, =, -ad

Pret. part. -ad

'kastrera', 'snöpa'.

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. gålla

jèla, jèlde, jelt vb.

Pres. sg. -or.

ha giltighet; ha avseende
på o. d.; vara angeläget etc.
de jélor o va kvi'k. /

N. J. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) då kan du vìda, 3. gålla vb.
va de jélor (år frågan om).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla 1.

jälja; -'da; -t;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla 2

jilfa, =, -'ad

kastrera

jfr hästa, svin etc.;

i samma betyd. fära.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälda igen v.

jal/a_ yɛ̄n, -de, -t

lämna tillbaka (ngt man lånat)

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälanás gällande

pr. jälaná

j-s kar men } vard. Lo

stor o j-a kar } ?

Ingelstads hd Onslunda

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälandsk: stor o. stark.

gällaur

en stor o. kar

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälana förkortad. mkt. gällande

d. jälana-stör

fr. jälanes adj.

Nr 1121. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gällande.

jälanks

förstärkande ändelse.

de e ln står

jälanks kär.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gållandes

adj.

gålanes obögl.

dugl s. framstående

en, gålanes kår.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. gälles

Pres. sg. jels

I förb. som: de jäls inte

det godtages inte.

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla dep.

gälls (gälls, gäldes, gälls l. gälts)
ega giltighet, betydelse, gälla.
I.

di slaget gälls inte.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gällra vl.

jälra, =

skrika gällt

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gälla.

jälla, -ar, -a pl.
-a, -ad.

stoja.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X gälla.

jälra, -ar, -a pl.
-a, -ad.

praka högt, stoja.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gällhande.

jälhane, -hd s.

stojande.

de va ett fanlek jälhane.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånga

jæger, 1 – na pl.

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånga skorvar

jæ'ŋa skrvæ'or

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångbacke

s.

jæ:gbaːk

redskap vid gång-
ning i jämte i ett
skinnstycke e.d.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gånge.

jäkt, -ad s.

gång mellan två långor.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång 2

1
Jänge, n., -d, pl. lika, -n,
smal gång mellan två hus
eller inne i ett uthus.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305. 7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gänge.

jägh. - hd.

mal väg mellan gårdar.
gårdar ellr gång mellan
längor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gänge
sb.

jäja, jäja n.

smal gång mellan två hus i kring byggd gård.

M. J. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gänge.

jöngr, -ar s.

gång mellan två
längor.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gänge

jänta, -ˈled, =i

ˈgång mellan hus

et smält ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gänge
sb.

jäŋa n.

smal gång (t. ex.
mellan hus).

R. J. 88.

1948

Nr 3600 Börrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånge;

fägh, - hds.

gång mellan två
längor;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jœrjegår m.

glytten gær j.

† gängegång

ja [illegible] ulmgær.

21
Nr 1121. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäŋgel
sb.

jæ̀zla pl.

vaggmedar

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gängel
tl.

jäxel

vaggmed

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
jæŋkl, m., -kn, pl. jæŋkla, -na,
med under en vagga.

× gängel
2

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gångel

sb.

jäzla pl.

vaggmedar

Jfr × vaggångel

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångel
sb.

jäzla pl.
vaggmedar

Jfr vaggångel

M. J. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångklocka

se 3 4 10 1b a

redskap för gångning av skenor o. l.

S.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångklubba A.

se gångklocka

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gånglor

jäzlor (obest. pl.) (acc. 1!)

vaggmedar;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångsnitt

s.

joɛ'ʒsɔɾ'ɪt

Slags gångdon av trä med

skärtöl (som i en hyvel) för

tillverkning av t. ex. hyvellänks-

skenor och bordskenor av trä.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångtapp

s.

jœ'ŋta'p

Jfr text till DAL/foto 77:0020.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*går

jär; best. form sj. bolayd;

jäst, vört på Ricka

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× går

går

gått på öl och svagdricka.
(bönesatsen)

(): tynt, som gått
te. bóns).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gär
sb.

jär, -'en

jäst (bönsocks) jfr öl s.

svagdricka

K. F. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x går

jær (trol. mask.), -en
jäst på svagdricka;
jären skomas aiw, dén tok
man vära-på (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gär s.

jär, -an

jäst

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gån.

jär, -ån s.

jäst, skum på dricka.

e dan jär pu

drèjjad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×går

jår (gen. g. belagt).
jäst på öl och dricka.

M. A. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronsson 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "går
sb.

jär

jäst på öl och svagdricka

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gän,

fjär, - ´en s.

fäst i vagnsicka.

3275 Bollerup, Ingelstads h:d

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gån.

jär, -ln s.

jäst, skum på

dricka.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*går

jær

jäst på dricka

jær, da fluide (skummade)

de_är;

Ir 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gär. s.

jär, -'ärn s.

jäst, skum på
dricka.

dan blå jär pu
drijjad.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jær, l en

x "gär
sb.

jäst (bottenvats) på svag-
dricka
bärma eller jär.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gär
s.

jær (trol. mask.)
jäst på öl l. svagdricka.

M. g. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gån(d)

jär

jäst, skum på
svagdricka.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jä²ra ; jä²rar, jä²ra, jä²rad, parti-
cip och imperativ obrukl. ; jäsa,
uppstiga i halsen.

de flä¹sked e sa salt, sa de jä²rar
i halsen, det fläsket är så salt,
att man får uppstigningar i halsen
därav.

J.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gärbarma
sb.

järbárma f.

jäst på dricka;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lör, -en. s.

x gård s.

'löst'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transs. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gård s.

jär

jäst

№ 312. INGELSTAD

Å. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdbårna

s.

jærbårna

dräggj

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gände.

jäuk, -ud s.

-, -un.

de sudu opu

uzor jäud.

fr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde,

järe, — 2d s.

— , — en;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

gård, n. ,-d, pl. lika! gårde

& gårdsgård. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde,

järe, -ed s.

—, — en, = gärdsgård

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde

jærk, -ad, =, -an;

gårdesgård;

hen emod. jærad;

sven gift. sål o. mat. lid (gjorde uppmätning), ett. som. jæran vå. krögada (M. f. 68)

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäida
s.

järe,
gärdgaid
lådja järe

Nr 46 Onslunda Ingelstads h[u]
A.P. Onsdorff 1878 Ex:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäude.

jäla, -ld a.

-, -ln.

ala vela tränga

ju de löwa jäled.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gände.

jäkk, - kd s.

- , - km.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

järfe, -ad, =, -en

gårdesgård

... rènorna va gären

åkrarna vid gårds-

gårdarna

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända,

jära, - ad s.

-, - m,

han hade nåvad

et hus pu järd.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

järfa, -ad, =, -an

gärdesgård

-umen, järdum, utmed gär-

desgårdarna.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jære n. jærdgård gård

hit bag et jære = oakta.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde 5,

2
järn pl—.

gärde

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåde

jätte, -ed

gårdsgård.

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads h

Maria Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde s.

jär/a, -ad; =, -an

gärdogård

mf 85

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järfa, ÷ ud, =, ÷ an gärde
sb.

gärdesgård

m. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde s.

jär̲² n. ; pl. obest. f. jär̲²

best f. jär̲²en

stengärdesgård

ja re̲ över ål̲a² jär̲²en

Smedstorp № 312.

M. Areskoug 1922. INGELSTAD

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde
s:

järe. -ad. m=. =an

stängsel. gårdsgård

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

jæ̀rh, -`ad, =, -`en

~gårdesgård

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärdeskant
sb.

järaskánt
gärdsgårdskant

en kan koma ti o
sé nón (= svenske hare)
va en järaskánt. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna adv.

gärna

o så lova de gärna på.
len va < frid

fr. L. III : 3 : 18

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

jœrna adv. 1/ järna, mest lucl.

2/ vanligen. t. ex. ha järna

inte tesat, för'n sone op-

komen hos andra.

M. 1/ inte järna 2/ järna inte.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

järna

dé ar. ja. järna tita.
ngelsta. pàga de. ar.
järna fgera. dom. ógan.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærna
adv.

jærna; jærna
M. y. 98 K. f. 85.

då droga - dær jærna
(lâ) lita - sôd nær. /
ata - da! hon - vrl - so - jærna
sta - o - lyas (lys till vad folk
1) Rspr. säger). / m fân
jærna. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

järna l. järna, adv., gärna.
komp. järna, hellor, helst.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna
adv.

jäna

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Ex,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårna

jårna

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

gärna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna.

jäna adv.

de bor jäna

nöjn i da.

det blir nog regn

i dag.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårna

gårna.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårna

jårna

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

S. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

jærna

de kom, jærna lod
oss få, de kunde gär-
na låtit oss få.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

järna ; järna
m. f. 60. K. f. 72.

di dröka . de

järna. M. f. 60.

de-jöra . de-go järna . K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronsson 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna
adv.

gärna
gärna

han hagor gärna fát o
vrl bída (en huggorm).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) gärna

de gega jèrna adv.

der som va àlmetrè

(hållstig gärna, om myggj).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna
adv.

jèrna

de vla-jèrna valréna
(skena)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärning

gärning

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærnig f. göra, arbete. gärning

i skan få jærnig nok mer.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärningsmänniska

järnvägsmänniska, f. -, -r,
pl. -, -människor, -na, värksam,
arbetsam människa. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäspa, v.

se gapa, v.!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jæsport m.

gäsport

ja dus den j.

24
Nr 1121. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 × gässla

gässla, f., -n, pl. -slor, -slorna, föraktligt ord om fruntimmer; gås.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

2

jäslig, m., -en, pl. -a, -ana,

gäsling. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäslix, pl. jäslixa

gåsunge

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling s.

jäslɛŋ, -ɛn; -a, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsling

gäsling pl.

gåsungar

n. g. 75
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäslig, -' -an, -' -a

(gåsunge)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäslin; pl. -ar

gåsunge

R. y. 71

Nr 7316. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåsling

jèsley

jèslegan stote nább
o skula bìda
henna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jèsliŋ

gäsling
jèsliŋa
jèzliŋa (obest. pl.)

(gåsunge)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

forts.

Av "grongöling"; ung, oerfaren person, "dronunge".

den skolan äkta, ära nona, jäsliga.

M. L. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling s.

2 gässling pl. – a

gässling

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäslig, -- en, -- a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsling sb.

jäslig, ˈ-an, ˈ-a, ˈ-ana m.

gåsunge

n-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäsling, -- -ln, -- -a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling
forts.

jäʼzliŋa l. jäʼzliŋa
(obest. pl.)

gåslen ha. fad.

jäʼzliŋa.

M. g. 84.
1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäslig ; pl. -a ;

(gåsunge)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jèsliŋ, pl. ˊ—a m.

(gåsunge).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gässlingtyg s.

2 jäslyatåj

dåliga saker, struntvaror

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäst s.

just

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåta
v.

jèsta -a -ad

dæ ha ju kal dan
fèmtane jèstad ósa
(uml. i gamla Benestad kog).

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästabud

jästabùd l. jästabùd, n.,
- ed, pl. =, - en, gästabud,
kalas.

Skun ni te jästabùds ète te
ni han förfrakèn på?

Brantevik. J.

M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästabud

jèstabòd n.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåtgivare

gåtgifvare, m., -n, pl. =, -rna,
gåtgifvare.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare

gästgivare m.; pl. =;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare
sb.

gæstivara m.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare s.

gästgivare

gästgivare

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare
sb.

gaſtgifvare m.

(Jfr krögare).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jɛʃːívaregàr, -ˊ---ˋen m.

---ɾɛ gàra: mːn ~ énˊ
gar, jɛʃːívaregàrɛn o~
ʃɛ̀rʃɛgàrɛn (talesätt,
U. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

gästgifvaregård, m., -en, pl. -a, -na, gästgifvare-gård.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Pér Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgiveregård
sb.

gästgivaregår m.

n. f 94.

Nr 5008 Snerstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

gästgivargår

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivargård

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivargård

gästgivargår

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgiveri
sb.

gæstgiveri n.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gl²da, gissa; böjning gl¹dor, gå²t, gat, gätta
particip fått, imperativ gl²d, gl²dden.

Kl. Han e gat gå²tan, bǫrn? Slapven
i gissat gåtan, barn?
gl²dden hat e ha kå²stad, gissen
hvad det har kostat!

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

→ gåtta v.

jätt/a, -or, -e, jätt

gissa

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gädda.

jädda el. jätta, -'or,
-'a pl. jätte el. gätte,
jät el. gat v.
gissa.
de jätte gjöutor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gälla

jäda, -or, -a pl,
gäta, gät v.
gissa.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gätta.

jäda, -or, -a pl.

gäta, gat. =gissa

kan du jäda dé.

Fr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gätta

jätta ;

gissa

jo di kond ja jätta ti ;
jo, det kunde jag gissa
(mig) till ;

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Öhnahuaen

Hugo Areskoug 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåtta

v.

jada ~ rät — forts.

gissa rätt

han jata ~ rät han gis-
sade rätt M. f. 84; K. f.
88

han ~ jada ~ rät ds.
— M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby. Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gätta

jètə jet

gissa

de jètə på mårən ;

de gissade (förmodade), att maran

gjort det (d: flätat höstmanarna)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gått

jäda, -ér or, -a pl.
gåtr, gat.

gissa.

han gatr nåt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gätta Hk

2
gåta 2 gåte gat

2
menisan gåtor sal gissa

si fram.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gätta.

jèda, -or, -a pl.

gàtt, gat. = gissa

de e lutta gut

o jèda se tè.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gäta

vb.

jèda, gàta

jeda (trygchw.)

gissa

de skola jèda, har mat
dør vå. — han gàk ret. —
de jeda nigdor om pa dé.
dàna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåta

jèdja, = l. jèsta — m. f. 60
l. jèdja "
gissa.

han jeda rét.

jeda nyédor, gissa
nötter (en lek).

1) d en ljud mellan t och d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de-gete-rét
de gissade rätt.
U. f. 60.

× gåta
vb.
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåta

jèda, gàta, gat

vb.

gissa

kan du jèda, hat, dé
vå? / han gàta rét
dén gózan. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäta x

jèda 1)

gissa

jäta "

Impr. sg. jäd 2)

Kan du jèda, had han sä?

han jäte inte rätt.

1) M. sj. 84 1947

2) m. sj. 90 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

" "gäl a o.

gàte (prat.)
'gissade'

" ..o vy gàte o gàte ...

Jos b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäta v.

jäta 'gissa'

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gõ

jø , jøda , jøt

pres. sg. -r ;

" pl. = ;

skälla om hundar

dær kómor vel non, men (emedan)

hønen står o jór alforét.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x 90

fortsᵉ

jfr. -ìda, -t

pres. sg. -r

skälla (om hundar)

hónan hann-jón al for é't.

(ständigt, utan uppehåll)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jø ; jør, jø ; jöde ; jøt. x 90

skälla (omkundar)

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 90°

jø (jør, jüdde l. jydde,
jut l. jyt, jø) intr.,
skälla (om hundar).

jø nu, dit trol! (lät en hundvalp).

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 90"

vb.

jg. -ade, -t

skälla (om hundar)

Pres. sg. -r

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gõ̃
vb.

jø̀ , ˋ de

pres. sg. – r

skälla (om hundar)

hó̀zen han – jø̀de , so –

de – hø̀rdes dær – vå – nó̀n.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gō v.

gō

Skälla, om hunden.

Kadda honga gō mest

(Talesätt)

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jõ:

jø, -r, jødde, jøtt v.

tjuta (om hund)

hunden jør;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gõ

(K. f. 84)

jo , jöde

pres. sg. jör

skälla (om hundar)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 90°.

jo, jol, jopl.

jödde, jot v.

skälla (om hund)

hunden jör.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gå².

få, får, får pl.

fått, fått v.

skälla (om hund)

hunden får.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 90°.

jø, jøn, jø pl.
jødə, jøt v.
skälla (om hund).
hùnən stə o jødə.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö.

jö, jön, jö pl.

jödde, jöt.

skälla.

hunden jön.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõ.

jö, jör, jöpl.

jödz, jöt.

skälla.

hungra jör.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gö ok

jø jöde jøt

skälla
om hundar och människor

hum fäldes a jöde

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"gö"
ab.

jø., ± da, -t
n. f. 94

jöda, jøt
n. f. 04

Pres. sg. -r
" pl. = (meddelarna bröder).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jùgda, = gôda vb.

(t. ex. om svin o. gäss).

sín sko - or - jùgda - na

(dvs. suggan, som ej längre skall användas till avel).

Jfr feta vb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gōka v.

jùgd/a, = , `-ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gōda

jŷgda[1] , = ; jùgda[2] =

gōda slaktdjur.

Lån fråu resp. ; jfr fr̀da.

de_jŷgda-po. dom

de gōdde Dem.

M. G. 75. 2/M. G. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

när de juda-
dom ma sådor
mjölk". M. f. 60.

göda
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

V Riksspråksord

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göda

gùda
(kreatur)
K. f. 96

Smedstorp
1951

Nr 5008 Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõda
vb.

gjõda, =

(gõda svin, kalver, gås etc. till slakt).

N. J. 94.

Inlånat: Ni genuina ån fèda, fèda. J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göda, v.

jùda

jȳda, jȳda, jȳdad

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897 Exc.

93.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö̈da

jùdpa, = , ˉ ad

(gōda svin)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröd kalv
S.

dygda kalv, -en

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) gödkalv

jŭgdakål m.

jùdakálv 2)

(kalv som gödes för slakt).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

1) M. g. 75. 2) M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödkalv

1)

jyde kälva (obest. pl.)

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

1) d = ett ljud mellan d och l

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödkalv

jùgdakálv

Inlånat fr. uppl.: M
genuina torde vara fèdakálv
e. d. J—S.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

júsel

de-lasta-júsel.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

júdsel

Kapu-lån

Formen hörd flera ggr av K. J. 63. Förrija socknar i Ingelstads och Järrestads härader jülsel (äldre: mögg).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jûsel, -n

han sprer åw jûsel

han sprider ut gödsel

på åkern

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jɣ́sal, ´-an

äldre mɔ́ʃz;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel;

fjäl, — 2:n s.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jŷsel, -n. s.

gödsel s.

'gödsel'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö"dsel

jüsel, ´-an

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

(forts.)

jul 2kl

(formen hörd åtminstone två ggr).

Det genuina ordet är

møgz, ×mök.

M. f. 84.

1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jú̲s̲al

s. fort.

--- ſ̲ít o. m̲ǿdz o.
jú̲s̲al (ordon åro synonyma).
mest
Det "genuina" ordet år m̲ǿdz

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Arnshoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel s.

i gjösel

gödsel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel
vb.

gúsel, -l - en

(Genuinare: mǿdz).

fzǿra gúsel

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselbör

sb.

gúselbór

skottkärra, på vilken spillningen köres ut ur stall o. ladugård.

N. S. 94.

Jfr måkebör.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gödselbör
s.

jüsalbör

skottkärra för bortforsling
av spillning ur stall och
ladugård; jfr kåsabör ds.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädselgreps.

jälselgrep

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselgrep

sb.

jüselgrèv; pl. ¼ – ½ or

dynggrep

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselgrep

gúselgrév

dyggrep

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

M. f. 84.

1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselhög

ɟ̊ɟselhåj

gõõselhög

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselstäg s.

jäslhög

Nyare ord. upptaget i denna form; dl genuina ordet är mödig. Se under × mödding.

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselhög

sb.

jüselhöj, -ar

v. -jyfs. -jo. -jø. -jüselhöjen (= för att uträtta våra behov; avträden fanns ej på alla bondgårdar i slutet av 1800-talet). Nyare ord. Jfr *mökdyng.

Nr 10295 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselkög.

fjöslkög, -ln s.

-a, -na.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[ɣ̈ːselhöːg, -en, -a, -ana] gödselhög

'gödselhög' = "møːg"

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franös. lug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselhög.

gjödselhöj, -ln s.

gjödselhöjln e -dde

gödan.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselhög

/ /
gusselhöj ; / – – – en ;

i det äldsta uttalet även / – – höj etc.

/ /
rulla ut bören (skott-
karran) go / – – en !

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselhög
sv.

fäselhög, l — l en m
dynghög

Jfr × mökdyng

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gödselkurra

sb.

jülselkörra f.

gödselgröl, samling av urin
o. vatten vid gödselhög.
m. f. 94

Jfr × mökdyngkurra.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselkörning

sb.

gödselkörning, -- -- -en

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jysel stā, - en. s. gödselstad s.

'gödselstad'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôdselstad

jú'selstä', ' — — ' n. s.

(Äldre: medíj × mökdyng)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselstad

sv.

júselstä

~~kongsthög~~ gödsel-

Nyare ord med anpass-
ning efter måleds ljudsys-
tem. N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Arvskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselvagn

gússelvojn, ---en

~en ~ mh flåga (sido-
stöd)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla
vb.

jùsla, =, ± ad

m. f. 94 m. fl.

Jfr × mồkestycke.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla.

fjäs̄la, -ar, -a pl.

-a, -ad.

han fjäs̄ o fjäs̄la

unga svínen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõdsla;

jpsla, -ar, -a,

-ad;

de jpsla me

askan;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɉyssla, ɉyssla, ɉysslad. v. ɉödsla 2.

, " ,
ɉödsla

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Französ. Lw.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

gjésla, = , -'ad;

1. Rengöra ladugården (äldre mödga)

2. Göda åkern.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

jùsla, =, -ad

1. bortskaffa spillning ur stall, ladugård, svinhus etc.

2. tillföra jorden kreatursgödsel.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

jùisla, = , ÷ad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsvin

jägdasvin

genuint?

Jfr × fetesvin

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôdsvin
sb.

gỳdesvin n.; pl. =

Jfr × fetesvin

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö"dsvin

jùdesvin, pl. = ,

de kala dom för ~, sm de
hade fùdat dom.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gög

jöj

gyckel

i uttr. gora jöj å folk,

gyckla med folk;

meddelat av fröken Karin Persson

(† 1934), född strax vid gränsen till

Önahusen i norrdelen av Vallby s:n

2726 O. Hoby Ingelstads hd

Ingelstads Årsskogar 1933-35

Önahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing

jöj m. ; jöjana (best. pl.)
M.f. 68

invånare från V. o. Ö Göinge härad-
der; i mera generellt: person från
Skånes skogsbygder norrut;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X göing.

jöng, - ln s.

- a, - na.

ja kan inte glyma
mit mödersmål
som hön i öga
kan så.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing.

fögg, -ho s.

-a, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõing.

jög, -´en s.

-´a, - na.

de va en jög.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing.

jöj, -lm s.

-a, -na.

jöjlm sa ja hugde
i osnajn ja ägte
en i stovnajn o
fiavl vela ed ta
ei hjsad.

Fr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing.

fjög, -ln s.

-a, -na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing,

joy, -ˊen s.

—ˊ

—a, — na,

3275 Bollerup, Ingelstads h[d]

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing

jöj, -en, -a, -ana

invånare från Göingehäraderna eller Nordskåne överhuvud.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing
sb.

j&j; pl. -'a, -'ana
m.

man från norra Skånes skogs-
bygder, ej blott från V. och Ö.
Göinge härader.

N. f. 94 | här ɛ sånna jöja
mái.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

å. j&j

n. f. 94.

dí va en j&j.

göing

sk.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing.

jöy, -'ar s.

jöya, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingt

jöja (obest. pl.)

person från Göingebygderna i norra Skåne

M. f. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Uppsala 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingaks
sb.

jöjakå f

ko av småväxt ras från
norra Skånes skogsbygder

n. f. 04.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõingasko

jõŋaskõ

ško, träsko tillverkad i

Göingekära derna

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingasmed

sb.

tjäjasmärna bf. pl.

smedarna från norra Skånes skogsbygder (ej blott från V. o. Ö. Göinge häraden).

tjäjasmärna komma när (= till Sydskåne) ma visor o lia.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingaträsko
sb.

jöŋgaträsko, ˈ — ˈ - na pl.

träskor utan läderstopp-
ning ovanför ristan

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingehäst

sb.

jäzahäst, pl. -- -a m.

mindre häst av nordskånsk
ras.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingehäst

jöngahäst m.

häst av den ras, som för
var allmän i norra Skånes
skogsbygder, bl. a. i Ö. o.
V. Göinge härader.

M. fl. 75.

NF 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingeko

jöjakö f.

ko av den ras, som för
var allmän i norra Skånes
skogsbygder, bl. a. i Ö. o.
V. Göinge härader.

M. L. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö'ngekräk

sb.

jé̱zakré̱g pl.

kreatur av nordskånsk
ras (genoka tmä̱vätta).

n. y 94.

Nivellerat form
med -z och -g för
väntat z och dz. 1-5.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingekräk

jå'ŋakrɛ́gz n. ; pl. =

kreatur av den ras, som för
ver allmän i nova Ska-
nes skogsbygder, bl. a. i
Ö. o. V. Göinge härader.

M. F. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingemärr

jöjamär f.

sto av den ras, som för var allmän i norra Skånes skogsbygder, bl. a. i O. o. V. Göinge härader.

Bl. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1849

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingespråk

jämförd (best. n. 89).

dialekten i Göinge-häradena i nordöstra Skåne. M. f. 75.

Jfr göingska.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingska

göingskan (best. sg.)

dialekten i Göinge-
häradena i nordöstra
Skåne. M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ göj

joj, n., brukas endast i obest. sing., löje, skoj, narr.

2
jöra joj öd mun, göra narr åt någon.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jø¹dʒ, m., jø¹dʒen, pl. jø²dʒa, -na, gök

1) gök, cuculus. 2) kaffe, blandat med brännvin eller konjak.

1) ha du hørt jø¹dʒen?

2) vi dröka to jø²dʒa.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305 J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

lodz m. jōk

kaffe med brännvin blown i.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök,

fögg, -lun s.

-a, -na,

de tunga et pär

fögga, (hä i bet. kaffegök)

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gök
sb.

jœgz, -ən, -a m.

y. jœg

(fågeln).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gök
sb.

jø̄gz, -'un, -a m.

y-jø̄g

Rspr-påverkad form: jø̄k

kaffekask, drutsa-jø̄gz;

... når han hade fø̄dt sz

nona jø̄gza.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök
s.

gödj, -en

(läs: jögj) s-s

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök
s.

gödj

kaffe med tillsats av bränvin

(= jögdz) 1-s.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 E x

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göke, s.

jägg

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jœ́ʃ, -an, -a m.

Även kaffekask;
dritsa-jœ́ʃ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jøk

kaffegök, kaffekask

ja e nte so vil, so

ja kan bjuda jök,

jag har det ej så ställt, att

jag kan bjuda kaffekask.

Nr 4800 Sjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gökmat

gödjämad,

väcka

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gökmat

jödzamåd M.f.88;

Oxalis acetosella

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göla

jölja, =, -ade; (U.-f. 66)

vidröra, röra;

det får inte jöla den bögen (till ett barn); (U.-f. 66)

det får inte jölad (röra det) (U.-f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gökmat
sk.

jöfzamåd

harsyra, Oxalis acetosella.

n. f. 98 } m. fl.
n. f. 04 }

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

gõl
sb.

gŭl, -ar, -; pl. =or

genuint?

mindre vattensamling i
ängsmark, ett stycke från
en ås, fåra (): at stiga
ifrå ån, där kunde vara
"en åln djupt"). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

gõl
sb.

dær va flèra jæglor, so
va dær lid sævtúsa
(sævtussar, smårre bestånd
av såv) 2mèlom. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

×gõla
vb.

jòlfa, ÷ta

Pres. sg. -ˊor

klappa, smeka, smekeamt
vidröra

nar ~ ja ~ ȵta kan ~ sàwa
om ~ nòtorna, dá lugzor ~ ja ~
o ~ jólor hána

Dp. Nr 40320 Dunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

han-jølta hána.

x göla vb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jōla i jōl eller jōlor, jōlde, jōlt, jōld, imp. jōl; röra, vidröra. J.

× göla

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jø̄la; jølor, jø̄lde, jø̄lt, particip jø̄ld, imperativ jø̄l, röra.

jø̄l my me ēnkt.
jā. jø̄l dē bārā.
dē bø̄ rāgn sā en kēnē ēnte jø̄la vā jōren på en mānad,
det blef regn, så att man kunde icke röra vid jorden på en månad.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gôla

jôla, ldg, lt, röra, vidröra.

j. sy ttr. röra sig.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göla.

jöla v.

tr. nöa.

de fou enka jöla
med. jöl me
enka.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gö̈la
vb.

jö̀la, jö̀lda, jø̀lt

Pres. sg. jö́lar

Imper. sg. jø̀l

röra, röra vid, är: känna på en ko med handen, om hon är i kalv.

du får inte jö̀lad (röra det) (ett ej barn)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ta - o - gól kåen! | x göla vb. forts.
tag och känn efter,
om kon är i kalr!

kan - du - inte göla - na? (om kvinnor). han - står - o - gólar kåen. han - gölde - na.

M. f. 75. M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Ahrlenius 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma
vb.

han - ligor - ja -
gömd (om en räv). m. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Arnskou - 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma
vb.

jmt
K. 6. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2}ṕma ; ^{1}– or, — ; ^{2}ṕmde ; ṕmd, gömma

ṕmt.

v
gömma

M. Areskoug 1926

Loderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gömm
sb.

jämma

kvarngömma

Intr. lejja (lega) jämma.

Hört i Smedstorps station-
samhälle under 1900-talets
första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma
vb.

gömma, gömde, gömt

Pres. sg. -ar

Pret. part. gömdar.

Hem ledsor ja rätt, so gömdar (om en källa i skogen). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jimma, -`da, -t

pres. sg. -or; imper. sg. jim!

" pl. =; " pl. -`en!

vi hade jimt `ibla

de jul.

Nr 3600 Børrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

v.

jäma, jämde, jämt forts.

Pres. sg. jämar

jå ska jäma mitt äble

å jul jåg skall gömma

mitt äpple till jul

H. f. 88

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jimp. jimde. jemt

l. jimma, jimde, jemt

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jäma, jämde, jemt vb.

jema - nägdor gömma nötter (en lek; vanlig vid jultiden). vr - jemdes - nägdor. A. f. 8 5. Se u. locken.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jima, jimde, jimt

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gémma
v.

gimma (g=j)

gimma te sien (sedan)

s. 19

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma v

gömm/a, -or, -de, -t

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gomma

jùmpa, -'de, -t; (M.f.68)

jùmpa, -de; M.f.66

jèmpa, -de, -t;

de jémdes, ózan for. ózan

(M.f.66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jäma, jämda, jämt

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma.

fjɨpma, -or, -a pl.
-da, -t.

den som fjɨpmor
te màta fjɨpmor
te hàta.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jèma , jèmde , jemt ;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jìma

Kvinna föd 1883.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma.

jäf̈ma, -or, -a pl.

-d, -t.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma.

fjäsma, -or, -a pl.

-de, -t.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gömme
sb.

jämma

I förb. ledja ~ jämma
leka kurra gömma.

n. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömställe
s.

gùmestela n.

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõpen

M. f. 88

gèven

så mycket som rymmes i båda de
krökta händerna tillsammanslagna;

gèvelen (best. fl.); formen hörd
blott en gång; M. f. 88;

Så ock gèvelen!

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäpen.

jäpla, jäpnan s.

en handfull.

hela jäpnan fol.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôpen

jèven l. jè̃ven

vad som rymmes i de krökta
handflatorna sammantagna

en - jè̃ven - fûgl

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 9 öjon.

jèvlen, - lan s.

jèvna, - na.

handfull.

lan jèvlan fól.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäpen s.

2
gäpen n.

handfull

ta ett 2 gäpen fat

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäpen s.

2 2
gäven, gäna

handfull

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapen

sb.

gäven l. gäven; pl.
ej belagd

så mycket som rymmes i
båda händerna tillsammans

M-s. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåpen.

jävlan

så mycket som rymmes

i båda händerna

tillsammans.

Lm jävlan fol.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsen.

jävlen, -lus s.

ta lus jävlen fol.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôpen

{ gìvna
gìvna; pl. gìvna

så° mycket som rymmes i de
krökta handflatorna, då° de
förs samman.

én gìvna (gìvna); två
gìvna. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göpen

jìven, pl. jìvna

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõpen

jìven, pl. jìvna
handfull, så mycket som
rymmes i hålig heten i den
krökta handen.
två jìvna, två gõpnar

Nr 2725 Ingelstads hd
Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsen.

jävlen, -lm s.

jävna, -na;

en hand full.

ja, fan hela jävlen

fol.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gopen

jìvna (obest. pl.)

fu jìvna salt.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsen.

jävlen, -lm s.

en jävlen fol.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåpen.

jèrhn s.

gåpen

hn jèrhn fol.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsen.

jäv-en, -ar s.

handfull.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göpen

jövensk, -- ad, = l.
jövna (L.)

så mycket som rymmes
i båda händerna tillsam-
man;

fra (3) ~;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1937.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäjna v.

2
jävna am

falla omkring med
handen

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra v.

jöra, jor, jörk, jört

han jörk gränt arba?

han gjorde bra arbete

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnah[illegible]sen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gära v.

jär/a l. jär/a, jar l.
jar, järe, jart

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

göra
vb.

dán gåsan göres
ugon - lånad (d: i Sverige).
N. f. 94. / hans - kvinna
(hustru) o - hán de - hade
me - bèdor - o - góra.
N. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåra jårk jort göra de

- men Jårfar ända han jårad göra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gña,
fiña, fiñ, fiña pl,
fiñe, fiñt v.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõa.

fi:a v.

fi:a hu:a.

sticka stumpa.

.V 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäva.

jöra, jor, jöra pl,
jörk, jork.

väpa.

kyrkon ka jörk.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jora (svagtr. jora), jörde el. jörde

Pres. sg. jor Pres. pass. sg. jors (se ex.)

jora ~ hösa, sticka strumpor.
ja ~ du ~ jór so, ja det går så.
ja ~ ha tíd o ~ jora ~ rént.
de ~ va ~ forsámlingen, som
fitt ~ jora ~ dé.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) Inf. jòra Pret. jàrde K. f. 85. (k. pret.) 1. göra vb.

jàra K. f. 85 (gemint)

Pres. sg. jor K. f. 85,
Pres. pl. jòra
Pres. pl. 2 pers. jòren jàrda pret. part. pl.

de-jór-de Det gör det. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. göra

jorde - hùsa stickade strumpa. / so - ska - du - ùte jòra, èlna. / ja - vil - ùte ha - me - stèmor o - jòra. / vist - jòra - de. Visst gjorde det det. K. f. 85. / jór - du - so? Ja, det? K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

so-fek-vr-skó-

1. göra
vb.

jörda 2 tränas. K. f. 85-1

jören-2-so? Gör ni det?

(tvetal t.ex flera). K. f. 85-1

jöra-de-so? Gör de det?

K. f. 85. / de-fá-so jöra. De

måste göra så. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

1. göra
vb.

de-gjor-mǽd

på sv. Det betyder mycket,
spelar en stor roll. D. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. göra

Lup.

jort

värpa (om höns).

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra.

jöra, jör, jöra pl.

jörd,

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõra

jòra

se. en ska jòra ål tèg
nar de e tjènlat.

(om lantbruksgysslor)

enl. H.B.

7732 Övraby. Ingelstads hd. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåra
v.

jåra (= jòra) 1-s

pres. pcs. gjåres

jåra bålla, baka kakor.

jåra hosor, sticka strumpor.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h:

A. P. Onsdorff 1878 Ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra:

den illa jår, han illa far.

(jör)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igöra, v.

, jöra, jort

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra.

jöra, jör, jöra pl.

jörd, jord. väpa.

dem enk gröda (n)om

dem ank sa kvinan

nor göusen jörd ! dé

fösta ligzd nor hyfn

ond (d)é sista göoa-

fjäded.

Nr 3915 Ingelstorp, Mge

Nils Bengtsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra

jòra

M. /. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jõra;

jõra, jor, jõrr,

jurt;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra

jòra

dé fɨfs ˌ an ˌ nó̀k ˌ jòra .
Det fick man nog göra .

n. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd
Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

göra

Sup.

Pres. sg. gör gjort

dí har i ǹte jág gjort.

det har i'nte jág gjort.

N. J. 23

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla

Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

jora ~ áw ~ mh ~ si

begå självmord

M. f. 7 3

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jõra

jòra (K. f. 84)
jòra (m. f. 68)

jòra m. f. 68
pres. sg. jor

jòra
t. jòrt
pres. sg. jor (M. f. 68)

1. gõra
gort (M. f. 68)
gord (m. f. 58)

vr. hade nók o. jòra hùma m. f. 68

fitz-ja lòra, nud, so. fitz-ja, jòrad
hos-ola-nélsen (M. f. 68)

dær-e-ja, ìnte o. jora ved, det
finns ju ingenting att göra åt saken
(M. f. 68), ja, di fitz han ja-
jòra (M. f. 68), so viste han ìnte,
ha han skola jòra me glùtana
(m. f. 68)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. göra

han gör ingen förtred förb.
(M. f. 68)

gör han du? gör han det? (M. f. 68)
men mentrå o ha me nom
o göra! (M. f. 68) Men att ha med
honom att göra, det måste inte vara roligt.
du kan bry te o göra så! (K. f. 84)
han gördad på tåda, han gjorde
det i argt uppsåt;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. göra
forts.

göra, áw ma sẽ,
ta sig av daga, begå självmord;
han, göra, áw, ma, sẽ (M. f. 88);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. göra

jöras (inf. pass.), jördes (K. f. 84)

pres. sg. jörs jäsd (om öl och svagdricka)

so. jördes, hd; dricksad dö-

förs; dricksad skola-jöras

(alla ex. av K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göa.

jöa, jo, jöa pl.

jöa, jut el. jöt.

nu e dé jut

sa jöa no hyn

gèd i hóúlan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra.

jöra, jör, jöra pl,

jörs, jört.

de jöra äjan fortréd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõa.

jòa, jo, jòa pl.

jòa, jut.

smutsa ner.

kåtan jòa vätte

dan ège.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göna.

jöna, jön, jöna pl.

jönc, junt.

ava.

han han junt maga

gkjöta.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
sb.

Pret.

jöra

Pres. sg.
jör

dí jöra - du öse. Det
jörde de ochså. / så jör
de. Så gör det (så
är det).

K. J. 71.

Fosterung

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

41

göra

jöra 2)

Pres. sg. jor 1)

nr. hade. nte. nöd o. jöra 2)

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

1) M. f. 05. 2) M. f. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

där va inte o göra
vid det fanns inget att
göra åt saken

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

å. vêrja'

hym. gor. stôra adj

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra.

jöra, jör, jöra pl.

jörde, jort.

ja vet inte huhvad

ja ska jöra.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jora ~ édz, lägga | göra
ägg, värpa. | forts.

ha ~ skola ~ de ~ jörra ² fsulna
skola ~ de ~ hå.
han ha ~ fart, åw, me ~ sl,
han har tagit livet av sig.
de ~ jöra ~ dar ~ jå, det gjorde
det ju, så förhåll det sig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de gör inte
men di, det in-
verkar inte på saken, det räc-
ker inte till för att ändra sak-
läget. — de gjorda bilsor
av dom. — at fruentimmer
gors för gamal, en kvinna åldras
fortare (:: än en man).

X/2: det du anför etc.

göra
vb.
forts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra v.

gjorra

"de kan ja alltid gjorra
nor gang ... "

#347:1

Nr 5414 Kvärresta d, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöna,
jöna, jön, jöna pl.
jönne, jant v.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gōa, II

jō̲a v.

jō̲a hū̲s̲a :

sticka strumpor;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra.

fö̀ra, fö̀r, fö̀ra pl.

fö̀rd, fört v.

hö̀ ska fö̀ra dé̀.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jòra, jòrde gòra

jòrt

jòrde (gemint²)

pres. sg. jor², jor²i

de. jòrt-ja² bòrde.

so² jor² ja-ld, så

gör jag det. de kona-ja²

jora. sèlde òst för-²-

tídan. jòrad so² gjorde

det så (det)²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den följda o-
sida-på, den-
första osa-dí (se u.
också°). du-e-dí, där-
för-ed, det är det,
som gör det, som åstad-
kommer, att det blir så°

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jo̲ra ; jö̲rh ; jo̲rt

pres. sg. jo̲r ;

" pl. = ;

perf. part. m. f. sg. jo̲r

" " n. sg. jo̲rt

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gña.

fòn̄a, fo͞n, fòn̄a pl.

fȯ̀n̄e, fun̄t.

hun fȯ̀n̄e hyn

fortn̄é̄d.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. Pret. gôra

jôra jôra

Pres. sg. jôr

...tjôrkelidana, som - smén han -
jôra.

de - jôra - sèla fôrajin te,
de beredde gâtan fôrskinn.
sin hâda - de dan - dêr -
vidjan o - jôra - dom -
ô Holm - fina - ma.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen Lund

dí kan nók hènda, göra forts.
dær jór, det kan det nog
hända, att det gör.
han jørad på tråss, han
gjörde det på trots.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja, de - göra han. göra forts.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåra v.

jåra (prat.)
, gjorde '

" .. men ha jåra, de z ... "

dvs b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra v.

jo:r (pres.)

jör

'de jo:r väl...

'det jör väl...'

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd 8 b.

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra v.

jort (sup)

'jort'

Sv. L. III : 2 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. gõra

vb.

jòra
m. f. 60.
m. f. 90 (1946).

jȯ̀ra
M. f. 65
M. f. 60.

jȯrt (pret. part. n.) M. f. 60.

Pres. pl. jòra
K. f. 72.

jȯrdor (pret. part)

mé fa. de. jòra,
som. de. vòla. M. f. 60.

... en. trá, som. va. jȯrdor
(tillverkad).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra vb. forts.

de va vämelet
gjort av dän,
det var förfärligt illa
gjort av honom. M. f. 60.

de vill inte göra nåd.
M. f. 60. snöga de göra
ingen förtred, snokar de
gjörde ingen skada. M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de - jòra - de - ja

jærna. K. f. 72.

göra

26.

forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ jöre (pret.) göra vb.
jöra forts.

jord pret. part.

en störa (vävstolssidstycke)
den skola var jord av
plázk. — mùza fälorna
jöra de av trä.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jörk han? (Pret. jörk) göra
gjorde han så? fors.
gjorde han det?
M. f. 60

jörd pret.
part.

dan va - särfilt jörd
ti dí.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
förb.

där e inte o göra vid,
det är ingenting att göra åt
den saken;

H. f. 72.

de va vånen, som gjord,
det var vanan, som gjorde det.
M. J. 04.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.
forts.

gora - té
bereda skinn

de - skola - gora - sigen té

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Söderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

dem gör i åta o tanka
så det går inte för sig
att tänka på det sättet
(: man måste slå sådana
tänker ur hågen)

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Lödarap

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jörja ; jorde, jörde ; jort
svagtryck , svagtryck

pres. sg. jör ; jörde jort

" pl. = ; jörde (imper. sg. jör ;

de sodde o spörde te " pl. -en ;

lärde på kvällana,

de jörde och di. (bekräft. tillägg)

di jor mycket på sitt, det gjelde stor sak, be-
tydde mycket. vänt!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de jor_nte o snàka me_n
det fjänar ingentiss tiö aw tala
med honom (han bar g'skall);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

göra se tí v. fors.

förvarras, ge sig till känna
genom tilstagande värk
och smårtor (t. ex. tand-
värk, sår o. d.)

de ülmar o göra se
tí (om ett sår) M. g. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra !

jöra . jörk . jort

pres. sg. jor ; imper. jor !

" pl. = ; jören !

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra 2

jöra, jöra, jort

pres. sg. jor

värpa

hönan ha jört;

de jöra sémorda;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra.

jöra, jor, jöra pl.

jöra, jurt.

vapa.

hjönan vära nor

de sku jöra.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gōa.

jōa, jō, jōa pl.

jōnə, jun.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"göra

jöra, jort;

dí jöra, dr.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra v.

jorra

"ska du jorra de me lid
kånalav"

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra "

jöra xx)

pres. sg. jor x)

han jörd

regelt han gjorde

det på ett bra

sätt (som en snickare).

gedigen

x) K. f. 66.

xx) M. f. 76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Åreskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra

jòra

m. f. 1888.

de tó'r di èntə jòra

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

v.

de- gor-nte forts.

o- s-n-tin, for- han v-n-
liavél glömsk det tjäner
ingenting till att säga till
honom, för han är ändå
glömsk

N. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.
forts.

gora tí dom
öpa dem, sätta ny fot i dem
(samligen strumpor)

M. f. 84

dí va dær fùmakára,
som gòrde
Borby M. f. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

v.

forts.

jora, áw, me, sz

begå självmord.

järda pret. part. obest. pl.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 göra
v.

jöra
vårps
hugnan ska jöra honan
tänker vårpa
M. f. 84
(y. värpa)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) han jöra dí

göra vb.

spetåkalad. n. f. 94.
(oct hyset, spratet). | da
jörda åta. Det inverkade in-
te på förhållandena. n. f. 94.
da hade fat dom jörda
(låtit göra dem). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

göra te'

bereda

han gäwa sej a jörh dam te'

№ 312. INGELST

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

Inf. göra

Pret. göra

de-göra-hän

n. s. 76.

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

gòra

jòra, {jorde. jort vb.
jòre

Pres. sg. jor
" pl. =

Imper. sg. jor
" pl. jòren

Pret. part. jord, jort,
jòrda.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) de gorde bó 2 1. göra
vb.
bòska. N. f. 94. / dær. e.
àte. nod o gora vedén
(göra ät den) N. f. 94. / gora
jila ställa till med kelsj. de
gorde jila. N. f. 94. / ha vila
han gora vi. dòm? (): upptema
som hon inte kunde få uppskrivning för)
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

1. göra vb.

jora tål hålla tal;
du får jora tål (d: vid graven).
n. f. 01. / ha skola de jort
áw-an? n. f. 94. / hán
jora ost n. f. 94. / de ha da
jort hózen so ár. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jòra gort 2. gòra vb.

värpa ägg;

Ryare: värpa (rspr.)

gå ud o sé, om de ha gort! n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gõras

jòras

jãsa (om dricka)

drùkzad skola jòras.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x göras
(gorts)

jöras l. jöras
jäsa (om öl och svagdricka).
drifjad skola jöras
(jöras).
M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõras
vb.

jõ̀ras

jåsa (om öl och svagdrick-
ka).

den skole-jõ̀ras.

M. G. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göras
v.

jöras
jäsa (om maltdrycker)

drifjad ska jöras bör
drickat skall jäsa bör

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) dé va dær mòja, gòre os.
som hada dé gòrad o
vintor. Det fans mòja,
som hade den anstrèng-
de sysslan (d: att hugga
ved) i vintres. M. f. 94.
han har gòra for o for-
svára, se. M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göre s.

jö̀r/e, -ad

möda

me hade ad sont

jö̀re me dz'

M 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x göre
6.

jöra n.

besvärligt arbete, krog

de ~ hade ~ jöra ~ med.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göre
sb.

jöra n.

besvärligt arbete

ja ~ ha ~ jöra o ~ orna ~
for ~ mz ~ sél. R. f. 85./
han ~ har ~ mèd jöre. R. f. 85.
sòma ha ~ so ~ jöra (besvär med
att utföra det t. ex.). R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jõre,

jȯ̀rk s.

besvär, arbete,

di har jȯ̀rk me

ed.

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göre
sl.

jöra n.
besvärligt arbete
ha jöra me ha besvär
med

M. f. 75
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göe.

jönga s.

göa.

dan sam fått mången

han fått ok jönga

han pösta o hade

SMr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göre

jörk, - -ad s.

arbete.

en hade mycket jörk

te o fou ögzajälp.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gõe.

fȯ̀rl

besvär, arbete.

ja hade et fȧ̀rlet

fȯ̀rl.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*göre

jørk (neutr.)

göra, arbete

vi hade sånt jørk,

synan vi fuga nom (honom)

hem

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göre.

jöra

arbete, besvär.

so feja han jöra.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* göre

jörfa, -ad
sb. göra, arbete, besvär
de hårda sond jörfa m. d.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x göre s.

2
jörh

bry, arbete

ja häde jörh

M. Areskoug 1922.

Smedstorp

INGELS-

M 312

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

jøra obj. l. *göre sb.

besvärligt (o. mödosamt) arbete

du skola få jøra (= om du skulle besvära mig i bröstning). N. J. 04.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

han hade hat-gjöra göre sb.
för o-sämla-dom. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*görehöns

jòrahäns, ˋ–ˊ en pl.
vårphöns, vårphöror

Jfr (y.) vårpahöjnor.

(d: de–e–dòkha h–o–
jòra). M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha interj.

ha l. ha

mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha följe

ha följe

ha bestämt sällskap
utan att vara förlovad
å, jasså, ja de hade ja
följe i flera år

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håba I. refl. håbba

han håba-sej = misstog sig.

regn. gng. h. mer sej

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàba v. (Järnjet knuffa ihop lig) × habba
vara krangl.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× habba

haba v. i, u, = ob.

glupa i sig, häftigt sluka
ngt (om t. ex. hundar)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× habba

hå²ba ; hå²bar, hå²ba, hå²bad

part. endast i n. hå²bad, im-

perat. hå²ba, ¹/skälla, gläfsa

om hundar, ²/sluka. hå²ba ²st.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* habba
vb.

hàba =

skälla groft (om hund)

M. fl. 60.

Jfr * flabba.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Labba dr

håba håba håbad

prata smörja

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

habegår

sc.

hábejér n.

närighet, målhet

han, hade, sort,

hábejér. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ habergasha

haborgåsa, f. -n, pl. -gåsor, -na, gallimalias, osammanhängande tal eller berättelse.

J.

Ingelstads & Järrestads hd. № 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack.

hag, -´ds.

-, -´m.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack s.

hak, -ad; = -en

skära, inskärning

M f 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak n.

(inskärning, skåra)

en smula hák

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Laele s.

hå̄g, -ed, pl = -, -en. s.

'hoek'

dǣr vå̄ hå̄g = vǣʃzastå̄gana

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franös. Tyg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hach.

hag, -'ld s.

-, -'hn.

dan va hág.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak, -'ad

(uskärning, skåra)

en trebád med hák i;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack.

hag, -'ld s.

- , -' m.

dan e hág.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) hack

Ar. om spetsiga sb.
"viken"
~~vidden~~ i terrängen.

där jck hák íz (i dalen).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak, -ed, = sb.

(skuret hack, inskärning, märke i ngt, t. ex. en pors. liskärl e. d. efter slag).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hacka s.

hàkˌa, `-an, `-or, `-na

sˌín fˌeja vi gå te fˌeˌrˌek

smeˌ ma hàkan

sedan fingo vi gå till.

Fredrik smed med hackan

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lacka v.

laka, -ar, =, -ad

o so /ɛ/ /ʃ/ /a/ ud o laka

bilder hos hjulmorna

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka v.

hàk/a, `-ar, =, `-ad

gnata

ja dé lé_la stà_kalted
hà_ka di á_lté pa o vàlàate
ja, den lilla stackaren hacka-
de de allid på, och vore
claka emot.

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka s.

hàk/a, '-an, '-ar, '-na

Lanka

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka v.

hå̲k/a, = ,-ad

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hacka

hå̀kpa, ±an, ±or, vb.

± orna f.

Numera trol. mest om bet-
hacka

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hacke

hakka, -an, -or f. sb.

(t. ex. bet hacka)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hacka

hàkka, =, ¹-ad vb.

pres. sg. ¹-ar

" pl. =

haka - bèdor (pantoflor)
hacka upp jorden kring
betor (potatis). / dé (stavarna)
stod - o - haka óp tágad
(= halmtaket).

TF. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

2. hacka

hàkda, =, ÷ad vb.

haka bèdor (betor).

Prct. part. hàkad, n. =, pl. ÷-a / ha nr bèdorna hàkada?

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) ? 2. hacka

Av. 'hugga förd gjup- vb.
ningar i 'bvarnstenar': de
va hàkada bägge. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka 1.

hàkka, -an, -or, -orna

(redskap)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka 2

hàkka, = , -àd;

vb.

~ pantoflor;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laeka s.

hå²ka, -n, hå²kor, -na. s.

'haeka'

hum ha la nam na hå²kan

№ 317.

Ingelstads hd.

Tranås. Tvg.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
sb.

hàkka, -an, -or f.

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
vb.

hàkja, =

haka ~ bèdor, haka ~ svær, hacka upp grässvål (vid nyodling av mark); de ~ brukta ~ o ~ haka ~ svær (m.f.66); han ~ hada ~ vist dræjen te ~ o ~ haka ~ svær (sa ~ dröjen tül aŭ hacka grässvål) m.f.66;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håka, håka, håkad. v. haeka v.

'haeka'

håka håvor

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Franc. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

hàkka, -an, -or, -orna
s.

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
vb.

hàkka, =

Pres. sg. -ar"

de-n-kåvvorna
hàkkar, de är i fart med
än hacka (betor)

") Är efter subj. i pl. M. f. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

hàkja f.; pl. -òr. sb.

de ha skòvlor o spár
o hàkor o rìvor, nár
de hulja på líken.
M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

vt.

hàka, = , ± ad

de ~ vora ~ bòrta o ~

haka. bèdor.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
sb.

hàka f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
vb.

hàka, =

haka bèdor, hacka be-
tor

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

håka 1. håka, f. -n,
pl. -kor, papper-, -na, hacka,
1/ mynt af ringa värde.
2/ lågt spelkort.

Granberg. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

v.

hàkja, =

forts

(om fåglar)

gåsen hàka, na gåsen

hackade henne

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackbrett

sb.

hàkebrét n.

hackebräda aū hacka

kòtt på.

n. f. 94.

pl. hàkebrédda.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hackbrett

hàkabrìt n.; pl. = sb.

(avhyvlat) stycke av en grov
planka, varpå kött finhacka-
des; ersatte senare tiders kött-
kvarnar. — hær. fans hàkə-
brìt, som stå på fötter[2] (fötter).

---

1) med en yxa
2) Rspers-form.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackbräda

hàkabrǽda f. sb.

(att hacka kött på).

Jfr × hackbräta.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackbräda

hàkebrädda f. sb.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lackbräda

håkabräda f. s.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackbråda

hakebråda f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackebrätt s.

hå²kebrèt r.

hackbräda

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hackbrätt s.

hăkebrɑt, -et, pl =, -en.

"hackbräde"

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franös. Lw.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hackebrätt

hackebritt

både varpå kött hackas.

4026. Vedraby. Övraby sn. Ingelstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackbräd

hå²kebrĭt, n., -et, pl. lika, -en, hackbräde, bräde, hvarpå kött hackas.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hackobrett

hàkebrut (neutr. ?)

hackbräde

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hackebrätt

hå'kebrit n. (K.F.84)

ett bräde att sönderhacka kött på.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackbräde.

häkebrät, -a d s.

hackbräde.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackelsa s.

hàkelsa, -an

hackelse

n. ska gära hàkelsa

so de rätt a till

då

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Mf 75 Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hachelsa.

hàḳalsa, -an s.

hachelse.

de gena hàḳalsa.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackelsa.

häkelsa, -an s.

hackelse.

han skar häkelsa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hackelsa.

hàkelsa, -an s.

hackelse.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackelsa,
häkelsa, – an s.
hackelse,
de hässa häkelsan.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackelsakista s.

hàkelsa fɡ̀ista

anordning för skärning av hackelse, hackelse-kista

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 55

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hackelsamaskin s.

hàkelsa mafjin

hackelsemaskin

M f 55

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkelspa, ˈ-an sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkalfa, ˈ-- en

de~ blena~ hàkalsa

blán

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hå²kelsa, f., -n, pl. samma,
hackelse. I.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hå²kelsa, f., -n, pl. fattas

hackelsa.

han ne skö²red hå²kelsa²?

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

Håkkelsa, m., -n, pl. obrukl.,

hackelse.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakolsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse s.

hå²kelsa, -n. s

'hackelse'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
hokelsen, -n. s. hackelse s.

'hockelse'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

håkelse, -n

de-klena-greppning
på håkelsen.

M. fl. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkelsa r.

hackelse

hackelse

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkelsa, -an f.

Ära hàkelsa

de stoa oskora hàkelsa för hón. N. f. 94.

N. f. 94.)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkelsa, ˋ — an s.

M. f. 84

hàkelsa o. sé hac-
kelse och såd

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakelsefjäsla, -n, -fjästor, -na. s.

hakelsefjästa

'apparat att hålla hakelse i'

№ 317.

Ingelstads hd.

Tranås. Tng.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelsekista
sb.

hàkelsetjsista f.
stort tråg där hackelse
förvaras

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakelse kniv, -en, -a, -na. s.

hackelsekniv s.

'kniven i hackelse-verket'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franzén. Lng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackebrams.

hàkabraàms, -bds.
prat utan samman-
hang.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[2] håkelsetoj, -et, pl =, -en. S.

[x] Haekelsetyg

'apparat att skära
hackelse med'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Franzén. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haeleonir

2
haekkunir, -en, -a, -ana. S.

'haekkunir'

№ 317.

Ingelstads hd.

Tranås. Tug.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackmat

håkamåd

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hack(e)pölsa

hàkepülsa

hackbon

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackpölsa

hackepölsa

hack-korv

s. 73.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackpölsa

hå²kepulsa, f., -n, pl. -pulsor, -na, hackekorf.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa
sb.

hàkapülsa f.
hackkorv, korv av sön-
derhackat kött

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackepölsa, s.

hackepyllsor; pl.
hättkorv

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa

hàkepülsa

ett slags korv;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackepölsa

hàkapúlsa f. sb.

hackkorv, korv av hackat kött.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa

sb.

hàkapülsa

(rö"tt-korv gjord av sönder-

hackat rö"tt.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa s.

hackepylsa

'hackkorv, fläskkorv'

3347: H

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa s.

hàkkə pólsa

korv av hackat kött

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haelskaft

hål²eskaft, -et, pl. = -en.

'skaft till hake'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Granås. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hadda

hàda refl. ~ sɛ̃

snygga upp sej

dɛ̃ får gå o ~ dɛ̃ lɛ̃d

(J. O.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haddi

hádr interj.

'fy dig', 'fy skam på dig'

Användes av barn, som ville

reta varandra: hádr, hádr,

hádr! Hört i Smedstorps

stationssamhälle under 1900-

talets första årtionde.

[Övel. Förs hl., hódr]

Nr 5008. Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hadig intej.

hádr l. hâdr

barnspr.: småskrap till
den det gått illa för

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagagärde

hauajäre, -ed
trädgårdsgärde, -gårdsgärd.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h:

A.P. Onsdorft 1878 I x:.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hagaled
s.

hàvalé, n.
trädgårdsgrind.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagalen adj.

hágálen

närig, gnidig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hagalen

hágalen (obest. m. f. sg.)

hágalna (" pl.)

girig, 'havesyg':

de va de hágalnaste

ja ha sét!

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hagalen

hágálen, obest. pl.

hágálna,

girig, närig,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagalen

adj.

hágálan

begärlig efter ägodelar;

girig.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagalen

hágálen

girig

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hagalen
a.

hágálen
närj, om sj

(Syn.: gråda, nära, nöda)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagbit

håvabiden (best. m. sg.)

"trädgårdstäppe-biten";

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagbit
s.

hàwabid

trädgårdstäppa

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kaprbjer.

kàvalbjér, -ld s.

— , — hv.

trädgårdsland.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagdörr s.

tvådörr, -en, (-a, -ar) s. Bl. lätt ?

dörr från bonings-
längan ut i trädgår-
den.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagdörr
sb.

håvadören bf. sg.

dörren från boningslängan ut till trädgården (täppan)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagdörr
sb.

håvadören bf. sg. i
den dörr i bonings länga,
genom vilken man kom-
mer ut i trädgården.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage
sb.

hàrfa, ÷ en

trädgård, trädgårdstäppa

(Numera mest ersatt av

trägård). / ga-nèd e-hàven

o-fefla-grésad av-

gòrzana!

№ 10329 Onslunda, Ingelstads hd
K. f. 8 15 Hugo Areskoug 1966
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage s.

hä̀v/e, `-en, `-a, `-na

trädgård

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàwk, -kn s. ā.
-a, -na. el.
hàvk.

trädgård.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage.

hàvh, - hn s.

-a, - na.

trädgård.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lagp s.

Håwl 2 2 a

trädgård

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lagn 5.

Lànna, ; Lànna,

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage.

hävd, -ar.

-a, -na.

trädgård.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(A) hage.

hårk, -kn s.

-ka, -na.

trädgård.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå m. hage. hage

blått i sms:

hästahå m hästhage.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàwa, -en
l. hànga, -en

trädgårdstäppa

de. vòjsa a. hàwen.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

håv eller hå̄v r. i pl. håvar

trädgård

M Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

Se också sogna bihage o.

fähage.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

häva m.

trädgårdstaxa

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàrfa, - an m.

trädgårdstäppa

Jfr sg som bihage, kalvhage;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàvk, -ˆ-en m.

trädgårdsstäppa

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håvla

hage s.

hage, trädgård

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage
sb.

hägn, = en m.
trädgårdsstäpa
numera trädgår.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

bet. f. hafven (fv = v)

trädgården 1–8

s. 8

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd.

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hauge, -en, -a (T.O.)

yngre uttal: hågh etc. (L. m. fl.)

trädgård, trädgårdstaffpa.

Numera ersatt av trägår, trädgård. udh hågen

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage.

hàwe m.

fort.

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hagedasker

hagedáskor

öknamn på invånare från
byn Hagestad i Lödemps
socken.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagl

hagel

hagel

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel
sb.

hagl n.; pl. =
(om nederbörd).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hagel, s.

Hal

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel.

hål.

de e hål.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) hagel / hal 2)

hajl n. ; pl. = ;

(om nederbörd)

1) hår - komor

störa hajl söna - störa

hal. M. g. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

1) M. g. 75. 2) M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hagl, -'ad, =, -'an

äv. bösshagel

y. hágal.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagelby

halbÿa (obest. pl.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. 9.60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagelskur

haglskúr, pl. --'a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagelskur
sb.

hagelskúr m.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagestajorden

hàgestajàren
den till byn Hagestad
hörande jorden.
hàgestajàren 2 - löz
omàl. M. f. 06.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haggärde s.

hägagärde, -d, s.

'stengärdesgård om-
kring trädgården'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haggärde

hàvayærfa, ' _ ' ad sb.

gàrdesgård kring trädgårds-

täppa

n. y. 87

Nr 3317 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haggärde s.

håvajärh

trädgård

de jar gat pa håvajärhd

nar de påjnar

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haggärde

hà wajærfe, ˊ-ˊ-ˊad, =
stengärdesgård kring trädgårds-
tappa.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tagla ob

hå²la hå²la hå²lad

hagla

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla
vb.

hàglpa, =

Pres. sg. ± ar

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla.

hàla, -an, -a,

-ad.

de hàlan.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla.

hàla, -ar, -a, -ad.

de hàlan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hagla, v.

Hàla

Nr 6087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla.

hägla, -ar, -a, -ad.

de hägla.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

vb.

hàlfa, = 1) hàgfa, = 2)

Pres. sg. ~ar, 1)

nú hàlar - ad, nu haglar det. M. f. 60.

1) M. f. 60. 2) M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla.

hål̀a, -`ar, -`a, -`ad.

de hål̀an.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla.

hàla, -ar, -a, -ad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hàla, =

då hàlad, da° haglade det.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæ̀gla I v/ hagla. hagla

v/ dyppa.

svet so da hæ̀gla àtt-er.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haglede

hå̀walidh l. hå̀walidh,

:-: en, :-:a;

grind till trädgårdsdäppa

(hå̀wa);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forts. × haglede sb.

hàvalẻda m.

trädgårdsgrind, grind till trädgårdstappa

n. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haglede
sb.

hàvalkèda

trädgårdsgrind

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haglede sb.

håvalîda m.

trådgårdsgrind

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haglede

hàwalɛ̀dɛ, `--'en, `--'a (T. O.)

yngre: hàwalidɛ, hàvalidɛ

trädgårdsgrind

ɛ = öppet i-ljud med spänd artikulation.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagtorn

hagtörn (kull.)

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagtorn

hagtorn
Al.

hágtörn

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagtorn
sb.

{hágtȯrn
hágtȯrn

(Vanl. fjȯrna, fjȯrna).
1. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagtornshäck

hágtornshéfs

(Genuint: fs ärnahéfs)

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hagtäppa

hàvatèpa f. (11.f.61)
inhägnad trädgårdstäppa;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hej
hej.

höjer el. höjer a.
förvånad.

han blek so
höjer vb ld.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hej adj. rädd hej

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kaj

kåjor

nädd.

hyfsm hadde bod

kåjor vh hd.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haj.

haj el. hajen

hajen.

ja ho haj och ed.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haj
adj.

haj

rädd, plötsligt gripen av rädsla

han ~ bygk. lud ~ háj

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haj
dj.

haj

(hastigt) skrämd

han bytte haj

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haj adj.

haj

rädd. (predikativt)

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hamsson 1966

m f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak
sb.

hag n.

hack, inskärning

dor e skorad hág.

Det är utskuret (ett) hack.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hak s.

hag. -ad ; = , -en

hack

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak

hag, -ed, =, -en

inskärning, skåra

sen va dar at hag

e dén;

Fr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hak

dær - va - et - hág -

skó'red. Där var skuret

en hak (hack)

N. g. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake s.

hag

hak

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak
sb.

hag, -ad, =

hack, skära (t. ex. 2° an liegg).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hak

hag, -ed, = -en

hack, skåra, inskärning

där va et hag i stolen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàgga, ˊ-an, ˊ-or

haka sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. haka
vb.

hàga, =

haka samman

at brí't järn, som va
smí't. so kane de
hàga de shópa. n. f. 94.
Se u. svinknäppa.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägga, -an f.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka
s.

haga. -an (a) 1-s

h'e lätt ad (ä!) summa,
när en annan håller upp hagan.
(Ordspr.)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Ex:.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Laka, s.

Lägga, -an, -or, -orna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägga, -an

= hägan under haka;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägga, -an, -or;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hàgga, -ˈan

de hadˈa drˈula ogˈh hàgan

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hàgja, -an

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägga, -an

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hakatång

sb.

hàgatöz

—

ett slags finare tång;

jfr hovtång

M. f. 77

Nr 4601 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hakatång

hàgatòŋ m. M. f. 88,

ett slags mindre tång (med raka käftar)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

s.

häga obest. pl.

smidesredskap för pålägg-
ning av fjälning på vagnshjul.

Se DAL foto 77:0041.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kake s.

kàg|e, -en; -a, -na

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hàga pl.

(t. el. i hàstskor)

n. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd

Ulstorp Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lahl, S.

Hägle

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hàgsk, -`en, -`a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hàgja, -en, -a m. sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hågsh, -en, -a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakkappa s.

häga läp

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 55

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haklapp
sc.

hàgelàp m.

(för småbarn).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arvskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haklapp

hàgelàp
(på småbarn som dregla)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haklapp

hàgelàp, ˋ-ˊ-ˊen;

(för småbarn);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

sb.

hägerim, ½ – 1 an,

½ – 1 or

den rem på grimma som
går under hästens haka.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hàgerèlm, -en

den rem i grimman, som
går ner om hästens haka

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hågerum ; pl. ˋ–ˊor

(i hästgrimma)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. g. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hägerim

rem i grimma under
hästens haka

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakren

hàgarùm

(på tvondag tùi hæster).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hàgerim, ˈ-ˈ en
läderrem i huvudlaget
runt hästens huvud

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakskägg

hàgeseḍz n.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakskägg

hägefädz, -- -ad,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haksmäck

sb.

hàgesmètʃs

ʃcŭvalk under haka

n. ʃ. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x haksmäck s.

hägasmätz

dubbelhaka

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hakesmäck

hägesmäff, m., -en, pl. -a, -na, hakpåse. Ö.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haksmäck
sb.

hàgesmék

fettvalk under hakan

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haksmäck

hàgesmèʦ. — — ˈ s.
en dubbelhaka
aksel, èlasen[1], hán
hade, hàgesmèʦ
ʦ M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

[1] Axel Ellesson
Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hala

vb.

hala - positiv

vera (spela) positiv

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hala

vb.

hàla, =

I ält r. hala, blå ha blodgång genom ändtarmen (om kreatur)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hala

hå²la (-ar, -a, -ad, -ad, -a)

1. hå²la (-ar, -a, -ad, -ad, -a)

tr., fånga torsk medelst 1 krok (i motsats till pilka, som sker med 3 ihopsatta krokar).

Brantevik.

hå²la sif, hala torsk.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hala

hål² la (-ar, -a, -ad, -a) l.

hål² la (-ar, -a, -ad, -a) fr.,

1) hala, fånga fisk med krok.

hål² la ¹ör, ¹al; 2) hala. hål² la

sæjl; 3) intr., hala. hala i

en lina. Sjötärm. Branteviks.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hola

hål² a, hål² ar, hål² a, hål² ad

part. och imperat. pass.; ordet ordet användes blott i uttrycket hål² a blo, stalla blod, om djur.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hala

vb.

hàla, =

I förb. hala ~ törsk, draga upp ~ torsk (fångstmetod).

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hala

hala

ylaga

ylagga i väg.

Vr. skala

Onslunda

E. Wärend

3. glida

4. nysta upp sig (om kryppelpenna)

5. h. blå om kor = pissa blod.

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1880.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hala

hàla

i uttr. ~ få fånga torsk med krok.

SS, AB, VB.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hala vb

hål² hål² hål²ad

springa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× laala vb

hål² hål² hål²lad

då kor förlora sitt blod
vid vringjutningen,
antagligen därför att de förtärt
ngn giftig växt på betet.

M. Areskoug 1922.

Smedstorp № 312. INGELSTAD

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hala

hålfa, =, ± ad vb.

Pres. tg. ± ar

ha blodgång (om kreatur).

hala bl å, är. absol.:

kvian hålar. N. f. 94 m. fl.

Jfr * blodhalsig

Nr 5068 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hala

hàlfa, =, -ad

i uttr. hala blå om blodutgjutning hos kor och kvigor, enl. uppgift på grund av menstruation.

den, hum halar blå;
dén, hum bler snárt tjorvél
(brunstig), for hum halar blå.
I Smedstorps sn. endast hàla.

Nr 3600
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hal fisk

hål²fisk, m., -en, pl. obruk.,
torsk, som fångas på 1
krok, hålas. Se ordet hål².

Brantevik

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halkig

hålkad (obest. n. sg.)

(om väglag)

dar - e - hålkad o -

fältgrad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hall

hal, m., hålen, pl. hål
l. hål², -na, häll, sten-
häll. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) hall

hal l. hal, -'en sb.

berghåll, bergrund av

sten (som kan gå i dagen).

dær e vél en gráv ve

ónan, men dí e jo hál.

Vål (visserligen) finns det

en hålighet, i marken vid

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) hall
kalkugnen, men den sb.
består ju av stenbergsgrund
(stenhäller). m. f. 94./
da e an räga (sträk)
rätt hål. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hall
sk.

hålen best: m. sg.

berghällen

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàla

× halle
interj.

I uttr.: o- hàla dá! Kors
i all världen!
K. f. 96.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halla dag intej.

hålla då

hörs i alla mina dar

Mf 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*halle dag

hàla da

interj.

kors i all världen.

K. f. 01

1948.

Hörups

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halle Jesus inte:

hålle jé

Herre Jesus!

mf 75

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halle min × gud intrj.

hålla min gud

Herre Gud!

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halling s.

hälsing

folkdans i 2/4 takt

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halling

hål²ing, m., -ˇen, pl. -a, -na,
eg. halling; förek. mest i uttr.
slå hål²inga, göra pirouetter,
extrasteg under dans, gå o-
säkert, vacklande, om berusade
personer.

Brantevik. J.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halå n.

† hallo

ovåsen

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kallo

halå n. sb.

ovåsen, stim och bråk

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallon

hål²en, n. -ed, pl. =, -en,
hallon: rubus.

Brantevik. S.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Skälen~~ 2 1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallon,

hål-an, - an s.

hål-anan e' anta

mö-da,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hallon, s.

hål̀an/, -ad; hål̀an/, -en

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

110.

hallon

hàlen , pl. = ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallonbuske

best.f. hall'n'ja boshen

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallonbuske

hålenabòske, m., -n, pl.
-ska, -na, hallonbuske.

Brantevik. S.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hallonbär

hàlenbär n. pl. (koll.)

hallon

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallonsaft

hål²ena·sàft, m., -en, utan pl., hallonsaft.

Brantevik. SJ.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hallsten

hàlastèn

gråstensblock, gråsten,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallänska

sb.

halänska

Hallands dialekt

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallänning

sb.

halänning m.

o. så e. svan. ànorsen

halänning mé. Och vidare

är Sven Andersson ochså

hallänning.

M. J. 94.

Nr 5008. Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en m. sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en

dær - vå - et - pøz
brayt àvanpo hálmen.
en - vrigel (fång) - klövor o -
en - vrigel - hålm.

Nr 2725 Ingelstads hd

O. Hofberg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Halm, s.

Halm

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm
s.

halm, -an

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Tjustorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -¹ en sb.

--- en ~ onkást av ~ halm.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd

Tostorp

Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en

hasom- av- hálm,
så° att säga av halm (om
en bikupa)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm, s.

halm

Nr 8449 Ö. Herrestad, Ingelsta's hd

S. B. Vide 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en

en byr. hálm, ett fång halm; so gutʒ kvinan o asa-hálm åt kʒørna (M.f.68); dær brøydes et klòdapøs på hálmen o sín et lágan (M.f.66); dø bǫdor átú buda hálm o kʒærna (M.f.61);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm s.

halm, -en. S

'halm'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm l. halm l. halm

de hade brygjvor
av hálm.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en;

de strida oza kregjen
nu hálm;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

balm —

se *boss —

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -ar

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kabmbyggdar.

kabmböjda, - na s.

pilgrimar, som man
böjde för att bära
kabm med dem.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmbord
sb.

halmbýr

börda av halm, säng halm
som man bär.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halmbord
sb.

halmbyr
fång av halm som man bär
i famnen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halmbörd

halmbyr ; pl. -- or

halmbörda, mansbörda av halm;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmhackelse

halmhåkelsa

hackelse av halm

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkorg

halmkärv, m., -kn, pl. -a, -na, halmkorg.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkorg.

halmkór; pl. -ór / -a / sb.

individ.: halmkór

N. f. 94.

Y. halmkóry etc.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkorg

halmkorg; pl. -ar
råg
av halm flätad korg

M. f. 84

Jfr x bosskorg

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkupa

sc.

halmtjyévor pl.

Ökupor av halm

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkupa

sb.

halmtjäfva; pl. — ar

bikupa av halm

M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkupa

s.

halmfjýva -an -or -orna

äv. om kupformig halmkorg.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads h:

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmpress

halmprés

(nyare ord)

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmrepa

halmréva f.

stort kamliknande redskap med tråtänder, använt för repning av råghalm, som skall förvandlas till långhalm

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak s.

halmtåg, -et, -pl=, -en. s.

'halmtak'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ty.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

s.

halmtåg n.

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtäg n. , pl. =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtåg, -et, -en

halmtak
sb.

n. f. 94 m. fl.

--- som de bogza halm-
tågan på mä.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtågen
(best. pl.)

so. holda - de ~
(vs. lidja (i gott stånd)

M. J. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtåg, -'ed, =;

jfr boståg;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtåg n.

--- de fósta lågad
på halmtåg nerk ve ...

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtág, -ág, =

de hade inte sådan
för i tiden. de hade
endast halmtak för i tiden.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäckare

sb.

halmtäckare m.

person som lägger halmtak

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäckare

halmtäckare, -n.

person som (yrkesmässigt) lägger halmtak.

Jfr taktäckare

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäckare

halmläggare m.

person som har till yrke
att lägga halmtak.

M. L. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäckare

s.

halmtäckare m.; pl. =

person (yrkesman) som
lägger halmtak på hus

U. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmviska

halmvíja f.

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmviska

halmvíja f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmviska

halmvíska, -ían, -íor

bl. a. om den halmviska, som tätar mellan tappstaven och tapphålet (se dessa ord).

äv. bozvíska (AS).

Nr 3817 Käselberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmviska

halmviska; pl. – sb. 1 or f.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -an

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals s.

hals, -en; -a, -ma

Sveta hälsan pdg, als
få di skåva vak
möjed fro di

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -en

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hålsana (bost. fl.)

'halsarna'

"i hålsana på fören..."

Sv. h. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -'en, -'a, -'ana

räcka fram hålsen nyfiket hålsen

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -en

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, ¹⁄₂ an

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -en

de. trésor a. hálsen.
pon, det rosslar i hal-
sen på honom.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -en

gå. e. so. sträng e.
hälsen (tilltappt i
halsen p. gr. a. för-
kylning).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -en

flån omkring halsen

barhalsad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gals, s.

Gálsan, best.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

s.

hals, -en

dån skan nöta luan
so flán (bar) om
hålsen

M. f. oo

Nr 4800, Ingelstads hd

Spjutstorp H, Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -'en,

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsbast

hàlsabàstad (best. sg.)

halsens bakre parti.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halsbast
sb.

halsbästed (best. sg.)
halsens bakre parti

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halsbast

Halsbåst, n., -ed, pl. lika, -en, bakre delen af nacken hos människor och djur. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals-bast

kälsabäst baker delen av halsen

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsbast s.

halsbást n.

hals

(hals-sexor !)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halsbast

halsbästad (best. sg.)

halsens baksida, nackbastet.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsbast

hàlžabást n.

halsens bakre parti.

M. f. 84.

1947.

Nr 3800 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsbråna

sl.

halsbrýna

halsbränna

Jfr halsbränna.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x halsbråna

s.

halsbrýna f.

K. f. 88

(Formen hörd åtskilliga gånger).

(Vanligen halsbräna f.)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

s.

halsbräna

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

halsbrän'sa; - -'an

en får son rål ~ å

grö'va (*grevar, se detta ord!)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna s.

halsbränna

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

halsbråna

Jfr halsbråna

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

halsbrässna, f., -n, pl. obrukl.,
halsbränna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

halsbrä́nsa, --'an

de fyra son ~ aw. ud.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

halsbräna f.

M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Ansgarsson 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

halzbréna f.

M. f. 84.

1917.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsduk s.

halsdúg

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsduk

halsdug

M. S. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsduk

halsdu̲g, --'en, --'a

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsduk

halsdúg, -ú-an

(knol. ej i betyd. kravatt),

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshuggen

halshögen

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hakkuna. s.

hàkakùna, -an s.

hakkota.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsklamn

halsklåvon (M. f. 66)
bindsle till kreatur

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskläde.

halsaklé, - ld s. a.

löst skjortbröst.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskläde.

halsklä, - dd s. å.

löst skjort bröst.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskläde, s.

halskle

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsklädе

halskläde, -ät

trol. halsduk jämte
skjortkrage

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsknapp

halsknápa pl.

(knapp i halsöppning)

M. g. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskoppel

Halskåpsel, n., -ln, pl. -lar, -ar,
grov stark läderrem som knäppes
om halsen på hästen och används
i stället för grimma. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hals kura.

hàlsakùra, -an s.

-or, - na.

hals kota.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hakkvadda.

hälsakvädda, -an s.

el. hakkvädda.

luftstupe.

ja kan so unk
i hakkvädan.
de byff sädanes i
hälsakvädan

Nr 2015 Ingelstorp, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halskvaddua.

halskvä́dua, -an s.

maltstupe.

ja fann ha lid dröjja

för ja e so tö̲ i

halskvä́dran.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halskvaddra

halskvå̃dran (best. sg.)

m. sj. 61;

mat- och luftstrupe

på kreatur;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halshvaddha,

halshvā́dha el.

halshvā́dha, -an s.

luftstrupe.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*halskvaddra

sb.
halskvädran (best. sg.)
luftstrupe hos djur

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X hakskvaddna. S.

hàlsakvä̀dna el.

hàlsakvadna, - an s.

luftstupe.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kabskvaddna. s.

kabskvädna, -an s.

luftstrupe.

ja kan fond ö'nt

i kabskvädnan.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*halskvaddra

halskvádran sb.
luftstrupen
halskvádran gik 2 ét-pronóm. Han pratade i ett.
N. f. 94.

Jfr simpl. *kvaddra.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*halskvaddra

halskvádran
(best. f. sg.)
luftstrupe på kreatur

M. S. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halskvadra

halskvádrja, --'an

luftstrupe

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halskvadraan

sb.

halskvádran (best. sg.)

luftstrupe hos djur.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arvidsson 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halslås

halslås

halssmycke i den gamla
kvinnliga häradsdräkten

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalsarasp

kalsarásp m. Lup.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

halt (obest. sg.)

~ a (" pl.)

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

halt
adj.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt adj:

halt; '-a

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

hål¹t l. hål¹tor, m. och f., n.
hålt, pl. hål²ta och hål²ta, hålt. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt;

halt a.

han blef hált

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håolt, håolt, håolta. adj. [2] halt a.

') halt '

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt; pl. ~a

halt
sb.

ja. kerlesar. munsar.
nya hålta bohólare
(bodbetjänter; talesätt).
R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hall.

hålla a.

hålla pl.

ja e hålt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hall.

hålt a.

-a pl.

han va kid hålt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt.

halta.

~a pl.

do bo di hålta.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hall;

halt a.

han va hält;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
a.

halt el. hálton

slå -en i höed, så bge
han ènte hálton.

Skilinge i Ö. Hoby,
Ingelstads hd. 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
adj.

halt ; pl. = a

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Aronsson 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

halt , pl. ¨a

han ~ va ~ hált

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

halt; obest. pl. -a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h:

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt a.

halt

halt, haltande

№ 312. INGELSTAD.

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt, n. =, ¨a

halt
adj.

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta v.

hål t/a , = , `-ad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolta

hål²ta (-ar, -a, -ad, -a, hål²tanes)

l. hål²ta (-ar, -a, -ad, -a, hål²tanes)

intr., halta, vara halt. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta.

hålta, -an, -a pl.

-a, -ad.

han glyfmde o

hålta.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta,

hälta, -`an, -`a pl,

-`a, -`ad v.

han fick lägga

la hälta.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta

hàlfta ˌ = ˌ ÷ad

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta
vb.

hålta, =

Pres. sg. hältar.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halfa

hàlfa, =, ˙-ad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàltja, =, -ad

halta
vb.

Pres. sg. -ar
" pl. =

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta
v.

put. halta s. 12

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

halv

2. hàlva októbor adj.

vid mitten av oktober

n. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal, halt l. halt

halv
adj.

en-hál kóp tók-ja.
K. f. 85. / ét o-at. hált
ár. K. f. 85.

10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv adj:

hal l. hal, -t; -a

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hål[1] eller hålor, m. och f.,
n. hålt, pl. hål[2]a, half. I.

ngelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kål, m. ark

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal, -t, -a;

tre o en hal tima.

Vr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lalv

hal -t -a

halv

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal
hål

halv
adj.

en hål hektár.
en hål héktolitor /

n. y. 94 / ja hált (sic!)
till hälften: de
e ja hált förstått'had. /
han sávor ja hált (halv-
sover). n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) Best. n. sg. hàla (!) halv / adj.

dé hàla året det halva året, under det halvåret.

N. J. 94. /

Ån. hal; han (brunnen) e tol o an hal åln (= djup).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

halv adj.

2 hàla dáa halva dagar i stråck (i t; idsutr.).
n. f. 94 / han kona
nda i bänjsen o stodéra
(språka) hàla dáa.
n.-f. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. halv

hal (tryckesv.).

vid angivandet av klock-
slag

hal fém etc.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) hal-
adj.

dær e nók ad
hált (s: tumland jord).
N. f. 94. | Repro-formen hal-
i utrytk som: på hàlva fòr-
middan mitt på förmiddagen.
N. f. 94. | sin på hàla år
sedan under halvår i sträck.
N. f. 94.

Mr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arvskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal; neutr. halt; pl. hàla;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h[illegible]

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hala
a.
forts.

håla tima

hala timmar

(uttryck för långvarig väntan)

U. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. halv

en hálvor l. en hálvs.
en sup, en kaffekask

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

en hål öl, en halva

öl (pilsner)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hal

en hål då en hals dag.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

N. f. 43
N. f. 44.
Borrby

1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal; n. halt m.f. 90 (1946). i hàla best. n. sg. m.f. 90. (1946)

en hal tima s tid.

M. f. 75-

hum-l-n-ráped

hal àta" (om klockan).

" M. f. 60. et o. hálft par (: hästar). M-f. 90 (1946).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronsson 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hab,

hal a.

halt n.

ja vå dan hu

hål mes öu,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

den sista hålan
åred. m. f. 90
(1946).

halv forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal, halt

hál ni halv nio;
hál et halv ett;
ett hált ör.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal ; pl. ˆa

I vissa fall v-former : halv,
hàlva, hàlva
dìta vac bàra hàlva dan

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal v.

hal a.

hall n.

hàla fl.

de va hal tí.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

en hål snés ett
halvt tjog

en hål snés ala,
tråten (traon, skantl.
nltr.).

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals.

hala.

hallen.

hàla pl.

en hál tima.
ja fan sida öga
hàla nötan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Halv

Hal

Hàla

= halva

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv.

hål a.

han bygde i håla

hälsed.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hala

hal, halt (obest. n. sg.)

man. får. gå. hàla vägen

på. hált tin hälften

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

en hál öl, en halv öl, en pilsner;
(M.f.68)

en hál öl kla en stép;

en o. en hál ko, en och en
halv ko (M.f.68);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv;

hal a.

halt n.

vi fyfta an hál

gus;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv;

hal a.

halt n.

en hål tuppa gul;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt (obest. n. sg). halv

hàla (obest. pl.)

hèla o. hàla stop,

hela och halva stop.

två o. ed hált, två och ett halvt.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Ingelstad Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals.

hål a.

hålt n.

han kunde höja ju

stålsala i hålsala

tima.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal hålt

best. n. sg. håla.

et or et- hålt ar.

da- håla tjíload, det

halva kilot. hal n (klocka)

halv nio.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halva

s.

hàlvan (best. f. sg.)

den àwasta hàlvan

n. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halva

hàlvan best. sg.

den östra hàlvan.

Den östra halvan.

N. sg.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan räkn.

halåŋen l. halåŋen

mf 95.

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvanman

halànsan (m. f.)

_ ànad (n.)

_ ànad ar

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

halånen; neutr. halånad

halånen mul;

Vr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvaman

halànen, halàned;

halànen da;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan styver

halånanstiver -ra

1½ styver

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvardenner

hálardénar

(hástras)

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Loderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvblandning

halblänning

blandad ras (om hästar)

M. g. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbroder

hàlbrøra (pl.)

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. J. 00.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbroder

halvbrór, pl. -bréðra m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arvskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbroder

halbróra (obest. pl.)

K. F. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halbúar adj. äldre uttal för halbúgar. † halvbågad

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdan.

haldän a.

haldänt o.

halvfärdig, ofullständig.

han sku haldän kl.

(om en, som var dåligt

klädd).

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdan adj.

halvdan, -t, -a

inkomplett, ofullständig.

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdan.

halvdän a.

halvdänt n.

halvfärdig, ofull-
ständig.

de e halvdänt.

Vr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdan

adj.

haldánt n. sg.

'på halvt dåligt' l. 'nästan dåligt'

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdvala.

halvdvåla

Lou an tvjgt so
kum luka mån
man lou an i halv-
dvåla so kum
hjpn.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdålig
adj.

haldöli

kraenklig, kalosjuk

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdålig

halvdålig
(halvsjuk)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvolålig
adj.

haldåli

en - haldåli kå.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

halvdörr, --'en, halvdörrar

halvdörrarna;

tvärdelad dörr av vanlig typ

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

haldörar (obest. pl.)
(M. f. 68)

horisontellt delad dörr;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

sb.

halvdörr l. halvdörr pl.

horisontelt delade dörrar

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr s.

halvdörr

ena halvan av på
tvären delad dörr

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

haldörr (obest. pl.)

de båda hälftema av
horisontelt delad dörr;
jfr nedandörr, overandörr.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

sing. haldörr -en

pl. haldörrar, -arna

om dörren som är delad på höjden, så att den nedre halvan om dagen kan vara stängd och den övre öppen och släppa in ljus

„haldörrar, so kallad".

Borrby Ingelstads hd

I. Ingers 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

halvdörr – en

dörr som är uvdelad på tvären
i st.f. på längden.

1948 Bosby, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfet adj.

halvfét

M 75

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfet

halfféda (obest. pl.)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfin

hàlfin

han bàra, gik o va
hàlfin (klädd till hälf-
ten på herrekapsvis).
N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfjällig

halfgóład

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfull

hal fol l. hàlföl

halvt berusad

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfärdig adj.

halfær

[redacted] Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 25

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfärdig

halfåred (obest. n. fg.)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfärdig
Sag.

halfæru

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgalen adj.

halgálan

M f 75

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads h d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgammal adj.

halvgámmal

M f 55

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgammal

halgåmkl, m. och f., r. -l,
pl. -gåmla, halfgammal.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgammal

halgámal, pl. halgámla

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) halvgammal

Åv. hàlgámal(!) adj.

en hàlgámal bil.

N. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgrön
adj.

hålgrönt n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgången

hålgån¹, m. och f., n. -gåd, pl. -gåna, halfgången. Han ej stk attributivt.

hin² ägån² e hålgån¹.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† halvhändig

1
halhänig, m., -en, pl. -a, -na, fisk, som är rödfläckig liksom rödspotten, men på samma gång skrofflig som flundran och anses af fiskare utgöra en mellanting af rödspotta och flundra.

Brantevik.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

habvhark.

hål kåŋ, - ha s.

- a, - na.

ɟŋge dväŋg.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalrkarl s.

kálkár

yngre dräng

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvhalv s.

hålkär, -en, -a, -ana. s.

'minstdräng'

№ 317.

Ingelstads hd.

Franzén. Tag.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvkarl

hálkären (best. sg.)

M. F. 68;

Andre drängen på en bondgård;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkarl.

hålkär, -an s.

dräng i 15-års
åldern.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkark.

hål-hål, - hv s.

ingre dräng.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvkarl

s.

hálkár m.

halvstor dräng (18–20 år)

M. 7. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvklut

Halfklud, m., -en, pl. -a, -ana,
halfklut, hätta af fint hvitt tyg,
som kvinnor burvo i hvardagslag.
Denna hufvudbonad var mindre
än den egentliga kluten, hvilken
hade stora, nedåt ryggen och
öfven axlarne hängande vingar
och användes vid högtidliga tillfällen.

№ 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkokt

halkókt; pl. -- -a ägg.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkrabba s.

halkrába

ett slags krabba mer

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kf 85

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7.

№ 305.

halvlaken

halag¹en, n. -et, pl. lika, -na, halflakan, halftlakan.

Ex. de bräja et halagen på sängen, sam de leja öne leftet när sängen ska stå upbäddad o gram de breda ett halflakan på sängen som de lägga under täcket, då sängen skall stå upbäddad och gram

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helvalstor

halåstad l. -or, m. och f.
n. -stad, pl. -stade,
halflastad, som endast
har half last (om fartyg
och vagnar).

skuda r l båra halåstad.

Brantevik. J.

K 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~halvluffare~~
sb.

halåfara m.

person med benägenhet för ett vagabonderande liv.

N. S. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvlätt

halʼta

pl. (om hästar av halvlätt ras)

halʼta hästa

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvmager

adj.

halmágra fl.

halmágra svín.

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arvskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvmåne

halmånka, -ar en

de kom ~ en rätt

halmåna (om den kasta-

de sädden)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvmåne
sb.

halmåna

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvorne

sb.

halårne n.

orne (svinhanne) vid vars kastrering blott den ena testikeln kunnat utskäras (d: då va äta, regelt kastréråde). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsliten

halsl¹åden, m. och f., n.-ded.
pl.-dna. halfsliten.

hum gör i ²spår²span ma en
gåmal halsl¹åden ²spörtel.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halspekad

Halspésar alt. om sill som har
finnt avbrytt blått på
ena sidan.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvramla.

halvämla v.

falla till hälften.

de hayer pu mjl

de va mud säm

halvämla.

Vr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halvrasing
sb.

halvrásing m.
hund av blandad ras,
ej helt av äkta ras

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvrund

halrön, pl. -a adj.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halvrunding

halrónŋ. -:- en

halvcirkel

han jiʒʒ ~ räkt ~

(om valvet i en bakugn)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halvrunding

halrónn

halvcirkel

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvrutten

adj.

halvrýdad n.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvruten

adj.

hälrygdad n.

N. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halvskruvig.

halskrúlad

adj:

halvgalen

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvslarvig

adj.

halslárved; pl. -ved-a.

till hálsen för fallen

gámla o halslárveda

hus (gårdslängor).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvoliten

halsl'dad n. sg. adj.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsliten

halslädan adj.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) halvsliten

Neutr. halslẽdad adj.

de e ẽte mẽr en hal-
slẽdad, de kan gazas. *)
lẽd tẽ. M. f. 94.

*) Rep-form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsnes

sb.

halsnés

halvtjog, antal av tio.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsomna

vb.

Pres. sg. hals&mnar

halvsover

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstop 5.

halvstöv

äldre rymdmått (=
0,65 liter)

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvstopa s.

halstúva

flaska, som rymde
ett halvstop (= 0,45
liter)

nú ska ha'n halstúva
mé

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 55

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstopa

halstöppa f.; pl. lika

flaska rymmande ett

halvt stop = $\frac{2}{3}$ l.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x halvstopa

halstúva f. (U. f. 68)

flaska rymmande ett halvt stop (2/3 liter), halvstopflaska;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstopa

halstöva f.

flaska rymmande ett halvt stop, halvstopsflaska

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvstopa
sb.

halstöpa f.

flaska rymmande ett halvt stop, d. v. s. 2/3 l.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x halvstopa

hàlstôpa f.

flaska rymmande ett halvt stop.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. g. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalustopa

s.

en kalstova

Hatka som synnen 1/2 stop bränsvin

s. 93

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halvstopa

halstöpa, --an, --or

flaska rymmande en halv

stop;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*halvstopa

halstôrfa, - -'an

flaska rymmande en
halvt stop;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvstopa

tm
× halvståva / halvstopsflaska

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstopflaska

halstóvafläsa l.

– ´– fläska

flaska rymmande ett

halvt stop M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvstop vis

halstóbavis M.f.61;
i uttr. ɔ halstóbavis, i portio-
ner om en halvt stop;
de ɔ såldes ɔ kåpevis
eller halstóbavis (M.f.61);
(om bovetegryn);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halvsul

s6.

halsål

halvsula

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. halvsula
sb.

halsálor pl.

sksulor

nya halsálor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. halvsula
vb.

halsóálfa, =

(halvsula skodon)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula

v.

halsåla, =

halsålade pret. part.

obest. pl.

ja, ha, fad, skóna hal-

sålade

M.-f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula

halsöfja, = (halvsula skor)

M. f. 66, N. f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsvula.

halsǫ́ula; -ar, -a pl.
-a, -ad.

skǫ́na e halsǫ́ulade.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsvula,

halsöula, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula
vb.

halsåla, =

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula
vb.

halsálfa, =

halsálada pret. part. obest.
pl.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula

halsåla , =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsvula.

halsbûla, -ar, -a pl.,
-a, -ad v.

ska du fân din gâl
halsbûlad / skall
du gå till malävanden).

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula

halsåla, = , – ad,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kabsula.

kabsúla, -ar, -a pl.
-a, -ad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula

Ä. halsǫ́la, =

y. halsǫ́la, =

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula
pb.

halsóla, =

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsvin

sb.

halsvín n.

svin som nått ungefär halva slaktvikten (40–60 kg). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsyster

halsúster f.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsömn

halsömn¹, m., förek. endast i uttr. i halsömne¹, i halvsömn², halfslummer.

Ja saw änte², ja lo i halsömne¹.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsömn.

halsämne

Lou kan tvätt so
blå kan få för mån-
man Lou kan i
halsämne so kim-
kuppn.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtorr

halfört (obest. n. sg.);

syn. kramt;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtråda

haltråda f.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtröskad

halvtöskad (obest. n. sg.)

lit hälften tröskad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfysk

halfýsk

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h:d

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtäckare

sb.

hatttäkare m.

ett slags hästdroska

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvväga adv.

halväja

halvvägs

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvväga
adv.

halvvä́ja

halvvägs

M. S. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvvåga
adv.

halvvága

halvvägs

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvväga

halvåja

halvvägs

han e nöta ~ vuxen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvåten

haléden, haléna

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) halvvårt

hàlvýst

halvýsta (obest. pl.)

K. f. 72.

halvýsta kàra, halvvàrda karlar. K. f. 72.

1/ M. f. 73

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvvàxt

halvýst adj.

till hälften fullvuxen
(om människor o. djur).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hambopolka

hambopolka = omlandare, ringlänken

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarbank

hàmarbånan (beat. sg.)

slagyta på hammare; M.-L. 58,

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kammarben

kàmarbàne, - lm s.
slagyta på kam-
mare.

r 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarbane.

hàmarbåne, -bu s.

slagyta på hammare.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarbane.

hàmarbàne, -n s.
slagyta på ham-
mare.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarbane

sb.

hàmarbånfa, = — ¹ en

slagyta på hammare

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst .s hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hammarbane

hàmarbàne s.

(jfr bàne)

slagyta på hammar-
huvud

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954,

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare s.

hàmar/a, ˋ-an; hàmra, -na

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Grammare

hàmmara/, -n, hàmra/, -na

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

105.

hammare

hàmarfa , ˋ- -en , =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hàmarka, -ən, hàmra
m.

slèdzor o. hèmra

slägor och hammare
(pl.)

M. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd
Ullatorp Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hàmarfe, ¹- en , =, pn.

Nr 4337 Transs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

Hàmara m. 2 dkl. hamrar.

d. v. s. lemning av fornspråket.

21
Nr 1121. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hàmarfa, ' — en m.

slå om den lèta hàmaren, dra sig för ihärdigt arbete.

nú slå ozdómana méra om den lèta hàmaren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hàmarfe, ˙-an, ˙= m.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hàmarfa, ≐ -an sb. m.

N.-f. 94 m. fl.

--- en hàmare o en tóg.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamnare

hàmark ; pl. = ;

slå me den lätta hàmaren
vara obenägen för tyngre arbete,
vara lat ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarhuvud

hàmarhö, ˋ– – ˊed

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarklyft

hàmarklɛ̀ivt, ˋ–ˊen;

den tvärna delen av
en hammares hund.

Jfr päne

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hammarpenn

hàmarpành, - hn s.
den övre, spetsiga
delen av hamma-
rens huvud.

r 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hammarpenne

hàmarpånk, -kn s.

den övre, spetsiga delen
av hammarens huvud.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarpenne

hàmarpènen (best. sg.)

hammarhuvudets spetsiga

del.

Ö. simpl. pènen.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarpenne
sb.

hàmarpénen best. sg.

den kluvna delen av ham-
markuvudet

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hammarsmäne.

hàmarsbùk, - bu s.

den öre, den grekiga

delen av hammarens

hund.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarskål.

hàmar gö̀l, -ld s.

avfall vid smide.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"hammarskäl"

sb.

hàmarfèl
avfall vid järnsmide

(gòrakvinjorna de- fiya sont
o skura- kniva på).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1849.

M. d. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarskäl

forts.

hàmarfält (genus ej
bolagt)

avfall vid smide

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammars kål

hämmar gäl, -ad s.

fäns lagg, avfall vid

mide.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarskäl

sb.

hàmarsél (best. form gi'belagd).

flagformigt avfall vid smide.

hàmarsél dí' vå dí' flàsorna. Hammarskäl det var de där flagorna.

N. f. 73.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hammarskäl

hàmarskél, sb. -- ad

avfall vid smide.
(användes at skura borst-
knivar med).

N. f. 94.

Sv. hàmaraskélad; hàmarskél.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hammarskäl

hàmarfél (genus?)

avfall vid smide (brol. oxiderade järnflagor o.d.)
Användes för att polera kniv-ar med.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammars häll.

hämar gäl, -ld s.
jämslagg, avfall
vid smide.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamårsöl eller † hammarskäll

hamarsöl, m., -n, pl. obrukl., hammarslagg, slagg, som faller af järn då det smides på städet.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hammarkäll.

hämangel, - ls. s.
järnslagg, avfall vid
smide.

r 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarshäll.

hàmar-gèl, - ds.

järnslagg, avfall
vid smide.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammarkäll.

kammargäl, - rd s.
jämslagg, avfall
vid smide.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarsköld

ɔɔ.

hàmarʒöld (sic!)

avfall vid järnsmide.

folketym. d. urspårad form

för × hàmarʒèl e.d.

1-5.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

M. 9. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammel s.

hamel², -n, hamla², -na. s.

'låghammel'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Fr. o. ås. lug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmla (obest. pl.)

den större dragsvängel vid
parkörning, i vilken de mindre
med draglinorna äro fästade;
(U. f. 68)

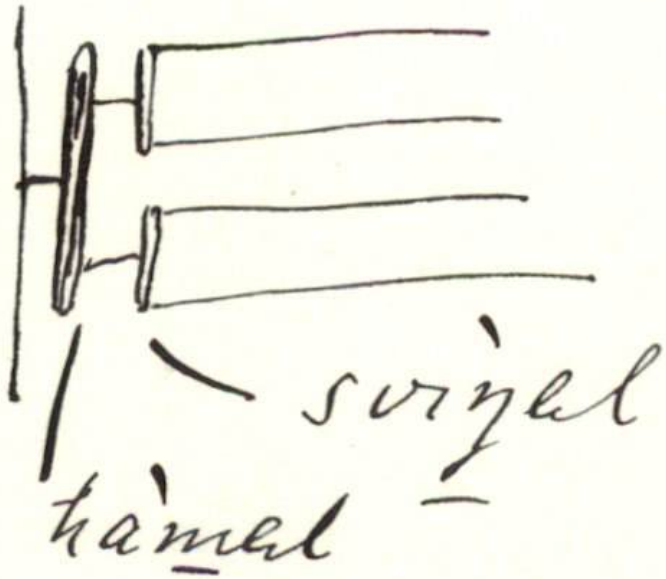

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel s.

hämmel, '-en; hämla, '-na

dragräg till svänglar

M f 25

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmel

hundsvängel i dragtyg, i vilken parsvängarna fastgjordes.

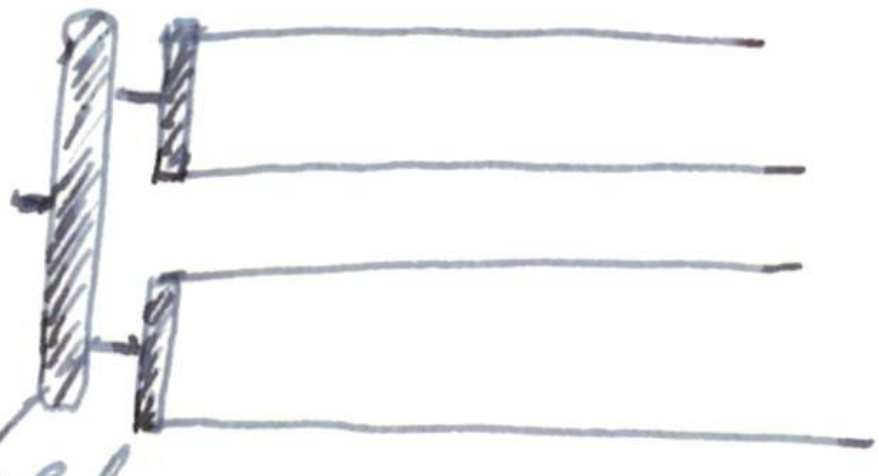

M. f. 58.

hàmel

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hamel², m., -len, pl. hamla², -na, lång, grof svängel, hvarid två kortare dragsvängelarne, som uppbära draglinorna, fästas, då anspänning göres vid plog, årder eller harf.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hammel

sb.

hàmel, ˈ-an, hàmla,

hàmlana

den "gemensamma" drag-
stången vid parkörning.
Se fig. under *stångel

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmel, -en, hàmla

grov svängel, vari de båda
"parsvanglarna" på dragtyget fästes;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h:d

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmel, ≥ -en sb. m.

väg till vånglar

(på vagn l. jordbruks-

redskap) D. N. f. 94.

m. fl.

Jfr hammeldrag.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammeldrag s.

hàmeldrág

anspänningsanordning bestående av hammel med två l. tre svängar

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammeldag.

hàm-al-dà-ar, - -ad s.

ett dag med tre

hamlar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammeldrag

hàmeldrà neutr.

draganordning på gammal dags plog.

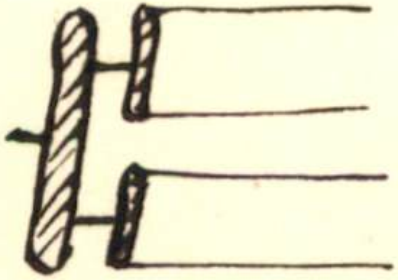

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammeldrag.

hàmladrâv, s. -et

väg i dragtyg (på vagn
l. jordbruksredskap).

n. f. 94.

Jfr hammel

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammelkrok s.

hàmelkrȍg

krok, vari svängel
el. dragline fästes

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammelskakel.

hàmlaskägla (obest. pl.)

skaklar i gammaldags

plog;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn s.

hamn, -n; -a, -na

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn

hamn, -en, -a

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lamm s.

hämn

hamn

de tröga hämnen som föll la t

№ 312. INGELSTAD.

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Grann, s.

Grann

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hamn

hámnan (best. sg.)

fosterhölje hos sto;

so. bidor. hum. húl pa.
hámnan o. rèdar sit.
bárn (M. J. 68);

Nr 4337 Transs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn

hamn m. afsatsbord kring ett sto. Li

Rnby
o.s.v.

fyllahamn m. = Dmg. enl. dk Lwm.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn 1

hamn, -en
(för farkyg);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn 2

hamn, -´en

fosterhölje hos sto; se äv. *fölhamn.

-´en ledzor för mjäd om

nåslen (d: på ett föl, som håller

på att födas)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamnhål

hàmnahùled (best. sg.)

hamninloppet

...den dàr hóken, som
går in i hàmnahùled.

fr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X kamp
s-

kamp (kamp enl. P.L.)
kampa

kamp i blå, se Matts Hansson
(nämnt återgivet i sup. -form).
ordstäv
s. 85.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kamp

kåmp, m., kåmpen, utan pl.; kampa. J.

kåmpen e sa dyr nu, pa di kånor si knaft o skal sno rev.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hamp

hamp, -'en;
hampa;
de va snöt av hámp

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lampa, 5.

Lamp

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampa

hàmpa

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kampa s.

kòmpa, -an
spänarsmåsten Canna'bi's
sati'va

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Mf 15

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampadänga
sb.

hàmpadàngar pl.

lögnhistorier, pro-
hittade historier

R. f. 85

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampadånga eller + hampadånga

hampadånga, f. -, -a, pl.

-dånger, -na, osammanhängande ramsa.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampådèga eller[x] hampadånga

hampadèga, f., -a, pl. -dègor, -na, osammanhängande prat eller berättelse.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hòmpadæpa (lucky) × hampadånga

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kampaspöke

kàmpaspó̀ke n. fjäderskrämma i
etc kamp. H. Lindahl.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampreh

hàmparèv neutr. ; pl. = ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamprep

sb.

hàmparèv n.

n. f. 94.

hàmparèven va so tròja.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gamra, V.

Gàmra

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelta's hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamra

hàmra v. slàbba.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kámra f. clábba. × kamra

M. kámras fins äj.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamra

hàmrad (sup.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hams

hams, n., hå̄msed, utan pl., hams, oredigt prat.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hams

hams, m., hå¹mslen, pl.
hå²msa l. hå²msa, -na,
epitet, användt om en hamsig,
oredigt ah osammanhängande
talande karl.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hams II

hams, n., -hamsled, pl. fattas,

hrams, oredigt prat. Sj.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lamsa s.

Lá'msk, '-an; '-or, '-na

kvinna som pratar skunt

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahi se

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamsa v.

hàm̃sa, `-ar, =, `-ad

samla ihop

hamsa ihóp gárned, o lo
ad ánte léga úddraf
po bóred̃

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahl sen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hamsa s.

hàms/a, `-an; `-or, `-na

garnhäva

MF 95

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsa v.

hàms/a , = ' -ad

prata strunt

MF 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamsa
s.

1 hamsa, f. -n, pl. -or, -na,
epitet, användt om en hamsig,
oredigt och osammanhängande
språk talande kvinna.

Brantevik. J.

ngelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsa.

hàmsa, -àr, -a pl.
-a, -ad.

skamsa.

hgfm hàmsa o
tràmsa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hamsa
sb.

hàmsa f. M. f. 61;

garnhärva, garnbunt

(): en liden klàvsa):

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hamsa

hamsa, hâva, = vb.

trassla samman, bringa i
oreda (t. ex. ull, snöre,
garn o. d.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamsa ob

2
hå̲m̲sa a̲p̲

veva av garnet från
en garnvinda.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamsas v.

kàmsas

trassla sig

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsett adj.

hàmsad, -a

skärjig, till hamsla

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hàmsetràmda f.

× hamsetaamsa

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsig

hå²msked el. hå²mskedor, m. och f.,
n. hå²msked, pl. hå²mskeda,
1) hramsig, 2) oredig. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsig II

hamsled 2 l. -or, m. och f.,
n. - bkd. pl. - bäda, ɪ/ hamsig,
oredig (om tal) oredigt talande
(om personer); ɔ/ oredig, trasslig
(om garn, fiskenät m. m.)

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Samsig a.

2
hån̲sad

oredig

.№ 312. INGELSTAD

Smadstorp

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han pr.

han, hans as, hanom, han

han

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han pron.

obj: fom nom, hånom

da va e óldor */ me hånom (e hano ålder). N. f. 94.

ja lå nom po bóred. Jag lade den på bordet (: stoppnålen).

N. f. */ Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Smedstorp Hugo Areskoug, 1962

*/ kyn-fom

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han pun.

han

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10)

han
pron.

so ~ sägnar ~ en ~ an
ältid. Sö saknar man
den alltid. m. f. 94.
då fik ~ han (torven) ga ~
liga ~ lázor på ~ flägan.
(se u. torvflake). m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11) han

prm.

han, va-en,
ómse (måå nèrig) mán
(Samolikt fullt ø̀ven-
ligt med da 'det';
da, va etc.).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

du skola pron.

ontóra nóm (regntor-

ra honom, dvs. hanen).

n. f. 94 / dær va en

hòna, dær fzùpta nóm

(d: likvagnen). n. f. 94 /

han kone hànla (göra affä-

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

han

rer), o. hans- fär pron.

for- hànom (d: fär honom,

dvs. hans far var prö sin

tid en skicklig affärsman).

N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

han

prov.

han

Gen. hans

Obj. form en l. nom (enkl. t.);
nijon gång han

får han - vila ìnte. K. f. 85.
ja - lésor - en (= ti dmigen) åkr.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/

han
pron.

fáfor hán bòda

2 kvársta. K. f. 85. / ja-
far-ga-èta-nóm. / lán
stá (låt den, "honom", dos. mjölken, sth),
so han-bør-rikted fòryador!
(surnad). / forélrana jálp-nom
de-fórstd áred.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

han

dan som ja-

pron.

fick av - hän[1] (= det, bs. dessa

karameller fick jag av "honom[1]").

K. f. 85.

1) Här nyttjat som tillbetalsord till en av de härvarande.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han.

han pr.

hänsas gen.

hänom el. nom ack.

de va hänsas(s)täle

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han (tryksv. han)

gen. hánsas.

Obj. form hànom [1]

hansas, får va, låfòd.
hansas, får hàde, de for-
hànom, hans far hade det före
1) M. f. oo. m. f. 58. honom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han; trygdav. han

Nr 7473. Ingelstads hd

_Hugo Areskoug 1960.

Obj.-form enkl. -an eller (efter jo° vokal slutande verbform) -n.

ja. tok -an e. nàtan e. hotan e. nér. Jag tog n. t. 75 / honom (o: gäskarlen) i nacken och kastade honom

Kilstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han

gen. hánses l. hans,

obj. form. nom, -en, -n; de
~~tre~~ senare formerna enkli-
tiskt.

hanses, får, hans
får, i hans tid, i hans
tid.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han ; tryckv. han
gen. hánsas l. hánsas

Obj. fom. hànom (tryckst.)
enkl. en, n.
hansas - svarfår.
oza - hànom (lydande) under ho-
rom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de va rèktad
àrja pon (arga på
honom). — Åren nyss jat som
artist tiotal tin ett person som
man ej vill dra! Kön so-
tt han vtl! Kom så ofta
ni vill. — hanses forélra.
han frèdan, han skyddade honom.

har
forts.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han ; svagtr. han ;
gen. hánsles
obj: form. nom, en, n (enkl.)
starktr. hànom.

han vå so for vénh.
hansles fár hans far ;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han

gen. hánses

obj. form. enkl. -n, en, nom.

hánses, sústra

han, spàrkan

ènen. — hanses,

fár. — fár, en då!

Ö. Hoby [illegible] honom då!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han.

han pr.

hánsks gen.

hànam ack.

ja ffunda hánsks

fàr mjèd gránt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han.

han pr.

hänes gen.

hänom ack.

V 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han;

han pr.

hänses gen.

hänam el. nam;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han; svagtryckt han;

gen. hánsas l. hans;

obj. - fom nom, nom, hn, 'n

han lå, nom på skåln;
de kàstan å fjön;
han, lå, hn (låt honom)
ligga;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han

gen. hánsas

obj. hánom (beton.)

K. g. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) **han** pron.

i hánsas tíd
under hans tid (den tid då
han ägde gården). M. f. 94.
ja ha vad i tál me nóm
(språkat med honom). M. f. 94
han sad o vède nóm (o: en-
lic). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

47)

han

dí (hästar) va jo prm.
hansas liv (högsta
glädje). M. f. 94. / dær e mjed
fólk dær ha vants tí
hànom. Det är mångå som
har gått till honom (om en
skräddare). M. f. 94. / gàmal
ha han sett úd i ál mín tíd.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) han

han
pron.

Gen. hánsas

Obj. form:
Trykst. hànom;
Enkl. nom, un, n

N. f 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han[1]

gen. hánsas.

obj. hånom

K. f. 68, M. f. 60.

enkl. an, n.

dær - vå - fodspór - åten,
där var fotspår efter honom.
M. f. 75.

[1] Av. som tilltalsord.
- - om han - tyðra rat op
- - om [illegible] (dvs. ni)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han

gen. hánsas

obj. fem. hànom l. nom;
enkl. -an, -n;

de e. frèvlat me hànom (M. f. 68)
de fòrja fát n. nóm (M. f. 68)
so lèjda han fr. hánsas ýd/s óla
(M. f. 68)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fra Hánsas
hus. M. f. 06.

han
forts.

ja-e. nte rád-för-en,
jag är inte rädd för honom.
M. f. 60. grisen kom. o-
muten, grisen kom och
mötte honom. K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han, han

gen. hans
l. hánsas

obj: fom. hànom;

encl. {nom / an / n

fedzed de vyste for mád

fa, nom;

N:r 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kan.

kan pr.

kånsas gen. el. kånsos

kån om ack.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han

obj. hànom

de va ja mé hànom

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

dæ e dæ gòa dær é

mæ hán det är det goda

med honom

M. f. 04

Nr 6754. Ingelstads hd

Beresta[illegible] Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

forts.

Även som tilltals-
ord till obekanta av mankön,
som man anser sig icke
kunna dua och vilkas namn
man ej är säker på (i så fall
användes, om män, förnamn +
efternamn eller enbart det
senare, stundom också enbart
det förra). skriver han ö på
di slamsed? skriver ni upp den
"smörjan"? (Kf. 66 tis uppteckneran)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.
forts.

obj.-form äv. hànom.

dar. ha~ en. lòja
bèded hànom.

N. J. 88.
1948.

Nr 3300 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

ja sá, nom 2 hýst. / han pron.
han hade fad blét, dar
(mást stánna där). / ja,
har, sét, an. / genom hànom
genom honom. / Ibland pleo-
nastiskt efter subj.: strax (x) han
e jo ýte nock lärd (i sjen-
man).

n. j. 94

x/ Från mr mister Stråy.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) han

... skola dær dåː
va dåːlet me àlya,
so han skola gåː tóːr ... (om
en bil). n. f. 94. / de va
nèls, dær kala-en. For
dí'. Det var Nils, som kallade
honom (hästen) för det [namnet].
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Aresko[illegible]963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6) han

sin forfulde, pron.

han, om (förföljde han

honom, dvs. råven) o ga

skall i n. f. 94.

i ena ti marietorp.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst[illegible]s hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7) hönzana bède, nom. han prom.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8) han pron.

dær la du kálken

ty, sn han va bränd.

n. y. 94. / han va hel-

jære (om en kalkugn).

n. y. 94. / han holda

på o striva, nom. n. y. 94.

han hada nära strivt, en.

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9) han

de lämta, nóm, I pron.

da plogda ýta óp, en

(om en kyrksti). M. f. 94.

da hörda nær pórten han

pév (när det pep i porten

under stark blåst). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10) han
prov.

ja, hörde inte mer, än
hän, där, så, ad. Jag hörde
bloţ honom säga dot (an-
vända dot namnet). N. f. 94.

... ana, ti, frits han
dé ... ända tills Fritz
dog. N. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ällas so- lägv- ja- han
blåad yäl- nom, forts.
oljest skulle han ju ha dött
av blodförlust.
ja- ägta- man, jag åkte
med honom.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sin so- ska- de- | han
tòran o- brydan | forts.

sedan så skola de torka
den och bryta den (om hösten,
d. v. s. linet). de- stöla
boda- pàjana- fran
(från honom) o- ànad

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han

obj. – nom. singular.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han pm.

han

"man kan hede kinrest.."

Sv. L. III : 3 : 11

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

so mote tjärste fork.
stjnom, hor ary
hum vä-pun, så måste Kerstin
stödja honom, hur ond hon än
var på honom (M. f. 68).

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han

ofta i bet. "mannen"; "husbonden".

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd

I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke,

hànabjälfje, -ha d.

-a, -na,

de gåj i hàna-

bjälfjana,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanalbjälke.

kànalbjälkja, - kn s.

- a, - na.

en bjälke, som för-

enar spannen i ett

tak.

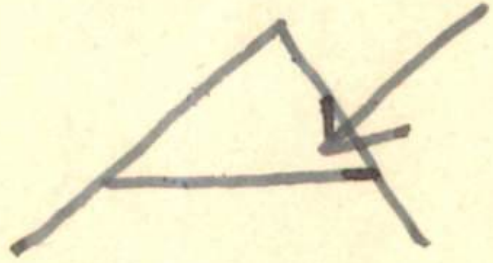

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanebjälke

hànabjälke m.

bjälke i takstolen mellan tvenne sparrar

E. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke
sb.

hàna bjälke, pl. ~ -- -a,
  översta tvärbjälken
i takresning.
  mellan spàrana o.
  hànabjälken

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hànabjälfje m.

översta bjälken mellan tak-
sparrarna.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hàna bjältja m.

tvärgående bjälke i takresning

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanabjälke.

kànabjälkr, -ln s.

-a, -aa.

den bjälken, som för-
enar sparrna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hana bjälke

s.

hàna bjältzana (best. pl.)

(översta bjälken i takresningen)

M. J. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanabjälke.

hänabjälkje, - hus.
- a, - na.

en bjälke, som för-
enar sparrarna
i ett tak.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hanabjälke.

hànabjälke el.
hànabjälke, - en s.
- a, - na.
bjälke, som förenar
sparrarna i ett
tak.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånabjälke, -n, -bjälkar, sna. s.

hanbjälke

hanbjälke

№ 317.

Ingelstads hd.

Tranås. Tng.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hànabjälke m. Mc f. 88;
bjälke i taksfolen mellan
två sparrar;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hana bjälke

hàna bjälkar; sb.

pl. ˋ— ˊa, ˋ— ˊana

den översta bjälken m.

i takstolen.

N. f. 94.

Bjälke som för-
binder ett par sparrar
på halva höjden eller
2/3 höjd.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hanabjälke

hanabjälkar, -ar, -arna, -ar

den översta bjälken i tak-
resningen (a)

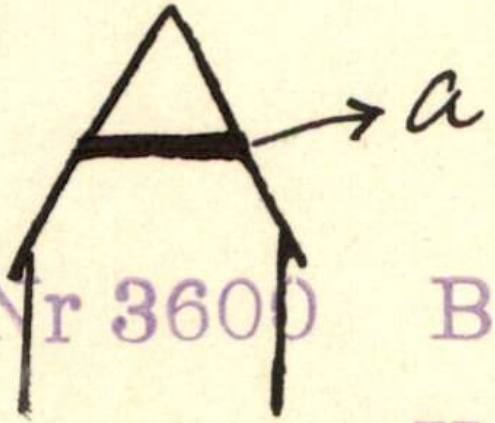

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

fr to

hàna bjélka (obest. pl.)

~ o ~ spàra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hànabjèlʃe m.

bjälke mellan sparrarna i takresning.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hanabjälke

hånabjältsa, ˈ–ˈ–an,
ˈ–ˈ–a.
den översta bjälken i
takresningen, sc. tvärbjälke
mellan takspanad.

Valleberga sn.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbjälke.

hànabjälfje, - lm s.
- a, - na.

bjälke, som förenar
spannna i ett
tak.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke
s.

best.f. hanabjälken

tvärbjälke som förbinder takspärrarne

s. 30.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanagalet.

hänagåled s.

det översta utrymmet
under takåsen.
dan fyllas i hänagåled m.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hanagnalet

hånagnåled ×/

= hånabjälkarna

×/ ursprunglig form av hanagal

1–1

= utbyggnad över hanabjälkarna.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam

hànakóma pl. sb.

gallvivor (Primula veris).

n. f. 94.

Jfr harkam.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hànakòm (K.f.84) × hanakam

hànakòma (obest.pl.)
M.f.58

gullviva (Primula veris)

hànakòma, dé ha- de- hèdad
al fid (M.f.58)
Åv. hànakóma (M.f.58)

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hanakam

hànakoma (obest. pl.)
gullvivor (Primula veris och odlade varianter)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hanakam

hànakom, pl. ˋ--ˊa (T. O.)

gullviva;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam

hànakóma (obest. pl.) s.
gullvivor (Primula veris, äv.
odlade varianter och arter)

M. f. 84;
K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam.

hànakàm, -m s.
-a, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam.

hànakdòm, -hn s.

-a, -na,

gullviva.

dan vyste hàna-

kòma.

.v 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånakåm m. Primula veris L. × hanakam

hårakåm — — —

k. vanl. vid spilnad äfven Prim. veris

jml k. ↄ den andre: ↄ k.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hanakam

hànakóma
(obest. pl.)

gullviva.
(Primula veris).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hanakam

hànakóma (obest. pl.)

Primula veris; gulsiva och
odlade varianter

(): n. trädgårda- och här som

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam

hànakóma pl. sb.

gullvivor (Primula veris)

K. f. 85. / so plànta de

dóm o trégårana, so ha

de hànakóma dær nu. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanåkam eller

hanakam, m., -en, pl.: -a, -ar

× honakam

luppkam, primula.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l. hånakàm × hanakam

hånakàm, m., -en, pl. -a, -na, tuppkam, primula, men endast den i trädgårdar odlade samt primula veris. Pr. farinosa kallas blåmej.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakammar

hànakóma pl.

gullviva (Primula veris)

N. Y. 94

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärbjälkar s.

tvåvånabjälklag – a

de översta tvärbjälkarna
fått under ryggåsen

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand.

hön, -'ne s.

hön'or, - na.

ja holde hönen

sö'u. äga i hönen.

handflatan.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand.

hɔ̀ʉn, -'hn s.

hɔ̀ʉnɔr, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand.

hǫun, -ir -ur s.

hǽnor, -na.

ísk i hǫúnum.

handflatan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Land, s.

Länor, pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand
s.

hån

" kysse hån

(gammalt bruk då ofrälse möte adliga)

s. s.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, -en, hänor, hänorna

vél r. hàna väl i händer

ga nun vél r. hàna gå

någon väl i händer

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

hɔ̀un, -ar s.

hɔ̀nor, -na;

ja hàde min tjɛ́p

i hɔ́unan;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

han

Repro-påverkad form. *)

på - högor han på

höger hand.

*) den genuina formen i Ingelstad-målet är hån.

N. f. 73

NF-7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand s.

han, -en; hänor, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) hand

hån, -en; hénor fl.,
hénorna

v. hade en brå stén
i hénan (d: då vi krossade
senap). F. f. 85. / de syda
so. mèd i hénan (för hand).
F. f. 85.

NM 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/ hand

dra - óp (ogräs) sb.

ma - hánav. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

hǫun, — ˈ-ur s.

hǽnor, — na

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hon, -an, hénor, hénorna

M. f. 88;

hónan svölna;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

hoːun, -ˀn s.

hänor, - na;

de e bo i hoːunen

o i åsen;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand f.

hö̀na

de gö̀n vål i

hö̀na,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand.

hön, -ˊhn s.

hönor, -na.

ögla i hönhn:

-handflatan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån ; -'an ; hä'nor ;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skilling

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand.

hɔ̀ɯn, -ˊn s.

hɛ̀nɔr, -ɔa.

han tɛ̀ mɛ i

hɔ̀ɯnɛn.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand,

hoon, — hon s.

hönor, — na,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land s.

han hänor

hand

Ö. Hoby

INGELSTAD

№ 312. M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, -en, hänor,

hänorna.

de hade en virtakast

i hånen, M. g. 60.

me en hån, med en

hand.

sånt som de vräje me-

hånen M. g. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hänen

'handen'

" av hänen på mig ...

Sv. L. III : 3 : 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand
forts.

hå̀na

I uttr. som: de- gitt- en- brå r- hå̀na, det gick honom väl i händer.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

han, -'an, hénor,
hénorna

de. e. brå o. hå.
nod e. hénorna

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hand

hån, -'en, hénor, hánorna
f.

den vènstra hånen
på den högra hånen.

ja fik
krámp i dén hånen
de skola ha prèsor o ha i
hånen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hand

hån

handfull upprycht lin

en brå hån

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand
s.

hån, -en, hänan

bätten en fel i hånen, en ti
i skaven. (ordspr.)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land s. I

han, hänor

så mycken hör som
kunde fasthållas i handen

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Land s. II.

han hänor

hand

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand sb.

hon, -an; hénor, hénorna

n. f. 94. | da stå o skora hàkelsa for hón.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

I da ha gad nom sb.
so vel e hàna (l. e hén-
orna). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/

hand
sb.

di kan-fjèna me
hånan. n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arnskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

best. f. hänen s. 10

r 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hän[x1] hénor[x1]

hat om - hénor haft
hand om. me - beèjza
hénor.
R. f. 66. de - sàda me -
[x1] M. f. 76. hán. Hammenhög.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1942

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haud, s.

hån

s. 206.

Nr 6196, Valleberga, Ingelstads **hd**

M.Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

han, -'en, hänor, hänorna;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand.

hœm, -ín s.

hæ̀ńor, - na.

da brùga dæ̀ń hœ̀ńan

fòr nor de e

kœ̀j hæ̀ńda.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand /

han, -'en, hänor, hänorna.

de säde ma én han.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand 2

hà̲na

i utt. vel̲ ~ hà̲na

väl i händer

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunda igenom.

kōma jénom.

en skula ha de
pöjana som han
ska kōma
jénom.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handad;

hö̀unad a.

ha handlag;

han ę̀ hö̀unad

tí ed;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handad.

höjnad a.

ha handlag.

han e lutt höjnad

te dö.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handad pt. adj.

hånad, -a

med handlag för ngt, kändig

han e hånad te sånt

M Nr 1951 5 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xhandad

hänad, -or, hänad l. -or, m. och f., n. hänad l. hänad, pl. hänade l. hänade, händig.

hänad le ha sam helst.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handlad
ej.

hånad

med gott handlag, händig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x handad

hånad (K. f. 84)

hånad (M. f. 66)

adj

med handlag för, händig i

han l - hånad t. -ält (M. f. 66)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handad, .

hö̀nad a.

ha handlag.

han vä̀ lntr

hö̀nad tr ld .

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handad.

höùmad. a.

ha handlag.

han e anta höùmad

tę ad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handad.

hö̀nad a.

händig.

han va lute hö̀nad.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x handad

a.

hànad

händig, skicklig i händerna

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handad

adj.

hònad

med handlag för nyt

hònad - tr. M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) ?

Av. hånad

*handad
adj.

n. f. 94

hönada ob. pl.
--- de som va hönade - tid
(hade handlag för det).
n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbord

hanbåred bf. sg. sk.

handens ovansida

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handbord

hanbår n. ; pl. –

mellanhand

(på manden, ej i bild –
lik betydelse)

M Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handbond.

hoambön, - bd s.

tum - musheln.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbord.

bordben, -ad s.

tumme|skelen.

bordränd (d) t e

bälte.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbord.

handtvål, -ds.

handfläta.

tyg i handtvål.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handbord

s.

hanbåred (best. sg.)

handens insida, handflata

ja ha fad so ónt
hanbåred

M. f. oo

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handbord

sb.

hånbård

handens insida, handflatan

ja. ha. ått 2. hånbård

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handbord.

hombår, - ad s.

tum - muskel.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handbord

hanbóred (best. n. sg.)

handens insida

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbord.

kontör, -ld s.

tummskruv.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handbord

hanbóred (best. sg.)

handens insida

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk

handdväg; pl. -äg sb. m.

Nyare ord.

N. y. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk s.

handlúg, -en

på vǫvde handlúga
få må

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

handel, -n

affärsverksamhet, handelsförbindelse

rätt stor handel.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

hánal
(affärer, köpenskap)

de va nte med ma-
hans hánal

M. g. 75-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

handel

hd. handel

affär, köpenskap,

affärstransaktion.

M. J. 5-8.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel
sb.

händel, -- en

affärstransaktion, köpenskap

som var inte i händelen.
Sådant fanns inte i allmänna handeln.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

) de kömma gw. (s6.
mä lid handel. De
dröv en smula gårdfari-
handel. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

hándel
(affärstransaktion)

an. dóm ~.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hu
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

handel, -- en.

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

hå¹nel, m., -en, pl. fallas
handel.

lill² hum hå²lde hå¹nel.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handelsbod

handelsbåden (best. sg.)

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handelsresare

handelsrésark, -et. -ar
m.

handelsresande

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handfisk.

hönfég. - hn s.

fiskyngel.

hänan tunga hönfég.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handfisk,

hönfé G s.

småfisk, som man
tog med händerna.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x handfisk.

höämfig. - an s.

- måfisk.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handflata s.

handkåda

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp.

homgrép, - ad s.

av en hand den
del en, man grip en
med.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp

hångréved (best. n. sg.)

l. hångréved.

den del av handen, som man fattar med.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. g. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp.

hoangrèv, -ed s.

den delen av handen,

som man griper med.

ja e strám i

hoangrèved.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp.

homgrep, -rd s.

av en hand den

del, man grips med.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp

hångrep vad bf. sb.

den del av handen, som man griper med.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp

s.

hångrèv n.

den del av handen

som man griper med

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkammare s.

haz kámare

Nyare ord. kommet från
högreståndsbostäder. J.J.

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkista

hanfzista

enklare hackelsemaskin

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde s.

hönkl/e, `-ed, = , `-en

handduk

M 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handklädе

hå²kle, n., -d, pl. like, -a,

handduk.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~hägkla~~ 3 2 –
hägkla

handduk handklä

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hàzkle n.; pl. =;

omgång nattvardsgäster
som går till altarskran-
ket för att undfå nattver-
den. där, två möja
hàzkle idå.

M.L. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handklåde

hàzkla n.; pl. = sb.

bårduk till likkista.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hàzkla n. ; pl. =

omgång nattvardsgäster, som samtidigt gå fram till nattvardsbordet för att undfå nådemedlen

där va tvá hàzkla

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde s.

hänkled

'handduken'

3347:3

Nr 5315 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hörkelse, -hd, =
bördel att bära lik-
kistor med.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. handkläde

hàzkla n.

om den ordning nattvards-
gäster som samtidigt ligga
vid altarskranket för att
undfå nattvarden.
(:: hèla réttsen han byttsr.
föl). M. f. 84.
1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hàzkfle, -ed s. fort.

omgång nattvardsgäster som ryms vid altarringen samtidigt

hèla hàzkled folt hela altarringen full

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkorg

hankóra (obest. pl.)

korg som bäres i han-

den

de. hade. inga hankóra

som nú (d: man använde

knyten i stället)

M. G. 84

Borby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

v.

hàndla, =

pres. tg. =ar

1) göra affärer, bedriva köpenskap
handla med varor o. d.

2) göra uppköp i affärer
gå och hàndla

U. f. 84, K. f. 88

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkraft

sb.

hånkráft

me. hånkráft med an-
vändande av händerna.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kankräftes adr. (med ansträngning / (med handkraft)) × handkraftes

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkraftes
adv.

hankráftes
med hjälp av händerna

tå, ad hankráftes (vid
stenbrytning, då man söker
rubba den uppbrutna sten
genom att gripa tag i den
med händerna).

N. J. Hk

Nr 5008 Snredstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla v.

hänt/a, =, -ad

m f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelsta's hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

vb.

hànlfa, =

gòra affàer (med nyt); gòra upphàp

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla
vb.

hànla, =

göra affärer; göra inköp i en bod;

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

hànlsa, =, -ad;
göra uppköp;
äv. trans. i vissa uttr.: hanla-
ö̀ss, göra hästaffärer;
ska vi hanla ö̀ss i då?
ja ska fram ti bö̀len (butiken)
o hànla M.f. 58;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

hànla, =

göra uppköp i en butik

m. fl. 75

Nr 7473. Ingelstads hd
Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

hànla, =

Ar. göra affärer.

fól dæ kona hanæ
ùte drùtja sæ, for dá
kona hanæ ùte hànla
(om en hästhandlare)
Ö. Hall.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) handla

vb.

hànlfa, =, -ad

pres. sg. -ar

" pl. =

göra affärer, driva köpenskap; göra bokinköp. handla med jantöflor bedriva potatisförsäljning.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) handla

handla me kréds vb.
göra affärer med kreatur,
vr handla hos dréns. Vi
gjorde våra inköp hos (hand-
landen) Drens. / de hàndla
jå me gamla hèsta. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag.

höjnaläv, -ad s.

de skuld dan

höjnaläv te.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag.

hö̲̀mal̲̀ä̲v, -a̲d s.

han har lut a

hö̲̀mal̲̀ä̲v te dé̲.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbag.

höjnaläv, -ld s.

han har lutt höjna-
läv tt ld.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag.

hànalàv n.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hànalåv n. (handlag) handlag anlag.
att vara händig(t) m.m.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hönaläved sb.
bf. sg.

de gar vel ata hönaläved

N.f.94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hå²nalàw l. hå²nalàw, n.,
– ld, utan pl., handlag. I.
ha gol hå²nalàw.
di gor ilk² h.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98 № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanalaw eller handlag

hanalàw, n., -ed, pl. obrukl.

eg. handlag; händighet.

en kan se sulnad på

hanalàw på de lo drägna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag s. n.

tånalav

"... me lel tånalav."

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare s.

hàndlar/e, -en; =, `-na

K 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlare m.; pl. =

hanlare - dréws. Handlare

Drews.

n. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hàndlarfa, ˈ—-an, =, m.

Äv. hàndlåra [1]

M. f. 66,

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6.

1) Med starkt bitryck på pen-
ultima, mojl. mellan fortis o. semifortis,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlarfa, ˊ-an, = m.
ˊ—na

jfr en - hànlare, Göran Hantlare.

hànlarna stå, dom nok (reda sig nog).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlare, pl. =, hànlarna

m.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlarka, ± -an, sb.

= ± -na m.

Av. hànlärna"

M. f. 94 m. fl. / dær e én-
pàg, som e hànlara i målma,
En av rönerna är handlare i
Malmö". M. f. 94.

x) Med starkt förtryck
på grundtonen.

Nr. 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlarehuset

b.f. hànlarehäsad

handlarens hus

n.f. 73.

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlaresställe

handlarestäled (best. n. sg.)

handlarens hus l. gård

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

sb.

hanlẽden bf. sg.; hanlẽdorna (bf. pl.)

--- vartg 2- hanlẽdorna

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled.

honléd, -lm s.
-or, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled s.

handled, -en

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled s.

handled

MF 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

honkrödor, -ärna pl.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanlid ; - -'en ; - -'or

de fjändes mest

- -'orna.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hànlèd

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanlɨd, m., -en, pl. -lɨdor, -na, handled. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

A.

handlé

M. f. 97 (borde enl. denne
"stavas med två d")

?
O. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

handléden (best. sg.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

honlíd (m. ƒ88); honlédan (m. ƒ. 58)
honlíden" (m. ƒ. 61)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

1) d = ett ljud mellan ƒ och d;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanbed r.; -or

handled

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled s.

hanld -or

handled

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanlʀden bf. sg. sb.

hanlʀdorna bf. pl

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanlid, -'en, --'or;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

honlidorna (best. pl.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hàndlare m., pl. =,

K. J. 66

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanlédan (best. sg.) forts.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handling
sb.

hänligor pl.

affärshandlingar, affärs-
dokument o. d.
han - poka - på - nöm
(tvingade på honom)
hänligor o - sådant.
n. sf. Nr 6008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlykta

handlöjta, -an

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlöst
adv.

handlöst
l. handlöst,

M. g. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konløst

handlöst
abs.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handmål

hanmål n. sb.

längdmått som utgår från längden av en hand, då den griper om en käpp e. d., som skall mätas (man griper om föremålet med ena handen, sätter då den andra handen omedelbart ovan för och fortsätter så, tills längden är uppmätt).

Jfr fotmål.

Onslunda

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handpengar

honpäja pl.

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Lödde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handpengar

konpæja pl.

vid ingående av köp.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanera I kantera. + handera

Likk. Knuven.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaonriva, -n, -rivor, -na. s.

x Landriva s.

'Räfsa, kratta'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Trancås. Thy.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handriva

86.

hanríva, pl. -ór;

handráfsa;

Äv.: honríva

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hr

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handriva

handriva, fl. -or sb.

handräfsa

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handriva

honrívja; pl. — -or ~~f.~~ 6.

handráfsa (i motsats till hástráfsa).

N. f. 94.

den röwsta miad ma honrívor.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handriva
sb.

hanrívor pl.

handräfsor

de rösta me hanrívor. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× landsamma

vb

hansama

ta på och titta på

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske s.

hånsk/e, '-en; '-a, '-na

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

MF 25

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hànskfe; pl. -a m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Grandslee s.

2
hänske 2 a

handske

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hànskɛ, pl. -a sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hånskfk, -en, -a, -ana

dén, han slå -ana
dískan (= spolade konkurs)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hànske

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handsomma

vb.

handsóm/a, =

hantera, ordna med hän-

dema.

M. f. 75 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handsomma

hånsåma; hånsåmar, hånsåma, hånsåmad, hånsåmad, imperat. hånsåma, handlera, hafva i händerna. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x handsomma

vb.

hanson̊a (K.f.84)

hantera, handskas med, ta i med händerna;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handsomma
vb.

honsóma

pass. inf. honsómas

hantera, ordas med hjälp
av händerna

färled var. dita. här
ska. honsómas möga göra

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Ahnskog 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* handsomma

hansóm:a, = ' – – ád hantera med händerna;
t.ex. flytta om kärror i regnvåta
så "desskylar

dén mote hansóma sæn, lìlas
to den hìde. – nu e de
ude o hansóma o fluìta stàkana.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handspett

sb.

Å. honspɨ́d n.

ɣ. hɑ̃nspɨ́t n.

mindre spett t. ex. för stenbrytning.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag
sb.

hontåg, -tåd, = , -tån

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag sb.

hantág n.

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hontág, - -'ad, =,
- -'en

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hontág n. ; pl. = ; M. J. 88 ;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag s.

hàna Làv, -ed

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag s.

handtag, -ad, =, -an

Mf 95

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hantåg¹, n., -ed, pl. =, -en,
handtag (på en sak) hantåg
på en pisk, i en dör. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hantág n.; pl. =;

--- et trä, me. et

hantág-fa.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

dv. hantág

n. f. 94.

handtag
sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hàntåg, l. --; neutr.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hantag, --'ad, =, --'an

(i' ämbar o. d.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

handtag n. j pl. =

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtöm

kontúma pl. 16.

de bakre tömmarna x) (som

körsvennen håller i).

N. f. 94.

x) I motsats till körstömmarna,

körstyglarna.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* handval

handól, -ól, -en

den av slagans två kåpor, som man höll i under tröskningen;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval.

hoandöl, - hn s.

den mindre delen
av en skaga.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x handsal s.

hanól

Den del av plejeln som man håller om.

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Landvat s.

Lanval, -en, -a, -ena. s.

'landvat på skoga' =
den del av skogen som
höll i vid höstbingen

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval s.

handvål, -en, -a, -ana. s.

= "handål" se detta ord!

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Frans. Lag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval

hanål, -ål an m. sb.

den av tröskslagens två
kappar, som tröskkarlen
håller i.
N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval

hånål, -ålen sb.

den av tröskelagets två
kappar som tröskkarlen
håller i under arbetet.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hanål 1, m., -n, pl. -a, -ar, handval

den del af tröskslagan, hvarom händerna gripa, då man tröskar.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 3057.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval

handöl

den av tröskslagarna två
käppar, som tröskkarlen fått
om sonden tröskningen.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arvidsson 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handvak.

handtag, - hu s.

den delen av slagan,
som man håller i.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handval
sb.

handál, -ál en

den av tröskslagans två
käppar, som tröskkarlen
fattar om under trösk-
ningen

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval

honål M. J. 66;

den del av tröskslagan, som man fatter i med händerna under tröskningen;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval

hanöl, -en

den del av slaga (plejl) vari man håller

för × slagval.

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval.

hongól, - Ön s.

den delen av en

skaga, som man

håller i.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval.

konsöl, - ln s.

den delen av skogen,
som man hålker i.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval.

hon-ö'l, -lw s.

slagans mindre del,

handval.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×handval

hanöl, -ö-l en sb.

den av trösklagans två kåpor, som trösktkarlen sätter om under tröskandet.

Jfr ×slagval

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-landval.

hon-ö'l, -ar s.

del av slaga.

N 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval,

konsöl, - an s.

del av kaga,

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval.

handöl, -ln s.

del av slaga.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×handval

sb.

handölen (best. sg.)

den av tröskslagans båda kåpar, som tröskkarlen höll i under tröskningen.

Jfr ×slagval.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Ö. Asbo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handvral.

konvöl, - lu s.

del av skaga.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1841.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×handval

handál, -ál-an;

den av trösksagans båda kåpor, som trösk-karlen fattar om med händerna under tröskningen.

Jfr ×slagval.

Kr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval s.

hanól

handval

på plejel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvad

handål -en

den delen av slaga, vari man håller.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Handval

Honölen best. sg.

den as tröskslagans två kåppar, som tröskkarlen heller i.

N. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* handval

handöl, --'en

den av slagans delar, som den
frieskande omfattade med
händerna;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hundred

hon vēd, - hm s.

del av ell ändan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Landved s.

handtag på åker-
" " "),
stärten

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transkr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honvéda (obest. sg.) M. f. 66; *handved

honvéden (best. sg.) M. f. 66;

den bakre, nästan lodrätt gående stång
i årdret, vars nedre del står i för-
bindelse med *årdervisen (orvísen) och
i vars övre ända handtaget (orknágen)
är fastsatt; genom ett urtag,
*glyggan (glyggan, glygdjan), i *hand-
vedens mellersta parti löper årder-
stången (orstóngen); se fig. till
språkprovet årder;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handved

fort s.

honvéd (best. sg.) M.f.61

Nr 4337 Trandås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvete

konvéden bet. sg.
handtag i åder

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handvändning s

hànavànn

en hànavànn
på ett ögonblick

M f 35

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Handvändning s.

Hånavändning.

4347:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handvändning
sb.

hånavänny

Jmtl. : i en hånavänny
mycket fort, på en ögon-
blick.
N. J. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landyka, -u. s

Landyka s.

'Landyka.'

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyka

hon'ska, -'en M.f.61

ett slags mindre yxa;

han'ska M.f.66;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyka

hanyska, -an;

mindre yta.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 63.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyka

hanýfa, pl. -íar

mindre yka

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyxa

handýxa, pl. --á;

mindre yxa;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyka.

haunsjöl, - ln s.

- a, - na;

handyka.

3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyxa

handúsa m. sb.

l. ~ýsa

mindre yxa (t. ex. att hugga risved med och för att klyva plenare vedträn); äv.

N. f. 94 / yxa för timmerarbete.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyka

hanýska, -ían

minde yka

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyke.

hoomjósk, - hn s.

handyka.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hane
sb.

hàne, -n m.

gevärshane

n. s. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvlesole s.

harvekrage, -en, -a, -ana. S.

"Den kvist av trä eller järn som förenade harven med dragordningen!

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Fraenäs. Ty.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårv-pina

hårvapeg . pl. -a

hårvpinne .

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvpoinne

hàrvapiza (obest. pl.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harapine

sb.

hàrvapíŋa*) pl. ˃ – ˈa

Jfr *harotind

N. J. 94.

*) Formen hörd en gång. Simpl. pine' heter piŋ

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvtind

hàrvatïgana best. sb. pl.

harvpinnarna

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*harvtind

harvatiza pl. sb.

harvpinnar

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvtind

s.

hàrvatiŋa (obest. pl.)

harspinne

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hane s.

hån/a, -an

gåsahane

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skåne, s.

Skåne

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hane

hànka. = en

gevärshane

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hane

hànka, -an m. ob.

gevärshane; armborst-
hane

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sc toppbane.

bane
46.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanbund, s.

se *kalbund, s.!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gauk, s.

Gazk

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Laule, s.

Lázlean, best.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

haʒk; pl. -a

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

4.

hagk

Se DAL foto 77:0012.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank s.

hoʒk, ´-en; `-a, `-na

hängare (t.ex. i rock)

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

hazk, pl. -a

rèkta hàzka

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sanke s.

hajk ²-a

hank

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank
sb.

hazk, -, pl. -a m.

garnhank

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hanlam s.

hånakàm -a

gullviva

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x han kammar s.pl.

hàna kòna

gullvisor

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bankatt, s.

se *kalkatt, s.!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hannasglatta s.

hànasaglàt/a, -an

skämts.: diarré

(efter byanamnet Hanas).

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

MF 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X Hannas glatta.

hànasa glatta, - an.

skämtsam benäm-
ning på diarré.
ja har fått hànasa
glatan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hannasglatan

Isb.

hànasglàtan bf. sg.

skåmteamt namn på

djurè.

R. f. 94.

Ufr hànas Hannes, pn o. by

Ingelstads hd, samt glàtorna

glàtorna, område i samma trakt.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hannaseglattan

hànaseglátan
skàmtsamt om d'arré.

dén ha fåd hànase-
glátan.

M. f. 60.

Jfr ortn. Glattorna, område i
Hanaseglattan

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hannasglattan

hànasglàtan

skämtsam benämning
på Karré, jfr socken namnet Hànas
Hannas, (Fng. hd.);
d: dà står de av, dom
(sprutar det ur dem), de bå
hyggsåda ("tunnsådda");

Nr 3600

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

han

poss. pron.

gen. hánsas

hansas - forélra

Hans föräldrar

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånsas, pron., hans. hans pron.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lano, prov.

Hánsas

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

hánsas

... o hánsas ántor ..

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

hánsas

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hansill

hansilorna (best. pl.)

M. G. 84.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hansäll

hansälor (obest. pl.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantera

vb.

hontéra, =

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantlangare

hantlóżare m ; pl. =

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantlangare s.

kantlångare

MfS5

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantlångare

hantlóngare m.; sb. pl. =

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanträd

hantré ; pl. = ; hänträn

hàntrèn du bör inte
frakt hanträden de bä-
ra inte frukt

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantverkare

hantverkare, -en, pl. =

1982. Tryde, Ingelstads hd.

J. J. 1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantverkare

sb.

hantvärkare m., pl. =

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantverkare

hantværtsark, pl. =

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantering

hantéringen (best. sg.)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantreckare s.

kantvärtjara

M f 95

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hàrk ; pl. ~a m.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare
sb.

hårk, ~en; ~a, ~ana m.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare s.

hàr/a, -an; -a, -na

M f 75

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàrke, ~ en j ~ a, sb. hare
~ ana m.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare
s.

hare

Många honga e harens dö.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hane, s.

hå:ke, -an; -a, -ana

ta hå:ken; ta hå:kana.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hàrfa, -an, -a, -ana m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hàrfe ; pl. -a m.

dær vǫ̀ ǫ̀vel gót

om hàra.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hàrsk, ˙- en, ˙- a, ˙- ana

Fr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hàrfe, -en, -a, -ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harven.

hängen i förb.

ta hänken. När
man högg de sista
sädesstråna på ett
fält, sade man.
nu ska vi ta
hänken.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaan.

kåkn

nu sku vi ta kåkn
så de nor de fårr
skåt pe hn väg.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harem;
hälsen i förr.
ta hälsen
som de hade gått
o hugad so säl
de nä ska vi
ta hälsen.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaven.

hälsa i förb.

ta hälsa

ell. mynch, som före-

kom, när man hägg

de sista sädesstrå-

na på en åker.

de skulle ta hälsa.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaven.

kärn i förb.

ta kärn. När man
högg de sista sädes-
stråna på ett fält,
sade man.

nu ska vi ta
kärn.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hanafnatt.

hànafnàt, -tt o.
man gnidar en per-
son i nacken, så
att det gör ont.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harakam

hàrakám m. /fr. hànakám

Orslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harkam

hàrakòna pl. sb.

gullviva, Primula veris; äv.
om odlade varieteter.
Jfr hanakam.

Vanligt bland barn i Smedstorps stationssamhälle i början av 1900-talet. Jfr hanakam.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kärke

kårka

i uttr. nå ~ med nöd och
näppe, med svårighet;

de gick nå ~ nå dän
maskinen;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härkla

härkla
vb.

Pres. sg. -ar

harska -s

han - krägnor o - härklar.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harkle

m.a. hårkele, adverbiellt, med svårighet. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harkla sig v.

hårkla sig, = ,-ad

klara strupen

MF 95

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

karkla sig fram v.

kårkla sr fram

kanka sig fram

MfP5

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* härklig

härkla l. härkla a.

Äv. härklad

ojämn, krölig, knottrig (om åkerjord), full av klokor

jären den - va - knädrad

elor härklad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harm

hårmen best. sg. sb.
vreden, det dåliga humöret.

I uttr. yda hårmen på
non låta sin vrede gå ut över
ngn. / han yda hårmen på
dén. ~ M. J. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harm

hårmen (bf. sg.)

förtrytelse, vrede.

den va bära ti o
riva. ål hårmen åv sc
på tiskla (låta
all vreden gå ut över Tysk(and).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harm

harm adj.

förtretad, förargad

nu e-ja-so-hårm-

rad. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kam

adj

kam

kamsen.

do bor in kám.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmlig a.

hårmelåd

harmsèt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x harmoni s.

harmoni

dragspel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni,

hærmeni, n., -jed, pl. -jor, -na,
harmonika, dragspel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni.

harmoni, -n, -r, -s.

dagspel.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni.

harmoni, -ed s.

dragspel.

ja spela harmoni.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni,

harmoni, - hd s.

harmonika,

ja spela pu

harmoni,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harmoní n.

handklaver, dragspel

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harmoní n.

sb.

dag. harmonika

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni;

harmoni, -a, -d s.

harmonika;

ja spela harmoni.

Vg 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harméní neutr.

hanschlaer ? l. munspel ?

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

sb.

hærmanı́ n.

dragharmonika, handklavér

spela hærmanı́.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harmoni
handklaver(?) l. munspel(?)
spela

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harmeni

s. forts.

harmeni

dragspel

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoniera
v.

harmanéra -a -ad

(uttrycket använt i samband med en
kyrkokonstantinering)

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmonika

harmonitja

(musik-instr.)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmonika

harmónikka, -ík-an, -ík-or
dragspel, Landklavér.
spela ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmonispel

harmanispél n.

musik på handklaver

N. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmonisäng

harmonisäng

"säng som kan fällas hop liksom ett handklavér

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapa.

kàpa, -ar, -a pl.

-a, -ad.

vi kàpa sáln.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæpa;

hæpa, -'ar, -'a, -'ad;

de hæpa ma lu

hæpa;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa;

hä̀rpa, – an s.

– or, – na;

de hä̀rpa me en

hä̀rpa;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa;

härpa, -ar, -a, -ad;

de härpa me an

härpa;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
sl.

hörpa f.
sädesharpa

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa s.

hæ̃rp|a, -an; -or, -na

sädesrensningsmaskin

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa v.

hærpa, = ,-ad

rensa sitt på harpa

harpa sæ

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Mf 75- Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hærpa², -n, hærpor, -na. s

harpa s.

'sädesharpa'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Trancs. Tyg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa,

hä̀rpa, - an s.

- ˋor, - na,

de hä̀rpa na ˋn

hä̀rpa.

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 16 22

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hærpa, hærpa, hærpad. v harpa d.

'harpa strängen'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tvg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa

hàrpa. = (M.f.68) vb.

harpa såd, rensa tröskad såd från agnar med hjälp av sädesharpa;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa.

hä̀rpa, -ar, -a pl,
-a, -ad.

de härpa vä̀l.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa;

kàppa, -ar, -a pl,

-a, -ad v.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapa.

kàpa, - an s.
- ar, - na.

sädeskapa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa.

hä̀rpa, -an s.

-o, -na.

tådeshärpa.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa.

hä̀rpa, -ar, -a pl.

-a, -ad.

de harpa slå.

behandla med sädesharpa.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa s.

harpa 2 -or 2

harpa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa,

hä̀rpa, -`an, -`a pl.,

-`a, -`ad v.

(harpa tråd)

Vä 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaspa.

kàspa, -an s.

-or, -na.

sädeskaspa

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa s.

hærpa, f., -r, pl. hærpor, -na,
harpa, vädeharpa. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa

hærpa, hærpar, hærpa, v.
hærpad, hærpad, imperat.
hærpa; harpa (spannmål).

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa.

hàrpa, -ar, -a pl.

-a, -ad.

(harpa tåd)

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
sb.

hàrpa, -or f.

sädesharpa

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa

vb.

hàrpa. =

(harpa säd) hàrpad (sup.)

m.-f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
sb.
f.

hærpa

sädesharpa

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
vb.

hä̲rpa , =

(harpa sädd)

Ö. Stoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
vb.

hærpa, =
(harpa säd).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa

'sädesharpa', 'harpa säd'

Se u. *härpa 1. o. 2.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
vb.

hörpa, =

harpa sång

n. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
86.

hærpa f.

sädesharpa;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæypa. s.

hæypa, -an s.

-or, -na.

so hæypa di ma

lm hæypa.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæyra. v.

hæ̀ra, -ar, -a pl.

-a, -ad.

so hæ̀ra di mi

lm hæ̀ra.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kappa.

kärpa, -an s.

-or, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa 1

hærpa, -an, -or

sa "desharpa

de hærpa san nu en hærpa.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa 2

hærpa, =, -ad

vb. harpa sädd.

de hade en hærpa, som de
hærpa sæn me.

de hærpa sæn me en hærpa.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*harpsnok.

hörpsnög, - ar s.
damm och stoft vid
harpning.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads ha
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kaupfnok.

kärnafnäg. - Ld s.

damm o. stöft vid

kapning av säd.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjfrok.

höjpåfarväg, -ed s.

damm o. stoft vid

höjning.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* harpefnok

hàrpefnög

agnar och avfall vid harpning
av säd

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t harpfnok

hærpefnög, s. -ed, pl. -ar,
agnar, ogräsfrön och slösäd,
som genom harpning renas
bort från säden.

Sven snåsa ärter, vädan
när de på hærpefnög.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x harpfnok

häpfnäg, -ar s.

damm och avfall
vid harpning.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàrpefnòg *harpefnåk

hàrpefnòg sb.

hàrpefnòged bf. sg.

agnar o. annat avfall
vid harpning av trös-
kad säd.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpefnåk

hærpefnög n. M. f. 66;
hærpefnög K. f. 84;

agner och annat avfall vid harpning av säd;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpefnäke.

hälpefnäg, -ad s.
anfall vid harpning
av säd.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads h:d

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpefnåk

hàrpefnög n.

dammpartiklar vid harpning av såd.

H. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapsnäpa.

käpsnäpa, - an s.
misshaglight funtim-
mer.

de e lm rakt i
käpsnäpa.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harris

hàrarìs n. sb.

Sarothamnus scoparius

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+harsk

a.

hast (obest. n. sg.)

härsket (om matvaror)

---ánt elor. sánt

elor. hást med fadd

smak eller skämt eller

härsket

M. g. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han shår.

hårashöur, - 2d s.

harläjpp.

han har hår a -

shöur.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harskår

hàraskàr

(lyte)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kaxpskån.

kåråskö'ur, -ld s.

kaläpp.

kan kar kåråskö'ur.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harspår

hàraspór n; pl. =,

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har spår

sb.

hàraspòr pl.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Harstek, s.

Hàrastèdz

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hartass

hårataska, s. -an; pl. -or

Tanligt bland skolbarn i Smedstorps stationssamhälle i början av 1900-talet. En hartass användes att stryka ut på griffeltavlan med.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kartass s.

kàràtàsa

M 75

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harâtàsk eller + hartasse

harâtàsk, m., -r, pl.
tàsa, -na, hartass.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harts

hars

sin vilja. de hars om
de. — (vid gymning
M. f. 84. av träd).

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Arnoldsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kartsa v.

kärs/a, = ' -ad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hartsa

hàrsa , =

bestryka med harts

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harunge

hàraòzje; pl. ~ - ~ a sb. m.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harunge

Hàraöza (obest. pl.)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Harv, s.

Hàrwa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harve s.

2
harve, - n. s.

'harv'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Granås. Lug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

hårve m.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

härva, -an M.f.66
m.f.61;

vitalet hår kant av m.f.61;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv
sb.

hàrvk, ˋ-an; ˋ-a, ˋ-ana
m.

han kana ga bagata an
pláw o bagata an
hàrva (om en drang).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

hàrva m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

hàrvk, -`en, -`a;

Ir 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

M. f. 66

hàrvfa, =

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrva, =, -ad

harva, skrènes

harva ett plöjt fält

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva v.

hàrv/a , = , `-ad

M L 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvaft v.

pau.:

hårvas

bearbetas med harv

Kf 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrva , =

harva , skrèning, harva
nyplöjd åker.

Nr 2725 Ö Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrvad (pret. part.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

sb.

hårvfa, =, -ˋad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrva, =, ˈ-ad vb.

de hàrva ˈnte ˈjivare, en de mata o. draˈ (än hästarna orkade aˈ draga). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrvfa, =, -ad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvbulster

harvabölstor (genus ej belagt.)
(m. f. 61)
tvärslå i harv, i vilken harv-
pinnarna fästas;
Av. simplex bölstor; se
äv. 2. böl;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvbål

Här va bjälorna bet. pl.
det ramverk, som bilder
pinnharvens överrede.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvbål

harvabölor (obest. pl.)
tvärslå i (tröskan, i vilken
harvpinnarna sitta fästade.

Jfr tråbål

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvbål

hàrvabǒl, pl. ˋ–– ˊ or

trästomme i pinnharv

M. F. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvbål

sb.

hàrvabûlan (best. sg.)

trästomme i harv, i vilken

haropinnarna voro fästa

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàrvabó̲lor harvbål

hàrvabó̲lorna bf. pl. sb.

överrede av harv, vari harvpinnarna äro fästade

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* harvbål

hàrvabǒl, ˋ--ˊen, ˋ--ˊa

träclå på harv, vari harv-
pinnarna fästas;

d: där som tinyana sodo

fást i;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvbåler

sb.

hårvabölor (obest. pl.)

trästomme i harv, vari harvpinnarna äro fästade.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+harve s.

hàrv/e, `-en, `-a, `-na

harv

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harve

hàrvə, = an l. hàrvə sb.

harv

man ~ fjər ena ~ te ~ búlan (stommen) på ~ hàrvən

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hawe, i

hàwr el.

hàwr, — hw s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* harve s.

2
harve

harv

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*harve

hàrfa, -'en, -'a

harv

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*harvtind s.

hàrva tr̃ʔ

harvpinne

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) hàrvatiza sg.[x1] harvtind

(hàrvatiza pl.) sb.

harvpinnar

n. f. 94.

x) Formen hörd en gång.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hu o Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

has, -an, ; ≈ or, ≈ orna sb.

ofta om hes på slaktat svin.

n. f 94.

någon om hästen.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

has (på t. ex. slaktade djur)

en. has, som gått

hade. tjuvpt.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haz

has

haz r. ; hazor

vad

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

has, -or, -orna

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has s.

has, -en, -or, -na

mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

haz, -'en, -or

baksidan av underbenet mitt-
för knäskålen (d: där sinor-
na sida);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

has, -'en, -'or, -'orna

de nok ner 'orna

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

has

házan (best. sg.)

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasa v.

kàs/a , = , -ad

slåpa

kàsa sa fram

M t 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hasabjörn

hàsabjörn m.

skumprij bullersam person (nedsättande)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hasenki
sb.

hàsenki

harri's (Sarothamnus scoparius)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hasenki

forts.

hàsenki, ˋ---n

hàsenkin den, trugde-

de áw o. tjùlna, ma.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasled

sb.

hàsalîden bf. sg.

leden i knåvecket

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp, -en, -a, -ena. s.

hasp s.

'hasp'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Transcr. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -en, -a;
la. du. háspen pɔ?

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp 1.

hasp

Se DAL foto 37:0013.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harp s.

hårspa obest.pl.

pinnstekare; jfr DAL foto
77:0065.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp s.

hasp, -en ; -a, -na

hake att stänga med

MfS5

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gasp, s.

Gasp

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -en, -a

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -'en; =a, =ana m. sb.
(på dörr l. fönster).
leg háspen på!

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -ˊen, -ˋa, -ˋana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* haspa

hàspa, = , -ad

vb.

lägga på haspen

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa s.

häspa ²/₂ -or

haspel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. haspa

hàspa; pl. ~or, ~ar, ~orna f. apparat bestående av en med långa tagger försedd cylinder och avsedd att frånskilja klenare strån vid framställning av långhalm för takläckning. Jfr långhalmsrepa. N. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa
s.

haspa

garnhaspa i till formen liknande 4
kvarsvingen; räknas vissa s.k. tal av
garnet.

s. 65.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x haspa
s6.

hàspa, -an f.

garnhaspa

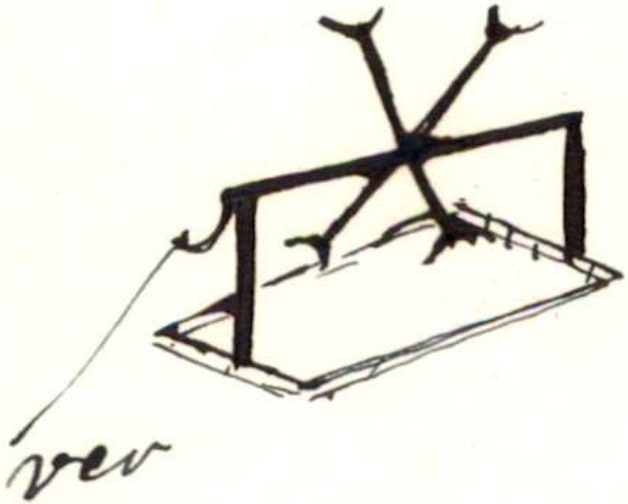

ver

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa
vb.
om. f. 61;

haspa, =

haspa-gárn, haspla garn;
de-skola-tvòzad haspagárned
(om. f. 61)

Nr 4337 Transås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa s.

hàsp/a l. hásp/a,
-an; -or, -na
otrevlig, elak kvinna,
ragata, "rivjärn"

mf 55

Nr10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa v.

hàspla = `-ad

linda upp på haspel

haspa_garn

M f 25

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa v.

hàsp/a , = , `-ad

stänga med hasp

Mf 25

Nf 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x haspa

haspa
garnhaspel

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haspa

hàspa, =, ÷ ad

vinda garn;

når vi haspa gárnad op, sks

vi fidjad ma desáma;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. haspa

vb.

hàspa, =, ~ad

lägga haspen på

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haspa
v.

haspa, pret. =

haspla gam s. 17

r 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hass

hass n. i attr.

inte ses hås = säga ingenting
mot liga

jfr. inte se ett knyst (från) sig

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel;

hàsle a.

hàslaphy;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel;

hàsle a.

hàslepèj;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gassel, s.

Gàsle

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bygga, v.

bygde, pret.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel.

hàsle s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel

Sc hassle

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel.

hàsle s.

de e hu hàsle-
fläp.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hassel s.

hå²sle

hasseltrā

№ 312.

Smedstorp

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselbuske s.

hàsla bòska

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselbuske

hàslebòska (obest. pl.)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselfrö s.

häslafrö -n

lövgroda

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselgren

hahslegren

(läs: hässlegrén) J-s

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselkipp s.

hàsla ʃʒàp, -en

hàsla ʃʒàpa vant
en hálmen ma po
tàgad

mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970, 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselnät s.

hàsla nȳd

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselnöt

hàslanjédor pl.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselnötter

hàslenùdor (obest. pl.)

M. f. 76.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hasselragg.

hàsleråg (best. form g' bland)
K. f. 84

hasselns hängen;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has-sena

hàsas'ran bf sg. sb.

hàsas'ner ob.pl.

knåsenan, senan i knåle-

den.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassena

hàsas'nor, s. -b. -na pl.

(knåscnorna)

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassena

hàzasinpa, `--'an

(sena i hasen)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsle n.

hassel, kollekt. o. som ämnesnamn: bestånd (samling) av hasselbuskar; hasselved, hasselbråsle, hasselkvistar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hassle.

hässle, -ln s.

hassel.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hassle

hahsle

(att utläsa: hâsle) l-s

hasel

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle
sb.

hàsle n.

Kollekt.

1) hasselbestånd

2) hasselvirke, grenar o. kvistar av hassel

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle
sb.

hàsle n.

1. ved l. virke av hassel
2. bestånd, buskage, dunge av hassel.

R. fl 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hassle
sb.

hàsla n.
1. bestånd av hassel.
2. virke, ved av hassel.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Ulla Lundkvist 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) hassle

hàsla n. sb.

1. ved l. virke av hassel
2. bestånd, dunge av hassel.

dær va ǹte hàsla åls.
Det fanns inte hassel alls där.
n. f 94. / fjȯrna o hàsla de

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) hassle

slå fårt zéd sb.

(skott nya skott, sedan de beskurits). M. Y. 94. / hàsla

da får va ma fré. Hasel-

buskar får vara i fred (= för

betande hästar). M. Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hassle

hå̀sla, -ad

kassel; koll. och såsom

ämnesnamn.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsla n.

1. bestånd av hassel

2. Vid C. virke av hassel

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Berestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hassle

hàsſle, -`ed

hassel, kollekt. och. som

ämnesnamn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hassle
s.b.

hàsle n.
1. hasselbestånd;
2. virke av hassel;

en. rivebøjel av pil
eller hàsle.

Nr 45 Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hasslebaska

håslebåska f M. f. 58,

gren- och risved av hassel;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslebaska

hàslebáska f. sb.

avhuggna kvistar och grenar
av hassel.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslebaska

hàslebåska f.

a

avhuggna hasselgrener o. hasselkvistar använda som bränsle

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslebuske

sb.

hàslebòskk; pl. ˋ — ˊa,

ˋ — ˊana

m.

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslefrö

hàslefrøorna Lb.

bf. pl.

lövgrodorna

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslegren

hàslagrèn; pl. ~ -ä, ~ -ana

hasselgren m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hässlehänge

sb.

hàslahèŋə n.; pl. =
hänge på hassel

N. Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hässlekäpp

hàslekjzép ; pl. ⸗ — ⸗a s.

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lödorup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

hàsleʒsép. sb.

—, pl. ± — ± a

hasselkäpp

m. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hasslekäpp

hå²slekäp, m., -en, pl. -a, -na. hasselkäpp.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

hàslefsép m.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslenöt
sb.

hàslenýdor pl.

hasselnötter

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslenöt

sb.

hàslanżdfa; pl. ˋ — — ˊ or

hasselnöt

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslepinne
sb.

hàslapiŋa pl.

hasselpinnar

N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslestubb

sb.
hàslestöbana bf. pl.
stubbarna efter hasel-
buskar.
n. y. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslestuoka

hàslestùka f. sb.

grov kåpp av hassel, has-
selpåk

n. f. 94, n. f. 04.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast

1. en ~ hást, med (stor) hast(ighet), skyndsamt.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast
sb.

de jʼfʒ ~ ~ en hástʃ.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast.

kast

ja kan inte si
så i en kåst.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast (böjda former saknas).

Jfr. sv.: dv. vaa-ïzan hast. Det brådskade inte.

K. f. 96 Nr ~~3600~~ 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

Smedstorp 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast sb.

hast oböjl.

I vissa uttr.

de har bråd svårare
väred, de kan ännra
sig i en hast. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast s.

kast

ja kan inta sitta en häst

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast, m., oböjl., hast.

i hast. di gör ingen hast.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast

i en hást.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta v.

hàst/a , = , `-ad

vara bråttom, brådska

de hàstar ènte

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta

hå²sta (-ar, -a, -ad, -a) l.
hå²sta o. s. v., intr., kasta.
han hå²sta o vä²lt hum.
hå²star du ma¹ fe²zana?
⁴Åsen imfers. di hå²star (-a, -ad)
det kastar.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta.

hàsta, -ar, -a pl.
-a, -ad.
de hàstan lukk
ma dam.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta

hästa

Pres. sg. -ar

I mūr. som de. hästar,
det bröds kar

M. L. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta de

hasta på

skynda på

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hå̊st -ed -a

hastig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasti

hàsti, hàsted;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hästi l. hästijor, m. och f.,
n. -stet, pl. -stija, 1) hastig,
häftig. en hästi fugdåm. 2 en
hästi vänig. hästija var,
2) häftig till lynnet, upprörsande.
did e en färli kar so hästi.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads Hd.
№ 305.
Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig adj.

/

non-hàsti rørelsa

n. f 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästig

hàsti

hàstja

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hästad (obest.
n. sg.)

da. - gutn. - so. - hästad.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hàsti

han fitz son hàsti dø
(dõd).

Nr 1724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig
adj.

Komp. hàstiare

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hàst adj.

hàstad

adv. hastigt

de fèr bo ~ o lùstad;

den hàn fèr ~en hàst

dø.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigast
adv.

hàstiast

I uttr.: som hàstiast i
all hast.
n. f. 94.
ja sá- nóm som hàstiast.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigast

adv.

hästiast

di får ja yna
ynom som hästiast,
det får jag ögna igenom
som hastigast.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastighet

hàstrhéd sb.

T. ex. i uttr.: 2 - en - hàstrhéd utan att man vet ordet av

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

hàsted

han - pàmpa hàsted.

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) haotej.

hästed as.

de jäg hästed.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

hästad

bjerbärgana de-
sluta so. hästad

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 63.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

hästad

han dö hästad

för hästad, för hastigt

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

håsked

de hade komad for ~
det hade kommit (o. skulle
ha kommit för hastigt).

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàsted

hastigt
ads.

de kom hàsted

på

M. G. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata
v.

hada

Älska din broer, men hata
hans fel.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata.

hå̀da, -`ar, -`a pl.,
-`a, -`ad.

föfölja, trakassera.

han hå̀dar me.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata

hàdja, =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata
vb.

hå̀da, =

Etl. uppg.: höna, göra narr åt
ngn.

han hå̀da, dömm.

N. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hat, -en; -a, -ar
m.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hat, -en, -a m.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt s.

hatt, -en, -a, -na

MfF 15

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Katt, s.

Kat

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hat, ´en, ¯a, ¯and s. m.

dén hátan stálor -
maj ¯te bra den hat-
ten passar mig inte bra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hattjull

hàtapúl, -ən -ən sb.

hattkulle

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kar s.

kar, -ed; = , -en

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

b.f. haved

(om Östersjön)

Hai djift e haved ! Di' e ett stenkast. (gåta)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kav II

Hai många tyrjor vann e
dai i haved? Dai e en stor
tyrja vann. (gåta)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

hav, n., håved, pl. =, håvln,
haf. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav.

hav, -'id s.

abi so lidd

so fiʃon id

sa mʃan nor kom

pèʃa i hávid.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

hav, -ad

(Vanligen användes nog
gen, sjön, om havet).

i hávad. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

haw, -ed l. -ed

nú sko de fara på háwed

nu skola de fara ut på havet SB;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav.

hav, -ad s.

vöma a pn

hänad so sa

kvöma.

! Köchunga.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav s.

hav pl –

hav

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

hav, -ad;

a". haw, -ad;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håved best. sg. har
s6.
(om Österjön)
Av allt att döma korstavst.
N. f. 1941

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961 1961

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

15) hava

vb.

de rava lôv o hagda
sôv o skola ha ti
får (om förhållandena i
Småland under andra
världskriget, då förbrist
rådde). n. f. 94 / då hade
vi rad en hél mål.
n. f. 94.

NF 5908 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16)

hava
vb.

ja - lèsta 2 - tu -
vrketinen, som - dé hada -
hzém (hade med sig hem).
n. f. 94. | dær - ha - gad -
rést - 2 - ad. Det har gått
rost i det. n. f. 94

Nr 5003 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

171

hava

vb.

vi behövda ha

en rödablöjda. n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) hava
vb.

dí vela - de -
inte ha - dom - te. det
ville de inte låta dem göra,
förme dem att göra, för-
må dem till. n. f. 94. | han -
hade - at - stèla "dår han -
sòlda (= som han sålde). n. f. 94.

1) gård.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havremjöl
sb.

hàvramèl n.

n. sf. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava de

ha har hådde hat

ha hådde

han hådden

hava

M. Areskoug 1922.

Smedstorp № 312. INGELSTAD

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V

hava
vb.

ha, hàde, hat

Pres. sg. o. pl. ha

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2/

hava
vb.

fólk hada - fàtat
(t: hade det fattigt, var fattiga).
ja - vrd - ìnte, hat - dę -
hàdad - té (vad de använ-
de det till). K. ∫. 85. / ja -
hade - àlre konad - sel
sát - ad. Jag hade aldrig - vàlo
kunnat säga det. K. ∫. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) hava

nä hada - de - stor-

tʼtad (konj.). N. f. 85. vb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) ha, {hàdde, hat / hàde (mera sällan)

have vb.

Pres. sg. ha; ~~[illegible]~~ eller har

" pl. ha

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

ha, har, hade, haft

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

ha, -r, hàda l.
hàda, hat

M f 35

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

21

han
vb.

har han komad
mé 2 bógen? (är han
nyttjen i läsetboken).
ja har sét. en. / han ha
gød 2 skòlan hér. / ga ud
o sé, om de ha gjórt! (varpt).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

31/ ha fór, se 'ha fór oj', hava vb.
'anse', 'mena'.

de e de rèta dé ha fór-
dóm. Det är den rätta åsikten
de omfatta. N. f. 94. / de
(= namnet på gården) e äta
en mán som hàded (ägde
det, "stället"). N. f. 94. / de ska
ha de mésta (= av glöderna i bak-
ugnen) sist. N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst-ds hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

hava

---en sten de hade (vb.

borad hul. i. N. f. 94. /

de hade gad for smót (för

sakta; konj:). N. f. 94. / dina

há- ja álforét. Denna (klockan)

har jag (använder jag) ständigt.

N. f. 94. / han hade ra má- se

den första gózen han kóm

(om en klocka). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) de há lid - hava vb.

forbrúg - for - dóm.

De i'dka en smula jord-
bruk. M. f. 94. / de e mycket
for brå jår o hata ek-
sisfält. M. f. 94. / dær e val
ingen, som hår ed (d: innehar
fiskerå"[illegible]

NF 5008 Smedstorp Ingelstads hd
m. f. 94. Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6)

hava

tö'rparna hà'da dí' vb.

bé'dad va ó'nan. m. f. 94.
(vid kalkugnen) / da hár ed
vel nó'k. Det har det väl
nog. m. f. 94. / nú e har
i'ja som há (använda) dé
ó'nan NF 5008 Smedstorp Ingelstads hd
m. f. 94. Hugo Apeskog 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7) hava

de har ä̀ta vad vb.

frägsed. n. f. 94. / sténan

har älru so brót. Talesätt;

se u. sten. n. f. 94. / de

gàmla (folk förr i tiden) de

hade hàzana tì o sta

bòzna (låto dem stå bunda).

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

8) hava

de hade vånad (vb.

ti o ga rónt óm. De

bringade vatnet (i ån)

att gå runt om (ängen).

Jfr n. silång. / de

n. f. 94. / hade fjón tóm

de låto förrätta

fjón. n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9) de hade na plöjd. hava vb.
De lät plöja den (): träden). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10) hava vb.

de plòka sàla o, skola ha, ti jùlanzgdor (plockade hasselnö"tter, som skulle anvàndas som jul-nö"tter). N. f. 94 / di hàde dz (det, dvs. bàrna'jèst', anvànde man) nar de bagta grövt brö ósa. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11) hava
vb.

dær ha de - ja -
komed - pájn i mòrgas.
N. J. 94. / ja ska - ha -
en - klänig - sýd. Jag
skall låta sy en - kostym.
- N. J. 94. / de kògla, när de
skola hå. De (hönsen) kackla de
när de skulle ha (foder). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arnskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

12) hava

vb.

da hordes so lýt, da hada nod o batýda.
n. f. 94. / han hadā dom áltíd so brā hòlda (i sē gott hull; om hèstar). n. f. 94. / ja hada jēd na (utfod-rat honne, dos. suggan) på kvélan. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

13) hava

ja ha hat so 26.

monga svín ha dött (som
ha dött). n. f. 94. / han har
ingen febor. n. f. 94. / de hade
so för dom. De menade,
att det var så, de hysta den
från. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Hd

Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

141

hava

vb.

han ~ hada ~ lad ~ juderi ~ för ~ sr. Han drev en smula gårdfarihandel. n. y. 94. / mällad brå hàda ~ di på ~ àla ~ plàsor (på alla gårdar) ~ ~ mànads- års. n. y. 94. / de ~ skola ~ ha ~ tsùlna (ved) ti ~ kòrakàrad (bykki i Gota) n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arnskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha

hàda

hàda

hava

hat

Pres. sg. och pl. ha ?

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava, v.

had i: h<u>a</u>-d

har det

p. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha hàde, hàde, hat;
vagtr. hade

pres. ha (även sg.!)
vagtr. ha, ha;
han ha inte vàrd,
hær sin.

de mole rhór (= mjöl), so de hàde
for hèla àrd;

r. 3917. Käsebergа, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava, v.

ha, han, ha pl.
hädde, hat.
ja hade inte hat
fät i timyan
i då.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha för. sk. syssla med

de. e. äta sedan

ordet och gift den

han. ha. för. sk.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava, v.

ha, har, ha pl.

hàdde, hat.

den som inte har

med spöket inte

tro sig.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava.

ha, har, ha pl.

hadde, hat.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha , hàde , hat

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

pret.
håda l. hàda

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha	hådde	hat
	l. hådda	l. hatt

pres. sg. o. pl.
ha;

I bisatser kan hjälpverbet utelämnas: om, de, vorlad, bo, mi, te-
om de hade velat erbjuda mig (M. f68)

Nr 4337 Trangs, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, har, haft.

hädde, hatt.

de ha sett dom o

hatt lid gästa ma.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

han (pron.)

'haven'

"han me set en tòa-

gràv ... "

sos le.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava;

hå, hår, hå pl,

håda, hat v.

han har, hål

mygen må ok;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

håda

for det håda hum

hort for

808 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

hàde (prt.)

'hade'

808 b.

Nr 5567. Löderup, **Ingelstads hd**

Per **Larsson** 1897. **Exc.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
forts.

ham. ha ~ et ~ nýt, fínt
hus bóst

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

hàda
hàda } (prat.)

'hade'

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hava v.

hat (sup.) 'haft'

"o sjunt han hade hat
röja pod ..."

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha v.

ha (pres.)
'har'

"..o dær ha en ...

Sv. L. IV : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

ha

"o vla hå handra..."

So. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. ha

Pret. hàde

Sup. hat

Pres. sg pl ha

M. f. 65

K. f. 72

hàde

M-f. 60.

Sorgtr. hade

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hær vǭ dē', som hadde bōvēde sat, de, som hade borde sätt. m. f. 60. Obs.! bōrde är trol., liksom vēde, mask.

hava

forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, hàde l. hàde, hat

Pres. sg. ha
" pl. ha

nú had hat, nu har det upphört att regna.

dær é nor, som há nú, det finns någon, som ännu har (d: kvar i sin trädgård)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava, v.

ha, har, ha pl.

hädde, hat.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha, hådde l. hådde hava
svagtr. hada, hat

pres. sg. o. pl.
ha

ja hådde soja. kökte
de. sista (d: av riggy-
ren) fi. påska. er hade
hör sådor, man hade lin så.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha hàde hat

Pres. sg. har l. ha

" pl. ha

hon - hå hon har

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha
svagtr. ha (~)
pres. sg. o. pl. ha
svagtr. ha (~)

hàda y)
svagtr hade

hava
hat
svagtr
hat

y) M. ö. 79

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

sup. hatt

s. 20.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha va

ha hàdə hat

svagtryck hade

han, ha, inte o, vara, här

han bör (→ får) inte vara här

pres sg. ha (sällan har);

" pl. ha; 2:a pl. han;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dén ska ja ha / hava
målan te grýn v. forts.
den skall jag låta mala till
grýn
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

pres. sg. ha. pl. ha.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Havborg
s.

best. f. haborgen

Strandremsan närmast havsvattnet

Kyrkl i Bonby

4408 Bonby, Ingelstads hd. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Lovborg

kambröjen

strandlinje, vallen-
linje, där böjorna
slå mot land.

Kåsebenga.

1914 Vallebenga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håbåren / haaborgen

håbåren eller haubåren r.

havsstranden

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havborren

havbóren (best. sg.)

namn på den slåta sand-
remsan närmast havet. Mot
landsidan begränsas havbóren
av en 2-3 m. hög sandvall,
enl. uppgift bildad av havet
vid tidigare rådande högre
vattensband. Största bredden
torde ~~torde~~ kunna uppgå till

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

50 à 60 m. — meddelare född 1874.

Borby hamboren,

Löderup (Ha-
gestad), 1938
H. A

J 15. H. Arehoug 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havborren

havbóren l. haabóren (best. sg.; endast denna form torde användas).

havsstranden

de drog båden op i havbóren (upp på° havsstranden).

Nr. 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*havborren

havbåren (best. sg.) (T.O.)

benämning på den slätta jämna
strandremsan mellan vattenbrynet
och flygsandsbackarna; denna
remsa kunde vara 50–75 m. bred.
Dylik kustbildning träffas mellan
Sandhammarens udde och Kyhl (ungefär
vid gränsen mellan Borby och Hoby
socknar). Enl. uppgift kunde hela

vänd!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*havborren vid högvattenstånd (väl särskilt höst och vinter) vara översluten av vatten.

havbårn e dær fön
slutar o ga åf (T. O.).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havbård

haborren (blott i best. form).

Strandlinje, den flacka sandstranden närmast havet.

M. fl. 75, M. fl. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havdrejel

havdrájel

Pl drájel!

namn på dalstråk, som begränsas av sandvallar, bildade av havet vid fordom rådande högre vattenstånd.

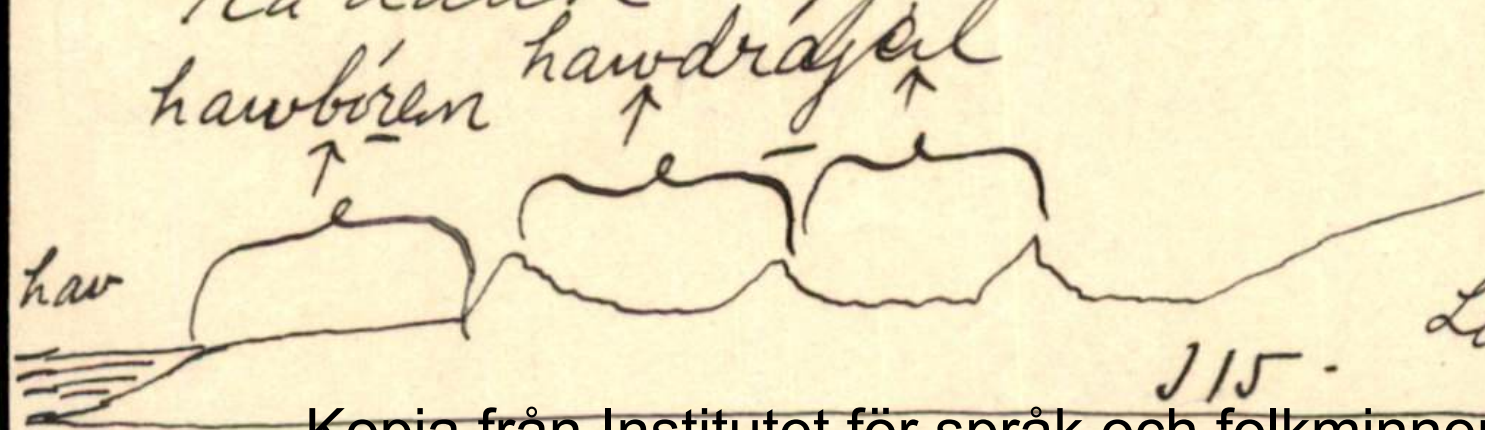

Genomskärning Löderup (Hagesto)

J15.

1938

K. L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hare.

hàwŋ, -ŋa s. ā.
-ā, -na. el.
hàŋ.

de sa hàwŋ pu
lánd o hàŋ
sa de i stána.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havfrun

havfrúan (best. sg.)

havsfrun, sjöjungfrun

En man, född 1820, uppgav på julen och nyårsaftonen gå ned till havsstranden för att offra åt havsfrun, varvid han kastade en slant i havet under det han sade: jer du my, ska já je dáj. – han skōla je ~.

Tr. 38 Käseberga, Ingelstads h:r
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hägalen

hágålen M. f. 66, K. f. 84

girig.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägalen adj:

hägålen

som aldrig kan få nog,
girig

MfS5

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ havgalen

hägalen, m. och f., n. -galet,
pl. hägalna, som vill ha
alting, som ej kan få egodelar
(nog. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hav-galen

hägálan

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamnåk s.

hamnåg l. hamnåg, -an,
-a, -na
fiskmås

MfS

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kavmåga.

kavmåga, -an s.

-n, -na.

fiskmås.

Kåsbuga.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamaja 4.

hamöúga, -an s.

-or, -na.

fiskmås.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havmåpa.

hamóuga, -an s.

- n, - na.

fiskmås.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havmåga.

hamöúga, -an s.
-n/
-or, -na.
fiskmås.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kavmöja.

kamöúga, -an s.

- or, - na.

fiskmås.

kamöúgor de siä

vi inn.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hawmäga.

hamöúga el. haw-
möúga, -an s.
-or, -na.
fiskmås.

hawmöúgorna de
kuma op (p) u lánd
nor -gón e öúrd.

Nr 3783 Tosterup, Ingelstads h.
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harmåga.

harmåga, - an s.

- or, - na.

fiskmås.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havmåka

sb.

hamágor pl.

en slags sjöfåglar (måsar och snarlika fågelar)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ havmåka

hav¹måga, f., -n, pl. -mågor, -na, fiskemås. J.

när hav¹mågorna flyga²[1] av land, så vänta de regn.[2]

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x havmåka
sb.

hamágor (obest. pl.)

fiskmås

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havmåka

hamåggfa, pl. -'or

mås

K. F. 01

1948.

Hörup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havmåka

hawmågga, -'an, -'or;

fiskmås;

Ur 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*havmåka

hamnägor, -i-na sb. pl.

fiskmås

N. f. 87

Nr 3817 Vallieberga Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Vålleberga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x havmåka

hamágor pl. sb.

fiskmåsar; trol. är. om
snattska ejo fåglar

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havmåka

hávmåga, pl. --ór (T.O.)

más

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Havmöle s.

hamöfs

havstång
använd till gödsel

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby. M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanras labba.

hànras làbba, - an s.

skvallertant.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavas labba.

kàvas lå̀ba, - an s.
pratsjuk fundimmer.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanne.

kànnɛ, -nn s. ä.

kànnɛ, -nn. j.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads ha.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvrə, -ən m.

de~ berækna en gàpa hàvra t~ en~ gás (vid gödning av slaktgäss) m.f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hares.

hårsa, -an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàvre
sb.

hàvre, ± en

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Haare s.

Håwrk

Haare

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanne.

hänne, - hun s.

de jör so gött

sam hun kapa hänne

nor höstän vällon

se.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvrə, ~ en

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre.

hàvrə, -n a. s.

hàvrə j.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvra m.

hàvren gar- n- rizme,
havren gar; ax. K. g. 67.

M. g. 75, K. g. 67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvrka, -ˈen m.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre s.

2 havre

havre

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàvrk, -ən m. havre sb.

N. J. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) havre

de tòrda - ja sb.

hàvren i bàgarbnen

(innan man gjorde gryn

av den). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre, s.

haoren; b. g.

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hå'wrsk, -'n

l. y. hå'vrk;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvrk, -'en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàwrk

forts.

uttalet Känt av.
M. f. 84, som själv uttalade
hàvrk.
1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreboss

sb.

hàvrabùs n.

havrehalm

m. sf. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreboss

hàvrabús n.

havrehalm

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreboss

hàwrabóz

havrehalm

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreboss 1)

hàvrabùz n.; ~-bús 2)

havrehalm

1) M. G. 84. 1947

2) K. G. 88. 1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aroskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn s.

hàvragrjn

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hawregryn s.

hàwragryn

K + 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

hàvragrjn pl.

han-gitt-o-sålda-

hàvragrjn

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

hå̀wragry̍n neutr., pl. =;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

hàvragrýn pl. kollektivum

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

hàwragrjn (kåll.)

ll. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hawråguła eller
hawraguła, f.,- r, pl. × havregula
-gùlor, - na, Chrysanthemum
segetum.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàvrahälm, ˋ–˙–ən

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Havrehalm

Håvrahälm

K. f. 71

Tostorp

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàvrahálm

M. G. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàwrahälm, ˋ-ˊ-ˊen

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàvrahàlm m. sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàvrahàlm

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàvrahàlm

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x havrehälmter

håvraältor (pl. tant.)
agnar och axstumpar av
trôskad havre

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hàvrehès

sb.

hàvrahès

större stack av havrehalm.

n. sf. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"havrehäst

sb.

hàvrahèst

barnspråkets namn

på ringfingret.

Jfr slickepott och

"lillepräst.

M. G. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehöst

Havrahöst = ringfungerat

Ing. E.K.B.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrekärna

sb.

hàvrafjærna ob. pl.

de likna - jo små -
hàvrafjærna.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrekärve

hàvrakjärve M. J. 61;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Havrelåda s.

håvralàda

låda i vilken fodret
bäres till hästarna

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havremjöl s.

hàvramèl

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lavrenjöl s.

Lavrenjöl, -en. s.

'Lavrenjöl'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Granås. Lez.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havremjöl
sb.

hàvramèl n.

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havremjöl

hàvramél

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Havrende s.

hå²vran-ed-z, -en, -er, -erna. S

'havrekärve'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrenek

s.

hà wra nédz

havrekârve

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrenek

sb.

hàvranégor pl.

havrekårvar

N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrerad s.

hå²vrarå, -en, -a, -ana. s

'havrestyl'

№ 317.

Ingelstads hd.

Tranås. Tng.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x havrerisme

hàvrarísma n. (K. f. 84)

havrevippa

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havreris̄me

hàvrarìsma n. sb.

havreax, havrevippa

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) × havrerisme

Å. hàvrarisme (sb.

n. sf. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x havrerisme

håvrarisma n.

havreat.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*havrerisme

hàvrarismfa, ˈ–ˈ–ˈ–ed, =

havreax

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×havrerisme

s. förb.

hàwrarizma n.; pl. =

havreax, havrevippa

(Jfr simplex ×risme ds.)

U. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreskal

hàvraskàlor (sb.

pl

agner vid tröskning av

havre

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) havreskal

Ås. hàvraskàla pl.

M. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreskal

hàvraskàla (pl.)

trol. de gröne skarna av malen

havre.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gavlestack s.

2
Gavlestak, -en, -a, -ana. S.
-1 -1 -1

'Gavlestagl'

№ 317.

Ingelstads hd.

Tranås. Tug.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestubb

hàvrastòb, ˋ-ˊen sb.

stubbåker efter mejad

havre

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestubb

hàvrastòb, ˋ- -ˊan, pl. ˋ- -ˊa, ˋ- -ˊana.

Jfr. havrestubbbåker (m ä alltid i pl.).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestubb

håvrastöb

håvrestubbåker

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havresål

hàvrasål n.

(använt vid sållning av havre).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrevippe

hàvravìpe n.; pl. =;

havreax;

Nr 4337 Trands, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreväng

hàvraväz

(större) havrefält

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 1 hawråwrta eller
hårråwrta, s. – r, pl. urtor, – na
Chrysantemum segetum. + havreört

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*havsand

havsån, -ån
havssand, sand

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havssand

havsån

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havssand s.

2
hårsan

havssand

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havtjur

hawstår¹, m., -en, pl., -a, -ana,
hafstjur; i spöke, som förmenas
uppstiga ur hafvet och uppsöka
bebande kor. Spöket har skep-
nad af en tjur.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havtång

havtöz

havstång, tång

de ~ gùsla ma havtöz.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*havtång

havtå:ŋ

havtång

I Baskemölla, Glasax sn. Järrestads hd, lå ds. I Käseberga uppgavs, att tång i Branteviks fiskeläge (Järrestads hd) heter öva, öva.

Nr 3600

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund